

علم و خود

نمایش

محمود رضا نصیری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَرْكَزُ تَعْلِيَةِ كِتَابَاتِ وَمُهَاجِرَاتِ

دفتر برنامه‌ریزی
و فن‌آوری آموزشی

مرکز تحقیقات کیفیت پژوهی و سندگانی

مفاهیم علم نحو (۲)

شماره ثبت: ۴۶۸

تاریخ ثبت:

عنوان و نام ناشر:	عصاری، محمود رضا، ۱۳۴۴ مفاهیم علم نحو (۲) / محمود رضا عصاری.
نام: نام: ناشر:	قم: جامعه المصطفی ^{علیه السلام} العالمية، ۱۳۸۸
محل: ناشر:	۱۶۰ انص.
ردیف: ردیف:	۹۷۸-۹۶۴-۱۹۵-۱۰۳-۲
ردیف: ردیف:	۹۷۸-۹۶۴-۱۹۵-۱۰۴-۹
سال: سال:	۱۳۹
لیبل:	زبان فارسی -- نحو
موضوع:	جامعة المصطفی ^{علیه السلام} العالمية
شناخت: شناخت:	۱۳۸۸
ردیف: ردیف:	۶۱۵۱/۶۱۵۶
ردیف: ردیف:	۴۹۲۷۵
ردیف: ردیف:	۱۸۵۷۶۲۲
تصویر:	شماره کتاب شناسی ملی:

مفاهیم علم نحو (۲)

مؤلف: محمود رضا عصاری

چاپ اول: ۱۳۸۸

ناشر: انتشارات بین المللی المصطفی^{علیه السلام}

صفحه آرایی: سبحان پرهیز کار یادگار

چاپ: امیران ● قیمت: ۲۰۰۰ رویال ● شماره گذاری: ۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

حق چاپ برای ناشر محفوظ است.

● قم، میدان شهداء، خیابان حاجتیه، رویه روی مدرسه حاجتیه فروشگاه انتشارات بین المللی المصطفی^{علیه السلام}. تلفکس: ۰۵۱۷۷۳۰۵۱۷

● قم، بلوار محمد امین، سهراه سالاریه، چنب جامعه العلوم، فروشگاه انتشارات بین المللی المصطفی^{علیه السلام}. تلفن: ۰۲۵۱ ۲۱۳۳۱۰۶، فکس: ۰۲۵۱ ۲۱۳۳۱۴۶

سخن ناشر

برنامه‌ریزی آموزشی باید امری پویا و مناسب با دگرگونی‌هایی باشد که در ساختار دانش و رشته‌های علمی پدید می‌آید. دگرگونی‌های اجتماعی، نیازهای نوظهور فرآگیران و مقتضیات جدید دانش، اطلاعات و مهارت‌ها، گرایش‌ها و ارزش‌های نوی را فرا می‌خواند که پاسخ‌گویی به آنها، ایجاد رشته‌های جدید تحصیلی و تربیت نیروهای متخصص را ضروری می‌نماید. گسترش فرهنگ‌های سلطه‌گر جهانی و جهانی شدن فرهنگ در سایه رسانه‌های فرهنگی و ارتباطی، مشکلات و نیازهای نوظهوری را پیش‌رو گزارده است که رویارویی منطقی با آنها، در پرتو آراستن افراد به اندیشه‌های بارور، ارزش‌های متعالی و رفتارهای منطقی امکان‌پذیر است که در قالب موقعیت‌های رسمی آموزشگاهی با ایجاد رشته‌های جدید و گسترش دامنه آموزش‌ها و مهارت‌ها و تربیت سازمان‌یافته صورت گیرد.

بالندگی مراکز آموزشی در گرو نظام آموزشی استوار، قاعده‌مند و تجربه‌پذیر است که در آن، برنامه‌های آموزشی، متن‌های درسی و استادان، ارکان اصلی بهشمار می‌آیند و بالندگی برنامه‌ی آموزشی، به هماهنگی آن با نیاز زمان، استعداد علم آموزان و امکانات موجود، وابسته است؛ چنان‌که استواری متن‌های درسی به ارائه تازه‌ترین دست‌آوردهای علم در قالب نو ترین شیوه‌ها و فن‌آوری‌های آموزشی است.

حوزه‌های علوم دینی، به برکت انقلاب شکوهمند اسلامی، سالیانی است که در اندیشه اصلاح ساختار آموزشی و بازنگری متون درسی‌اند. جامعه المصطفی ﷺ العالمية

به عنوان بخشی از این مجموعه که رسالت تعلیم و تربیت طلاب غیرایرانی را بر عهده دارد، به پی‌ریزی دفتر برنامه‌ریزی و فن‌آوری آموزشی اقدام کرده است.

این دفتر با ارج نهادن به تلاش‌های صورت گرفته و خوش‌چینی از خرمن دانش عالمان گران‌قدر، بر آن شد تا با بهره‌گیری از شیوه‌های جدید آموزشی و تازه‌ترین دست‌آوردهای علمی، به تهیه متن‌های آموزشی بپردازد که تدوین و نشر بیش از نود متن درسی در موضوع‌های گوناگون علوم دینی، حاصل این تلاش است.

نوشتار حاضر که در سرفصل ادبیات عرب، مطابق سه واحد درسی دروس پایه برای دوره کارشناسی، با عنوان **مفاهیم علم نحو (۲)** نگارش یافته است، به تحلیل و بررسی برخی از مسائل مربوط به این ماده درسی می‌پردازد. این اثر، حاصل تلاش علمی و درخور تقدیر آقای محمود رضا عصّاری (دام توفیقه) است که از ایشان و فرزانگان دیگر که در به ثمر رسیدن این اثر بذل عنایت کرده‌اند، تشکر و قدردانی می‌کنیم.

در پایان، اربابان فضل و معرفت را به یاری خوانده، چشم امید به نقد و نظر آنان دوخته‌ایم.

انتشارات بین‌المللی المصطفی ﷺ
دفتر برنامه‌ریزی و فن‌آوری آموزشی

فهرست

٩	مقدمة
٩	كلمات
٩	١. شأن هذا العلم
٩	غایته
٩	تحليل
٩	پژوهش
٩	تمرین
٩	٢. الكلام و الجملة
٩	پادآوری
٩	پژوهش
٩	تمرین
٩	٣. اقسام الجملة: خبرية و انشائية
٩	تحليل
٩	پژوهش
٩	تمرین
٩	٤. انقسام للاسم: الاسم معرفة و نكرة (١)
٩	پژوهش
٩	تمرین
٩	٥. الاسم معرفة و نكرة (٢)
٩	المعروف بالتعريف
٩	پژوهش
٩	تمرین

٦. الاسم معرفة و نكرة (٣)	٩
الاسماء الموصولة	٩
تحليل	٩
تمرين	٩
٧. الاسم معرفة و نكرة (٤)	٩
العلم و المضاف لمعرفة	٩
تحليل	٩
تمرين	٩
٨. الاعراب و البناء	٩
يادأوري	٩
الاعراب التقديرى	٩
مواضع الاعراب التقديرى	٩
تحليل	٩
تمرين	٩
٩. علامات الاعراب: اصلية و فرعية	٩
پژوهش	٩
تمرين	٩
١٠. باب مالا ينصرف (١)	٩
پژوهش	٩
تمرين	٩
	٩
١١. باب مالا ينصرف (٢)	٩
پژوهش	٩
تمرين	٩
١٢. الاسماء السائدة	٩
تمرين	٩
١٣. اعراب الفعل (١)	٩
أن الناصبة المصدرية	٩
يادأوري	٩
تحليل	٩
پژوهش	٩
تمرين	٩
١٤. اعراب الفعل (٢)	٩
الادوات الشرطية الجازمة	٩
و هي على اقسام: منها	٩

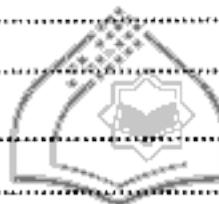
٩	تحليل
٩	پژوهش
٩	تمرين
٩	١٥. اعراب الفعل (٣)
٩	مواقع اقتران الجواب بالفاء
٩	تحليل
٩	تمرين
٩	اركان
٩	چکيده مباحث ارkan
٩	١٦. اعراب فاعل
٩	يادآوري
٩	رتبة الفاعل
٩	أنواع العامل
٩	پژوهش
٩	تمرين
٩	١٧. الاشياء التي تنوب عن الفاعل
٩	پژوهش
٩	تمرين
٩	١٨. الجملة الاسمية
٩	اسما الخبر و احكامها
٩	يادآوري
٩	تحليل
٩	پژوهش
٩	تمرين
٩	١٩. مسوغات الابداء بالنكرة
٩	يادآوري
٩	و من مسوغاته
٩	پژوهش
٩	تمرين
٩	٢٠. احكام المبتدء و الخبر
٩	مرتبة المبتدء و الخبر
٩	تحليل
٩	پژوهش
٩	تمرين

گرگانیه کیمی پیور سوسنی

٢١. الحروف المشبهة بالفعل (١)	٩
يادأوري	٩
أن	٩
يجب فتح همزة «ان» في مسائل	٩
تحليل	٩
پژوهش	٩
تمرين	٩
٢٢. الحروف المشبهة بالفعل (٢)	٩
مواضع كسر همزة «ان»	٩
يجب الكسر في مسائل:	٩
تحليل	٩
تمرين	٩
٢٣. تخفيف العروف المشبهة بالفعل (إن و أن)	٩
«ان» المخففة	٩
تحليل	٩
أن المخففة	٩
لكن المخففة	٩
تمرين	٩
٢٤. لا النافية للجنس	٩
يادأوري	٩
اعراب اسم «لا»	٩
تطبيق مباحث مربوط به تركيب لانفي جضن بر امثلة	٩
تمرين	٩
٢٥. الافعال الناقصة (١)	٩
يادأوري	٩
الافعال الناقصة	٩
تحليل	٩
تمرين	٩
٢٦. الافعال الناقصة (٢)	٩
الافعال الناقصة؛ متصرفة و غير متصرفة	٩
تحليل	٩
تمرين	٩
٢٧. افعال المقاربة	٩
أحكام افعال المقاربة	٩
تحليل	٩

٩	پژوهش
٩	تمرين
٩	٢٨. أدوات النفي (المتشبهة بليس)
٩	يادأوري
٩	ان المتشبّه بليس
٩	تحليل
٩	پژوهش
٩	تمرين
٩	قيود
٩	چكيدة مباحث قيود
٩	تذكرة
٩	٢٩. المفعول به (١)
٩	يادأوري
٩	العامل في المفعول به
٩	مرتبة المفعول به
٩	پژوهش
٩	تمرين
٩	٣٠. المفعول به (٢)
٩	اصناف الفعل
٩	تحليل
٩	افعال القلوب
٩	تمرين
٩	٣١. افعال القلوب
٩	تعليق افعال القلوب
٩	تحليل
٩	پژوهش
٩	تمرين
٩	٣٢. الاشتغال
٩	تمرين
٩	٣٣. المنادي
٩	احرف النداء:
٩	اعراب المنادي:
٩	تمرين

مركز البحوث في لغة وآداب العربية

٣٤. المندوب	٩
تمرين	٩
٣٥. المفعول المطلق	٩
العامل في المفعول المطلق	٩
النهاية عن المصدر	٩
تحليل	٩
تمرين	٩
٣٦. المفعول فيه	٩
يادأوري	٩
ما يناسب على الظرفية من أسماء المكان	٩
اقسام الظرف	٩
تمرين	٩
٣٧. المفعول له	٩
يادأوري	٩
شروط نصب المفعول له	٩
يشترط في المفعول له:	٩
أحكام المفعول له	٩
تحليل	٩
تمرين	٩
٣٨. المفعول معه	٩
تحليل	٩
تمرين	٩
٣٩. الحال (١)	٩
يادأوري	٩
أحكام الحال	٩
للحال احكام	٩
وتقع جامدة في مسائل	٩
تحليل	٩
پژوهش	٩
تمرين	٩
٤٠. الحال (٢)	٩
تعريف ذي الحال و تنكيره	٩
رتبة الحال:	٩
پژوهش	٩
تمرين	٩

مركز البحوث في اللغة العربية

٤١. الحال (٣)	٩
الجملة الحالية.....	٩
يُشترط في الجملة الواقعية حالاً.....	٩
الرابط في الجملة الحالية.....	٩
پڑوھش.....	٩
تمرين.....	٩
٤٢. التمييز (١)	٩
يادأوري.....	٩
اقسام التمييز المبين للذات.....	٩
التمييز المبين للذات على اقسام.....	٩
تحليل.....	٩
پڑوھش.....	٩
تمرين.....	٩
٤٣. التمييز (٢)	٩
اقسام التمييز المفسر ابهام النسبة.....	٩
ان التمييز المفسر ابهام النسبة يكون.....	٩
تحليل.....	٩
تمرين.....	٩
٤٤. الاستثناء (١)	٩
تعريف الاستثناء.....	٩
تحليل.....	٩
حکم اعراب المستثنا في الاستثناء المتصل	٩
پڑوھش.....	٩
تمرين.....	٩
٤٥. الاستثناء (٢)	٩
الاستثناء المنقطع.....	٩
اعراب المستثنا في المنقطع	٩
تمرين.....	٩
٤٦. الاستثناء (٣)	٩
الاستثناء المفرغ.....	٩
تحليل.....	٩
تمرين.....	٩
٤٧. الجار و المجرور (١)	٩
يادأوري.....	٩
معاني حروف الجر.....	٩

١. اللام.....	٩
٢. عن.....	٩
٣. الكاف.....	٩
٤. حتى.....	٩
٥. تعرّف.....	٩
٦. الجار و المجرور (٢).....	٢٨
أقسام حروف الجر.....	٩
پژوهش.....	٩
تمرين.....	٩
٧. الجار و المجرور (٣).....	٤٩
اعراب المجرور بحرف الجر الرائد.....	٩
حذف المتعلق.....	٩
تحليل.....	٩
پژوهش.....	٩
تمرين.....	٩
٨. الاضافة (١).....	٥٠
يادآوري.....	٩
الاضافة.....	٩
پژوهش.....	٩
تمرين.....	٩
٩. الاضافة (٢).....	٥١
تقسيم الاسم من ناحية وقوعه مضافاً و عدم وقوعه.....	٩
تقدير المضاف اليه.....	٩
تمرين.....	٩
تواتر.....	٩
«چکیده مباحث تواتر».....	٩
نذكر.....	٩
١٠. النعت.....	٥٢
يادآوري.....	٩
أقسام النعت.....	٩
تحليل.....	٩
تمرين.....	٩
١١. التأكيد.....	٥٣
يادآوري.....	٩
تبصره.....	٩

٩	الفاظ التأكيد المعنوي.....
٩	للتأكيد المعنوي سبعة الفاظ.....
٩	تمرين.....
٩	٥٤. البدل.....
٩	يادأوري.....
٩	اقسام البدل.....
٩	تحليل.....
٩	حكم البدل من حيث التعريف و التشكيّر:.....
٩	تمرين.....
٩	٥٥. عطف البيان.....
٩	تحليل.....
٩	تمرين.....
٩	٥٦. عطف النسق (١).....
٩	يادأوري.....
٩	عطف النسق.....
٩	تمرين.....
٩	٥٧. عطف النسق (٢).....
٩	حروف العطف: «لا»، «لكن».....
٩	تحليل.....
٩	تمرين.....
٩	٥٨. عطف النسق (٣).....
٩	العطف على الضمير المتصل المرفوع.....
٩	العطف على الضمير المجرور.....
٩	تمرين.....
٩	مفردات و جمل.....
٩	٥٩. حروف العامل و غير العامل.....
٩	يادأوري.....
٩	أنواع الحروف.....
٩	تحليل.....
٩	تبصره.....
٩	پژوهش.....
٩	تمرين.....
٩	٦٠. الحروف غير العامل (١).....
٩	تمرين.....

٩	٦١. الحروف غير العامل (٢).....
٩	لولا.....
٩	لولا على وجوه منها:.....
٩	تحليل.....
٩	پژوهش.....
٩	تمرين.....
٩	٦٢. الحروف غير العامل (٣).....
٩	تحليل.....
٩	تبصره.....
٩	تمرين.....
٩	٦٣. الحروف غير العامل (٤).....
٩	لا زائدة.....
٩	تأني «لا».....
٩	تحليل.....
٩	تمرين.....
٩	٦٤. المفردات (١).....
٩	كم الاستفهامية.....
٩	اعراب كم.....
٩	تمرين.....
٩	٦٥. المفردات (٢).....
٩	تمرين.....
٩	٦٦. اذا الشرطية.....
٩	احكام اذا الشرطية.....
٩	تمرين.....
٩	٦٧. اعراب الجمل (١).....
٩	الجمل التي لها محل من الاعراب.....
٩	من هذه الجمل.....
٩	تمرين.....
٩	٦٨. اعراب الجمل (٢).....
٩	الجمل التي ليس لها محل من الاعراب:.....
٩	نکاتی درباره موارد فوق.....
٩	تمرين.....

مقدمه

بدون تردید، یکی از مهم‌ترین ابزار لازم برای درک و شناخت عمیق معارف اسلامی و متون دینی، «آشنایی با مباحث ادبی» است. در این راستا «علم نحو» که به بررسی ساختار جمله و اجزای آن می‌پردازد، از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است.

علمی که به ابتکار امیرالمؤمنین علی پايه‌ریزی شد و در طول زمان اندیشمندان بزرگ، در توسعه و تبیین آن تلاش‌های ارزش‌داری کردند و هر کدام در جایگاه خود در خور استفاده است. «شكرا الله مساعيهم و جزاهم خير الجزاء».

با عنایت به جایگاه ادبیات عربی در بدنه علوم اسلامی و فهم متون، به‌طور طبیعی، بخشی از برنامه‌ریزی آموزشی اختصاص به دروس صرف و نحو دارد. در این راستا، از استاد محترم، جناب حجۃ الاسلام و المسلمین آقای محمود رضا عصاری (زید عزه) که از استادان با تجربه و مسلط به مباحث ادبی است، درخواست شد تا بر اساس سرفصل‌های مربوط و واحد اختصاص یافته به آن، نسبت به تدوین نحو ۲، اقدام کند، بدین‌وسیله از زحمات ارزشمند ایشان تقدیر و سپاس‌گزاری می‌کنیم.

امید است با تدبیر استادان محترم و تلاش دانش‌پژوهان، این اثر، زمینه مناسبی برای رشد علمی طلاب فراهم.

از ویژگی‌های این کتاب، بهره‌گیری از منابع ارزشمند ادبی است تا محصلان با متون کهن نیز آشنا شوند. بخش تحلیل مباحث و پژوهش به‌منظور تقویت فعالیت ذهنی دانش‌پژوهان تنظیم شده است.

ستون یادآوری، مباحثی است که در نحو ۱ به طور گسترده از آن بحث شده است و مرور آن پیش از شروع درس جدید، ضروری است.

لازم به یادآوری است که مسئولیت تألیف کتاب با استاد محترم، حجۃ الاسلام و المسلمین جناب آقای محمود رضا عصاری (زید عزه) بوده است، اما در طی چند مرحله تدریس، از دیدگاه‌های اصلاحی و تکمیلی استادان محترم نیز استفاده شده است که از همه آنها، بدویژه استاد محترم جناب حجۃ الاسلام و المسلمین هادی کاتبی (زید عزه) قدردانی می‌شود.

انتظار می‌رود استادان محترم، دیدگاه‌های اصلاحی و پیشنهادی خود را در جهت تکمیل این اثر، به گروه علمی تربیتی زبان و ادبیات عربی مدرسه عالی امام خمینی (ره)^ر، ارائه کنند.

سید حمید جزايری
مدیر گروه علمی تربیتی زبان و ادبیات عربی

مرکز تحقیقات تکمیلی زبان و ادبیات عربی

كليات

- شأن هذا العلم
- الكلام و الجملة
- اقسام الجملة (خبرية و انشائية)
- انقسام الاسم (الاسم معرفة و نكرة)
- اعراب و بناء
- علامات الاعراب (اصلية و فرعية)
- باب ما لا ينصرف *مِنْ تَحْتِهِ تَكُونُ كُلُّ هُوَ حِسْدِي*
- الاسماء السبعة
- اعراب الفعل
- ادوات الشرط العازمة
- مواضع اقتران الجواب بالفاء

مرکز تحقیقات کتابخانه ملی اسلامی

١

شأن هذا العلم

النحو دعامة العلوم العربية و قانونها الاعلى ولن تجد علمًا منها يستقل بنفسه عن النحو او يستغني عن معونته. هذه العلوم النقلية (على عظيم شأنها) لا سبيل الى استخلاص حقائقها بغير هذا العلم الخطير، فهل ندرك كلام الله تعالى و نفهم دقائق التفسير و احاديث الرسول ﷺ و اصول العقائد و ادلة الاحكام و غيرها الا بالهم النحو و ارشاده؟ ولذا قالوا: «إن الآئمة من السلف والخلف أجمعوا قاطبة على أنه شرط في رتبة الاجتهد و أن المجتهد لو جمع كل العلوم لم يبلغ رتبة الاجتهد حتى يعلم النحو». ^١

مركز دراسات وبحوث عصرنا الحاضر

غايتها

غايتها الاستعانة على فهم كلام الله و رسوله و الاحتراز عن الخطأ في الكلام.^٢

تحليل

با دقت در مطالب بالا، می توان دریافت که علم نحو در دو محور کاربرد دارد:

اول: فهم مقاصد دیگران.

دوم: نگارش یا بیان جمله یا جملات درست.

١. ر.ک: عباس حسن، النحو الواقفي، ج ١، ص ١.

٢. ر.ک: صبان، حاشية الصبان، ج ١، الجزء الاول، ص ١٥.

پژوهش

آیا می‌دانید که این دو محور، چگونه از عبارات بالا فهمیده می‌شود؟

تمرین

از علم نحو، چگونه در فهم معنای عبارات زیر، استفاده می‌کنید؟

۱. **﴿جَاءَ أَحَدٌ كُمُّ الْمَوْتِ﴾**.

۲. **﴿أَبْتَلَ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ﴾**.

۳. **﴿أَنَّمَا يَخْشِيُ اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾**.

مرکز تحقیقات و پژوهی های آموزش و ساری

۱. انعام، آیه ۱۶

۲. بقره، آیه ۱۲۴

الكلام و الجملة

يادآوری

١. به الفاظی مانند «زید»، «ضرب» و «فی» کلمه گفته می شود که برای رساندن معنایی وضع شده است.
٢. کلمه بر سه قسم است: اسم و فعل و حرف. اسم و فعل بر معنای جداگانه ای دلالت دارند، ولی حرف بر معنای خیر مستقل دلالت می کند.
٣. جمله آن است که معنایی مانند الخبر از چیزی یا بیان احساس یا خواسته ای را می رساند، مانند: «ذهب زید» و «إضراب».
٤. جمله بر دو قسم است: اسمیه و فعلیه. جمله اسمیه آن است که اولین رکن آن اسم باشد و جمله فعلیه آن است که اولین رکن آن فعل باشد، مانند: «ما زید قائم»، «ایاک نعبد». الكلام هو القول المفيد بالقصد و الجملة عبارة عن الفعل و فاعله «كقام زيد» و المبتدء و الخبر «كزيد قائم» و نحوهما وبهذا يظهر لك انهما ليسا مترادفين و ان الجملة اعم من الكلام.

و بعبارة اخرى الفرق بين الجملة والكلام ان الجملة ما تضمن الاسناد سواء كانت مقصودة مستقلاً او لا الكلام كان مقصوداً مستقلاً فكل كلام جملة ولا ينعكس فصلة الموصول كانت جملة و ليست كلاماً.

١. معنى الليب، ج ٢، ص ٤٩٠. (باتلخیص و تصرف)

پژوهش

۱. با مراجعه به آموخته‌های خود، جملاتی مانند صله موصول را که به آنها کلام گفته نمی‌شود، ذکر کنید.
۲. به این گونه جملات، جملات غیرمستقل نیز می‌گویند آیا می‌دانید چرا؟

تمرین

در عبارات زیر، کلام و جمله غیرمستقل را تعیین کنید؟

۱. ﴿لَا تَقْرِبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَّرَى﴾.^۱
۲. ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ﴾.^۲
۳. ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرِيَةٍ نَذِيرًا﴾.^۳
۴. ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْرِّيَاحَ فَتَبَرَّحُ سَحَابَةً فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾.^۴

مرکز تحقیقات کوچه پیر حسینی

-
۱. نساء، آیه ۴۳.
 ۲. انفال، آیه ۲۶.
 ۳. فرقان، آیه ۵۱.
 ۴. روم، آیه ۲۸.

٣

اقسام الجملة: خبرية و انشائية

انقسم الجملة الى نوعين: خبر و انشاء و ضابط ذلك أنه إما ان يحتمل التصديق والتکذیب أو لا فان احتملهما فهو الخبر نحو «قام زید» والأفهوم انشاء و الانشاء إما طلب نحو «اضرب» و «الاتضرب» و «هل جاءك زید» و إما غير طلب كقولك لعبدك «انت حر» و قولك لمن اوجب لك النکاح: «قبلت هذا النکاح».

تحليل

با دقت در مطالب بالا و تطبيق ~~غير مثال ها~~ می توانید تعریفی دقیق‌تر برای جملات خبریه و انشائیه دریابید. جمله خبریه، جمله‌ای است که به قصد خبردادن از چیزی بیان شده است، مانند «قام زید» که از ایستادن زید خبر می‌دهد و جمله انشائیه، جمله‌ای است که گوینده به وسیله آن معنایی را ابراز و اظهار می‌کند و به قصد حکایت از چیزی نیاورده است، مانند «اضرب» که در آن گوینده طلب خود را از مخاطب اظهار کرده است. آیا می‌دانید چرا این تعریف دقیق‌تر است؟

پژوهش

چگونه می‌توان دریافت که جمله اسمیه‌ای همچون «انت حر» انشاء است نه اخبار؟

۱. ر.ک: ابن هشام، شذور الذهب، ص ۵۷ و ۵۸

تعربین

جملات زیر را از جهت خبر یا انشاء بودن تحلیل کنید:

۱. ﴿إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنَادِي لِلْأَيَمَنِ أَنْ إِيمَنُوا بِرَبِّكُمْ فَقَامَّا هُوَ﴾.^۱
۲. ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكِبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾.^۲
۳. ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِيمَنُوا أَسْتَحِبُّوا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ﴾.^۳
۴. عجبت لمن يقنط و معه الاستغفار.^۴

مركز تحقیقات تکمیلی در زبان عربی

۱. آل عمران، آیه ۱۹۳.

۲. اعراف، آیه ۲۰۶.

۳. انفال، آیه ۲۴.

۴. عبدالواحد آمدی تمعیمی، خودالحکم، ص ۵۵۳.

٤

انقسام للاسم: الاسم معرفة و نكرة^(۱)

المعرفة اسم يدل على شيء واحد معين و النكرة بخلافها و المعرف هي الضمير مثل أنا و العلم مثل محمد و اسم الاشارة مثل هذا و اسم الموصول مثل الذي و المعرف بال في مثل الكتاب و القلم و المضاف الى معرفة مثل «بيتك» فالضمير اسم جامد يدل على متكلم او مخاطب او غائب فالمتكلم مثل أنا، نحن، والباء، و الياء و نا و المخاطب مثل «انت» و «الكاف» و فروعهما و الغائب مثل هو و الهاء و فروعهما و اسم الاشارة اسم يعين مدلوله تعيناً مقرروناً باشاره حسيّة اليه كأن ترى عصفوراً و انت تشير اليه «هذا عصفور» و الغالب ان يكون المشار اليه شيئاً محسوساً كالمثال العايد وقد يكون شيئاً معنوياً كان تتحدث عن مسئلة و تقول «هذه مسئلة تطلب التفكير» و من اسماء الاشارات «هنا» و «هيئنا» للمكان القريب و «هناك» للمتوسط و «هنا لك و ثم للبعيد» و سيأتي توضيح غيرهما من المعرف.

پژوهش

آیا می دانید که مقصود از مرجع یا مفسر خمیر چیست؟

۱. با توجه به این که در برخی از مباحث نحو مانند: مبتدأ و خبر، نعت، حال، ... احکام اسم معرفه و نکره متفاوت است بنابراین لازم است تا با تقسیم بدی اسم به معرفه و نکره و اقسام معرفه آشنا شویم.

تمرین

جملات زیر را ترکیب کرده، اسمای معرفه را تعیین و توضیح دهید؟

۱. ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آسْتَحْيُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾.

۲. ﴿وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾.

۳. ﴿فَذَلِكَ بُرْهَنَانِ مِنْ رَبِّكَ﴾.

۴. ﴿هُنَالِكَ دَعَاءً سَكَرِيًّا لِرَبِّهِ﴾.

مرکز تحقیقات کوچه‌پور زنجیری

۱. نحل، آیه ۱۰۷.

۲. عنکبوت، آیه ۵۹.

۳. قصص، آیه ۳۲.

۴. آل عمران، آیه ۳۸.

٥

الاسم معرفة و نكرة (٢)

المعرف بالتعريف

المعروف بالتعريف: و هو كلمة كانت في اول امرها نكرة ثم صارت بعد ذلك معرفة بسبب دخول «آل» عليها ثم، ال نوعان عهدية و جنسية فالعهدية يشار بها الى معهود ذهني او ذكرى او حضوري فالاول كقولك «جاء القاضي» اذا كان بينك و بين مخاطبك عهد في قاض «خاص» و الثاني كقوله تعالى: **﴿فِيهَا مِصْبَاحٌ أَلْمَضَبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ﴾**^١ و الثالث ك قوله تعالى: **﴿أَضَرَبَ بِعَصَابَ الْبَحْرِ﴾**^٢ و الجنسية قسمان لأنها اما ان تكون استغرافية او مشاراً بها الى نفس الحقيقة فالاول كقوله تعالى: **﴿وَخَلَقَ الْإِنْسَنَ ضَعِيفًا﴾**^٣ اي كل فرد من افراد الانسان و الثاني نحو **﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ وَحَيْ﴾**^٤ اي من هذه الحقيقة.^٥

پژوهش

آیا «الحسن»، «المدینه» (شهر معروف در عربستان) معرف به آل است؟ چرا ؟

١. النور، آیه ٣٥.

٢. شعراء، آیه ٦٣.

٣. النساء، آیه ٢٨.

٤. ابن هشام، شذور الذهب، ص ٧٩.

تمرين

جملات زیر را ترکیب کنید و نوع «آل» را در آنها تحلیل کنید؟

۱. ﴿إِنَّ الْإِنْسَنَ لَفِي خُسْرٍ﴾.

۲. ﴿وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ﴾.

۳. ﴿أَزْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا * فَعَصَى فِرْعَوْنُ الْرَّسُولَ﴾.^١

مركز تطوير وتنمية языک عربی

۱. العصر، آية ۲۰.

۲. يوسف، آية ۱۳.

۳. مزمول، آيات ۱۵ و ۱۶.

٦

الاسم معرفة و نكرة (٣)

الاسماء الموصولة

الاسم الموصول ما يدل على معين بواسطة جملة تذكر بعده و تسمى هذه الجملة صلة الموصول نحو: «رأيت الذي صلى قاعداً» والاسماء الموصولة قسمان: خاصة و مشتركة.

الاسماء الموصولة الخاصة هي التي تفرد و تثنى وتجمع و تذكر و تونث حسب مقتضي الكلام نحو: الذي للمفرد المذكر و «التي» للمفرد المونثة و

والاسماء الموصولة المشتركة هي التي يلفظ واحداً للجمع فيشترك فيها المفرد المثنى و الجمع و المذكر و المونث نحو «من» للعقل و «ما» لغيره.^١

تحليل

١. «صله»، جملة توضيح دهنده موصول است و مانند همه جملات توضيح دهنده، محتاج يك رابط است که بين صله و موصول ارتباط برقرار کند. همان طور که جملة «خبر»، «نعت» و «حال» نيز محتاج رابط هستند.

رابط در «صله» ضمیری است که به موصول بر من گردد.

٢. همان طور که خبر، نعت و حال من توأند شبه جمله، يعني ظرف یا جار و مجرور باشند، در صله نيز چنین است که متعلق به افعال عموم است؛ مانند: « جاء
الذی فی الدار».

١. مصطفی غلائینی، جامع الدروس، ج ١، ص ١٢٠ - ١٣٢.

تمرين

جملات زیر را ترکیب کنید و معارف موجود در آنها را تحلیل کنید.

١. ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾^١:

٢. ﴿لَا يَسْعَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَحْدُورُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ﴾^٢.

٣. ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتَّلَوْنَ كَتَبَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ بِسْرًا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِحْكَمَةً لَنْ تَبُورَ﴾^٣.

مركز تطوير اللغة العربية والدراسات

١. آل عمران، آية ٢٩.

٢. توبه، آية ٩١.

٣. فاطر، آية ٢٩.

٧

الاسم معرفة و نكرة (٤)

العلم و المضاف لمعرفة

اسم العلم هو ما يختص بواحد دون غيره من بين افراد الجنس نحو: «ابراهيم، عبدالله» و المضاف لمعرفة وهو خاتمة المعرف «كغلامي» و «غلام زيد».^١

تحليل

١. فرق علم با بقیه معارف در این است که بقیه معارف، به کمک قرائتی مثل (ال) یا صله یا اشاره حسی دلالت بر معین می کنند، به خلاف علم.
 ٢. تركیب اضافی بدین دلیل باعث معرفه شدن مضاف می شود که مضاف با تعلق به مضاف الیه، نوعی تعیین پیدا می کند. همان طور که در تركیب «غلام زید»، اسم نکره «غلام» با تعلق به «زید» معین شده و معرفه است.
- بنابراین، در تركیب‌هایی چون «غیر زید» و «مثل عمرو» که تعلق مضاف به مضاف الیه هیچ گونه تعیینی ایجاد نمی کند، مضاف نیز معرفه نمی شود.

تمرين

جملات زیر را تركیب کرده، و معارف آنها را تحلیل کنید:

١. **إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ سُخْنُوْفُ أُولَيَاءُهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ**.^٢

١. ر.ک: حاشیة الصبان، ج ١، جزء ١، ص ١٢٧؛ مذور الذهب، ص ١٨٥.

٢. آل عمران، آیه ١٧٥.

١. ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَى رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾.
٢. ﴿نَعْمَلُ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾.
٣. ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَقْسِمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾.

مركز تطوير لغة عربية عالمي

-
١. هود، آية ٢٣.
 ٢. فاطر، آية ٣٧.
 ٣. سجدة، آية ٢٥.

٨

الاعراب و البناء

يادآوری

١. معرب کلمه‌ای است که آخر آن در نقش‌های مختلف، مانند فاعل بودن یا مفعول بودن یا غیر آنها تغییر کند و مبنی آن است که آخر آن بدون تغییر باقی بماند.

٢. کلمات مبنی عبارتند از:

حروف، افعال ماضی و امر مخاطب معلوم، صیغه‌های ٦ و ١٢ مضارع، ضمایر، اسمای اشاره، اسمای شرط، اسمای استفهام، اسمای موصول.

برخی از اسمای متفرقه، مانند «اذ»، حیث، اسم «لا»ی نفس جنس، مثل: «الرجل في الدار»، منادا، مثل: «يا زيد».

٣. مبنیات در صورتی که در جمله نقشی داشته باشند، دارای اعراب محلی‌اند.
الاعراب هو تغير العلامة التي في آخر اللفظ بسبب تغير العوامل الداخلة عليه و
فائده انه رمز الى معنى معين كالفاعلية والمفعولية وغيرهما والمعرب هو اللفظ
الذی يدخله الاعراب ؛

والبناء هو لزوم آخر اللفظ علامة واحدة في كلّ احواله والمبني هو اللفظ الذي
دخله البناء.

الاعراب التقديری

الاعراب التقديری علامة اعرابیة لاظهر على الحرف الاخير من اللفظ المعرب بسبب ان ذلك
الحرف الاخير حرف علة لاظهر عليه الحركة الاعرابیة كالألف في مثل «ان الهندي هدى الله».

مواضع الاعراب التقديری

۱. تقدیر الحركات الثلاث اي الضمة و الفتحة و الكسرة على آخر اسم المقصور مثل المصطفى.
۲. تقدیر الحركات الثلاث على آخر الاسم المضاف لباء المتكلّم مثل هذا كتابي.
۳. تقدیر الضمة و الكسرة على آخر الاسم المنقوص مثل القاضي.
۴. تقدیر الضمة و الفتحة على آخر الفعل المعتل بالألف مثل لن يخشى.
۵. تقدیر الضمة على آخر الفعل المعتل بالواو أو الباء، مثل: يدعوا و يرمي^۱.

تحليل

۱. از مطالب بالا درمی‌یابیم که علت تقدیر حركات اعراب آن است که حرف آخر کلمه، حركت نمی‌پذیرد. بنابراین می‌توان گفت: همان‌طور که اعراب تقدیری در کلمات وجود دارد، «بناء تقدیری» نیز وجود دارد.

به مثال «الافتی فی الدار» توجه کنید. اسم لای نفی جنس مبني بر فتح است و چون «الف» در آخر کلمة «فتی» حركت نمی‌پذیرد، حركت فتحة بنائی را در حرف «الف» فرض یا تقدیر می‌گیرند.

۲. به مثال‌های «لن ترضی» و «الافتی» توجه کنید. کلمة «ترضی» معرب و کلمة «فتی» مبني است و حركات تقریری دارند (چرا؟). برای تشخیص نوع حركت تقدیری (ضمہ، فتحہ یا کسرہ) از «قياس» کمک می‌گیرند؛ یعنی در نظر می‌گیرند که اگر به جای کلمة «ترضی» فعل «تضرب» و به جای «فتی» کلمة «رجل» بود، چه حركتی را قبول می‌کردند؛ آن‌گاه همان حركت را برای فعل «ترضی» یا اسم «فتی» در تقدیر مسی گیرند؛ آیا می‌توانید این مطلب را در ترکیب «یا هدی» عملی کنید؟

تمرين

جملات زیر را ترکیب کنید و بناء و اعراب و بناء تقدیری کلمات را تحلیل کنید:

۱. ﴿أَضْرِبْ بِعَصَالَكَ الْحَجَر﴾.^۲

۱. التحو الواقی، ج ۱، ص ۸۰ و ۸۹.

۲. البقرة، آية ۶۰.

٢. ﴿إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.^١
٣. ﴿أَوْلَئِكَ عَلَىٰ هُدًى﴾.^٢
٤. ﴿يَتَبَعُونَ الدَّاعِي﴾.^٣
٥. ﴿ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوْىٰ﴾ جَعَلَ مِنْهُ الرَّوْجَنِ الْذَّكَرَ وَالْأُنْثَى﴾ * أَلَيْسَ ذَلِكَ يُقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يُخْتَىءَ الْمُؤْمِنَ﴾.^٤

مركز تطوير وتأهيل اللغة العربية

-
١. الانعام، آية ١٦٢.
 ٢. البقرة، آية ٥.
 ٣. طه، آية ١٠٨.
 ٤. قيامة، آية ٣٨٣.

علامات الاعراب: اصلية و فرعية

أنواع الاعراب أربعة رفع و نصب و جر و جزم و الاصل في هذه الانواع الاربعة ان يدل على رفعها بالضمة و على نصبها بالفتحة و على جرها بالكسرة و على جزمهما بالسكون تسمى بالعلامات الاصلية و خرج عن هذا الاصل ابواب:

الاول: المثنى كالزيدان و الهندان فانه يرفع بالالف و يجر و ينصب بالياء المفتوح ما قبلها نحو « جاء الزيدان » و «رأيت الزيدان » و « مررت بالزيدان »^١

الثاني: جمع المذكر السالم كالزيدون فانه يرفع بالواو و يجر و ينصب بالياء المكسور ما قبلها نحو « جاء الزيدون » و «رأيت الزيدون » و « مررت بالزيدون »^٢

الثالث: ما جمع بالف و تاء مزیدتين كهندات فانه ينصب بالكسرة نحو « خلق الله السموات »؛

الرابع: الافعال الخمسة و هي كل فعل مضارع اتصل به الف الاثنين او واو الجماعة او ياء المخاطبة فانها ترفع بثبوت التون نيابة عن الضمة و تنصب و تجزم بحذفها نيابة عن الفتحة و السكون نحو « وَأَنْتُمْ تَشَهِّدُونَ »^٣ و « فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا »^٤.

الخامس: الفعل المعتل الآخر كـ«يغزو» و «يخشي» و «يرمي» فانه يجزم بحذف العرف الاخير؛

السادس: باب مala ينصرف وسيأتي ذكره؛

السابع: الاسماء الستة وسيأتي ذكرها.^٥

١. البقرة، آية ٨٤.

٢. البقرة، آية ٢٤.

٣. ر.ك: شذور الذهب، بحث «خرج عن الاصل في الاعراب...».

پژوهش

آنچه در بحث اعراب تقدیری گذشت، مربوط به حرکات تقدیری بود. آیا می‌توانید بحث اعراب تقدیری را به افعال خمسه و غیر آن که به وسیله حرکت، اعراب نمی‌گیرند توسعه دهید؟

تمرین

اعراب کلماتی که در زیر آنها خط کشیده شده تحلیل کنید؟

۱. ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾.

۲. ﴿وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ﴾.

۳. ﴿فَذَكَّرَنَّ لَكُمْ آيَةً فِي فِتْنَتِنَ﴾.

۴. ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَطْلِ﴾.

مرکز تحقیقات کوچه پیغمبر حضرت رسولی

۱. الاعراف، آیه ۹۵.

۲. القصص، آیه ۷۷.

۳.آل عمران، آیه ۱۳.

۴. البقره، آیه ۱۸۸.

١٠

باب مالا يصرف (١)

الاسم المعرف على نوعين: نوع يستوفي حركات الاعراب و التنوين «كزيد» و «رجل» و يسمى المنصرف و نوع يخترق عنه التنوين و يحرك بالفتح في موضع الجر فلا يستوفي حركات الاعراب كلهـا كـ«زكرياء» و يسمى غير المنصرف. يقال جاء زكرياء، رأيت زكرياء، مررت بـزكرياء ثم اقتصر النهاية على وضع علامات مضبوطة تميز الاسم غير المنصرف فـعن الاسم المعرف نوع يمنع صرفه حين تـوـجـدـ فيه عـلـامـةـ وـاحـدـةـ وـنـوـعـ يـمـنـعـ صـرـفـ بـشـرـطـ أـنـ تـوـجـدـ فـيـ عـلـامـتـانـ مـعـاـ.

و اليك النوع الأول أي الذي يمنع صرفه لوجود علامة واحدة وهو قسمان:

١. ما يكون مشتملاً على الف التأنيث المقصورة أو الممدودة نحو «ذكري» و «زكرياء».

٢. ما يكون على وزن صيغة مـنـتهـيـ الجـمـوعـ وـ هيـ كـلـ جـمـعـ تـكـسـيرـ بـعـدـ الفـ تـكـسـيرـهـ حـرـفـانـ اوـ ثـلـاثـةـ أـحـرـفـ بـشـرـطـ أـنـ يـكـونـ اوـسـطـ هـذـهـ الثـلـاثـةـ حـرـفـاـ سـاـكـنـاـ نحوـ معـاـيدـ وـاحـادـيـثـ.^١

پڑو هش

آیا کلمات «ماء» و «أشياء» غير منصرفـندـ؟ چراـ؟

١. ر.ک: عباس حسن، التـحـوـوـ الـواـقـيـ، جـ٤ـ، صـ١٩٤ـ إـلـىـ ١٩٨ـ وـ زـمـخـشـرـیـ، المـفـصـلـ فـيـ صـنـعـةـ الـأـعـرـابـ، صـ٢١ـ.

تمرین

جملات زیر را ترکیب کرده، اعراب کلماتی که زیر آنها خط کشیده شده است را تحلیل کنید:

۱. ﴿وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾.
۲. ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾.
۳. ﴿يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءٌ﴾.

مركز تطوير المناهج والبحوث الأكاديمية

-
۱. هود، آیه ۱۲۰.
 ۲. توبه، آیه ۲۵۳.
 ۳. البقره، آیه ۶۹.

١١

باب مala ينصرف (٢)

هذا النوع الثاني من الباب اي الذي يمنع صرفه لوجود علتين معاً و منه ما يمنع للعلمية مع:

١. الثنائي نحو فاطمة و حمزة و زينب؛
 ٢. العجمة و هذا يتتحقق بشرط ان يكون رياعاً فاكثر نحو «ابراهيم» بخلاف نحو قال الله تعالى: ﴿وَاتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾^١ و ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا﴾^٢.
 ٣. الالف و التون الزائدتين نحو: عمران و عثمان.
- تعميم: كل مala ينصرف اذا اضيف او دخلته اللام دخلته الكسرة في حالة الجر نحو ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْقِعِ النَّجُومِ﴾^٣ ﴿وَأَنْتُمْ عَنِّكُفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾^٤.

پڑو هش

با مراجعه به قرآن کریم بنویسید آیا اسماء ملائکه غیر منصرفند؟ دلیل خود را بیان کنید.

١. النساء، آیه ١٢٥.

٢. نوح، آیه ١.

٣. ر.ک: عباس حسن، التحو الوافق، ج ٤، ص ٢٢٥ و ٢٣١؛ کتاب الهدایه، ص ٤٤.

٤. الواقعة، آیه ٧٥.

٥. البقره، آیه ١٨٧.

تمرين

در عبارات زیر کلمات منصرف و غیرمنصرف را تعیین کرده، دلیل خود را بیان کنید.

١. ﴿فَقَدْ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُوحٌ وَعَادٌ وَثَمُودٌ﴾.
٢. ﴿فَلَا أُقِيمُ بِرَبِّ الْشَّرِيقِ وَالْمَغْرِبِ﴾.
٣. ﴿وَأَتَبَعُوا مَا تَنَاهُوا أَلِلَّهِ شَيْطَانٌ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ﴾.
٤. ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسُ﴾.

مركز تطوير وتحديث المناهج
الوطني

-
١. حج، آية ٤٢.
 ٢. معارج، آية ٤٠.
 ٣. البقرة، آية ١٠٢.
 ٤. البقرة، آية ٣٤.

١٢

الاسماء الستة

مما خرج عن الاصل الاسماء الستة وهي «ذو» بمعنا صاحب، اب، اخ، حم، هن و فم
بغير ميم فانها ترفع بالواو نيابة عن الضمة و تنصب بالالف نيابة عن الفتحة و تحفظ
بالياء نيابة عن الكسرة قال الله تعالى: ﴿رَبُّكَ لَدُوْ مَغْفِرَةٍ﴾^١ و ﴿كَانَ ذَا مَالٍ﴾^٢ و ﴿إِلَى
ظَلَلِ ذِي ثَلَاثَ شَعْرٍ﴾^٣ و شرطها ان تكون مضافة الي غير ياء المتكلّم كقوله تعالى:
﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾^٤ و ﴿إِنْ أَبَاكَا لَيْفَ صَلَلِ مُبِينٌ﴾^٥ و ﴿أَرْجِعُوكُمْ إِلَى أَيْمَكُمْ﴾^٦
ولو اضيفت هذه الاسماء الي ياء المتكلّم كسرت او اخرها لمناسبة الياء و كان اعرابها
بحركات مقدرة قبل الياء كقوله تعالى: ﴿إِنَّ هَذَا أُخْرِي﴾.^{٧٨}

-
١. الرعد، آية ٦.
 ٢. القلم، آية ١٤.
 ٣. المرسلات، آية ٣٠.
 ٤. القصص، آية ٢٣.
 ٥. يوسف، آية ٨.
 ٦. يوسف، آية ٨١.
 ٧. ر.ك: شذور الذهب، صص ٦٧ - ٦٩.
 ٨. حصن، آية ٢٣.

تعزير

در عبارات زیر نوع اعراب کلمات (اصلی و نیابی) را روشن کنید:

۱. ﴿فَاتِّهَا الْقُرْبَى حَقْهُهُ وَالْمُسْكِنَ وَأَبْنَهُ السَّبِيل﴾.^۱

۲. ﴿يَغْرِيُ الْمُرْءَ مِنْ أَخِيهِ وَأَمِيهِ وَأَبِيهِ﴾.^۲

۳. ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾.^۳

مركز تطوير المناهج والبحوث الأكاديمية

۱. روم، آیه ۳۸.

۲. عبس، آیات ۳۴ و ۳۵.

۳. فصلت، آیه ۴۳.

۱۳

اعراب الفعل (۱)^۱

آن الناصبة المصدرية یادآوری

فعل مضارع معرب، با توجه به جایگاه آن، سه نوع اعراب در جمله می‌پذیرد:

۱. رفع: در صورتی که عامل نصب و جرم قبل از آن نباشد؛ مانند: «ینصر».
۲. نصب: در صورتی که یکی از عوامل نصب دهنده، فعل مضارع قبل از آن باشد.
عوامل نصب دهنده فعل مضارع عبارتند از: «ان، لن، کی، اذن» مثال: «إن ينصر»
۳. جزم: در صورتی که یکی از عوامل جزم دهنده، فعل مضارع قبل از آن باشد.

عوامل جزم به دو تقسیم می‌شوند:

الف) عوامل جزم دهنده یک فعل: «لام امر، لای نهی، لم، لعن»؛

ب) عوامل جزم دهنده دو فعل: «ان شرطیه و اخوات آن».

۱. انها اذا دخلت على المضارع نصيّته و خلصت زمنه للاستقبال كالشأن في كل نواصبه،

نحو: «خير لك ان تقبل الحق»؛

۱. در ارتباط با هر کلمه معرب چند سؤال مطرح است:

الف) چه اعرابی دارد؟

ب) علامت اعراب چه می‌باشد؟

ج) عامل اعراب کلمه چیست؟

مباحث مربوط به علامت اعراب در درس قبل بیان شد و از این درس به بعد به شناسایی عوامل اعراب و مباحث پیرامون آن پرداخته می‌شود.

٢. تقع «ان» في موضعين: احدهما: الابتداء نحو: **﴿وَأَنْ تَصِيرُوا خَيْرًا لَّكُمْ﴾**^١ الثاني بعد لفظ دال علي معنى غير اليقين نحو: **﴿وَعَسَى أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾**^٢
٣. يضمّر «ان» بعد حروف منها: اللام الجارة نحو: **﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْذِكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ﴾**^٣ وبعد فاء السبيبة العاطفة بشرط ان يستقبلها النفي او الطلب نحو: «لا يغضب العاقل فيفقد صواب الرأي» و «ادرس فتتجح»^٤ و «لا تسقطها كل البسط فتقور ملوماً مخدولاً».

تحليل

با دقت در مثال‌های مربوط به فاء درمی‌یابیم که این فاء در جایی واقع می‌شود که مضامون جمله ما قبل سبب مضامون جمله ما بعد باشد. در مثال اول، «غضب عاقل» سبب «از دست دادن رأی درست» بوده و در مثال دوم، «درس خواندن مخاطب» سبب «موقفيت او» معرفی شده است.

پژوهش

آیا می‌دانید چرا در آیة شریفه **﴿فَالَّهُمَّ كُنْ فَيَكُونُ﴾**^٥ فعل «یکون» مرفوع است؟

تمرین

عبارات زیر را ترکیب کنید و مطالبی را که آموخته‌اید در آنها پیاده کنید:

١. **﴿وَلَا تَطْغُوا فِيهِ فَيَحِلُّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾**^٦.
٢. **﴿فَرَدَّدْنَاهُ إِلَى أُمِّهِ، كَيْ تَقْرَأَ عَيْنَهَا وَلَا تَخْرُجَ وَلَتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾**^٧.
٣. **﴿وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرًا لَّكُمْ﴾**^٨.

١. النساء، آیه ٢٥٩.

٢. البقره، آیه ٢١٦.

٣. التحل، آیه ٤٤.

٤. ر.ک: عباس حسن، النحو الوافي، ج ٢، ص ٢٦٦، ٣٣١ و ٣٣٢؛ مفہی الليبب، ج ١، ص ٤٢.

٥. آل عمران، آیه ٥٩.

٦. طه، آیه ٨١.

٧. قصص، آیه ١٣.

٨. بقره، آیه ١٨٤.

١٤

اعراب الفعل (٢)

الادوات الشرطية الجازمة

و هي على اقسام منها

١. ما وضع للدلالة على مجرد تعليق الجواب على الشرط و هو حرف كـ«إن» قال الله تعالى:
﴿وَإِن تَعُودُوا نَعْدُه﴾^١
٢. ما وضع للدلالة على من يعقل ثم ضمن معنى الشرط و هو «من» نحو **﴿مَن يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَيْهُ﴾**^٢
٣. ما وضع للدلالة على ما لا يعقل ثم ضمن معنى الشرط كـ«ما» نحو **﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾**^٣
٤. ما وضع للدلالة على الزمان ثم ضمن معنى الشرط كـ«متى» نحو **﴿مَتَى تَقْمِ أَقْم﴾**^٤
٥. ما وضع للدلالة على المكان ثم ضمن معنى الشرط كـ«أين» نحو **﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُذْرِكُكُمُ الْمَوْتُ﴾**^٥

١. الانفال، آية ١٩٥.

٢. النساء، آية ١٢٣.

٣. البقرة، آية ١٩٧.

٤. النساء، آية ٧٨٢.

٥. ر.ك: شذور الذهب، ص ٣٤٩ - ٣٥١.

تحليل

در این تحلیل، به چگونگی ترکیب و تعیین اعراب ادوات شرط می پردازیم:

قسم اول مربوط به حروف شرط است و چون حروف نقش نمی‌گیرند، یعنی فاعل، مفعول‌به و ... واقع نمی‌شوند. بنابراین محلی از اعراب هم نخواهند داشت. اما اقسام دیگر همه اسم هستند و از این‌رو، محلی از اعراب دارند. همان‌طور که از متن بالا فهمیده می‌شود، این اسما یک معنای اصلی و یک معنای تضمینی دارند؛ یعنی ابتدا برای معانی‌ای چون عاقل، غیر‌عاقل، زمان یا مکان وضع شده و سپس معانی شرط پیدا کرده‌اند. بنابراین ترکیب این اسماء با اسماء دیگر که دلالت بر عاقل، غیر‌عاقل یا ... می‌کند، فرق ندارد؛ مثلاً ترکیب «منْ قامَ أَكْرَمْتُه» در جمله با ترکیب کلمه «ازید» که بر عاقل دلالت دارد، متفاوت نیست. پس در مثال «مَنْ قَامَ أَكْرَمْتُه»، اعراب «منْ» مانند «ازید» در مثال «ازید قَامَ» است و هر دو مبتدا هستند. به مثال‌های دیگر و تطبیق آنها بر جملات ساده توجه کنید:

۱. ما رأيَتَ رأيَتَهُ مانند القلمَ رأيَتَهُ

↓
مفعول‌به

۲. متى قمتَ قمتَ مانند الْيَوْمَ قمتَ

↓
مفعول‌فِيهِ

پژوهش

آیا می‌دانید عامل در اسماء شرط چیست؟

تمرین

جملات زیر را ترکیب کنید:

۱. ﴿أَيْتَمَا تُقْفُوا أَخْذُوا وَقُتُلُوا تَقْتِلَاهُم﴾.

٢. ﴿وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ رَبِّهِ﴾.^١
٣. ﴿أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا عَلَيْهِ﴾.^٢
٤. ﴿مَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾.^٣

مركز البحوث في لغة وحضارة العربي

١. الطلاق، آية ١.

٢. البقرة، آية ١٤٨.

٣. اعراف، آية ١٨٦.

١٥

اعراب الفعل (٣)

مواضع اقتران الجواب بالفاء
كل جزاء يمتنع جعله شرطاً فالفاء لازمة له.

فتدخل الفاء على الجواب ان كان جملة اسمية نحو: «**مَنْ يُضْلِلُ اللَّهَ فَلَا هَادِيَ لَهُ بَعْدَهُ**»
او جملة طلبية نحو: «**إِنْ كُنْتُمْ تَحْبُّونَ اللَّهَ فَاتَّسِعُوهُنِّي**»^١ و نحو: «ان مات زيد
فِير حمّه اللّه»

او فعلاً جامداً نحو: «من يطلق ~~السَّائِلَ~~ يدم الناس فليس له واق من الاستئتم»؛
او مقرنا بحرف تنفيس نحو: «**مَنْ يَرْتَدُ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ... بَعْدَهُ**»^٢
او بحرف نفي غير «لا» و «لم» لك «ما» و «لن» نحو: «ان قام زيد فما يقوم عمرو»
او بـ «قد» نحو: «**إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخْ لَهُ مِنْ قَبْلُهُ**».^٣
و هذه الفاء للربط الممحض و لا تفيد الا عقد الصلة و مجرد الربط المعنوي بين جملة
الجواب و جملة الشرط.^٤

-
١. اعراف، آية ١٨٦.
 ٢. تشتمل الامر و النهي و الدعا ... ر.ك: عباس حسن، النحو الوافي، ج ٤، ص ٤٢٩.
 - ٣.آل عمران، آية ٣١.
 ٤. المائد، آية ٥٤.
 ٥. يوسف، آية ٧٧.
 ٦. ر.ك: السيوطي، همع المهاجم، ج ٢، ص ٤٦؛ ر.ك: النحو الوافي، ج ٤، ص ٤٢٩.

تحلیل

همان گونه که بیان شد، گاهی دخول فاء بر جواب شرط واجب است و آن در مواردی است که امکان قرار دادن جواب به عنوان شرط نباشد. بنابراین جمله اسمیه، جمله انسانیه (فعل امر، نهی و دعا) فعل جامد، فعل مقرر و حروف تنفیس و حرف نقی که نمی‌توانند شرط واقع شوند، در صورتی که جواب باشند، لازم است همراه با فاء رابط بیایند.

تمرین

جملات زیر را ترکیب کرده، دلیل وقوع فاء ربط بر سر جمله جزاء را تحلیل کنید:

۱. ﴿وَمَن يَسْتَكْفِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرُ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾.^۱
۲. ﴿مَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن يُضْلِلَ فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾.^۲
۳. ﴿فَإِن لَمْ تَفْعُلُوا وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ﴾.^۳
۴. ﴿فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾.^۴

مرکز تحقیقات کوچه خیبر شریعتی

۱. نسام، آیه ۱۷۲.

۲. «المهتدی» در اصل «المهتدی» بوده که «یا»ی آن به خاطر تخفیف حذف شده است.

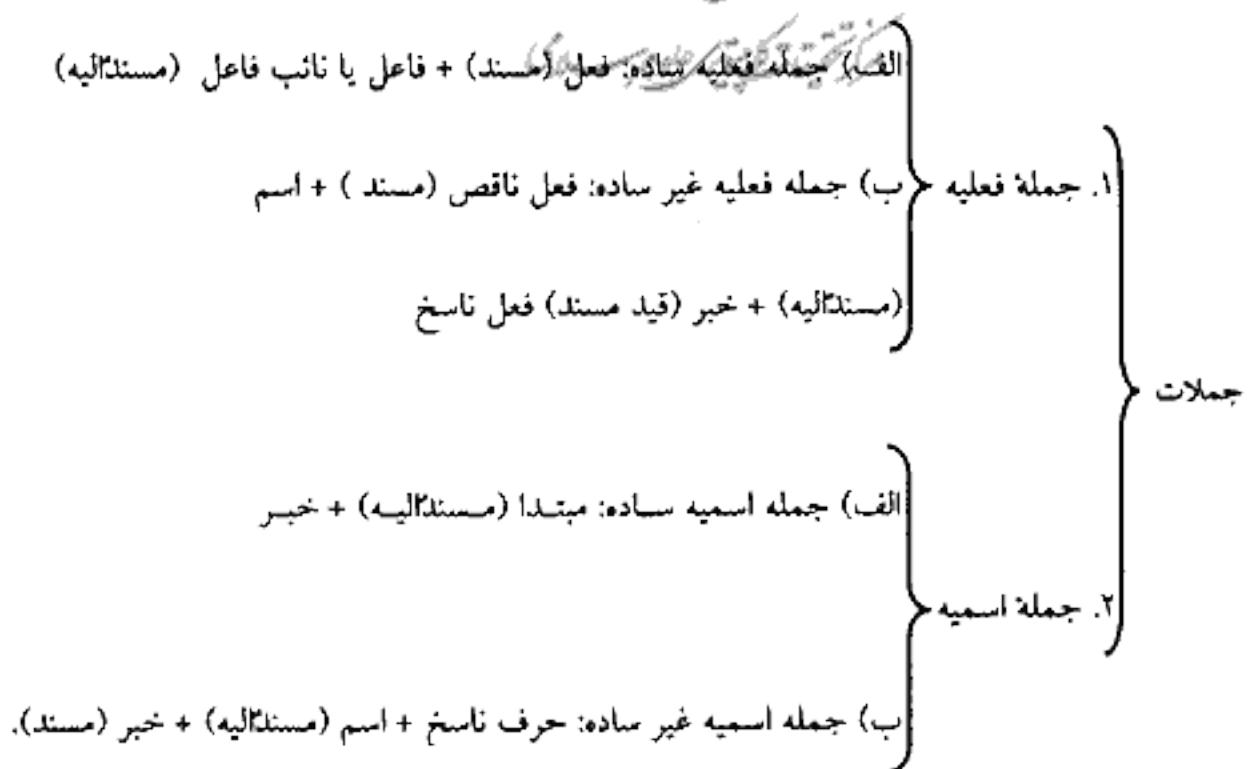
۳. کهف، آیه ۱۷۶.

۴. البقره، آیه ۲۴۰.

۵. آل عمران، آیه ۱۸۴.

ارکان

چکیده مباحث ارکان

١٦

اعراب فاعل

یادآوری

۱. به جملات فعلیه ساده، فاعل یا نائب فاعل مستند‌الیه می‌گویند.
۲. فاعل و نائب فاعل مرفوع‌عنده، عامل فاعل، فعل معلوم و عامل نائب فاعل، فعل جهول است.
۳. در صورتی ضمیر تثنیه و جمع به فعل ملحق می‌شود که فاعل یا نائب فاعل آن اسم ظاهر نباشد؛ مانند: «الزیدان ذهبا» و «الزیدون ضربوا» و گفته نمی‌شود: «ذهبوا الزیدان» و «ضربوا الزیدون».
۴. هرگاه فاعل یا نائب فاعل اسم ظاهر و مؤنث حقیقی باشد، تأثیث فعل، واجب است و در صورتی که مؤنث مجازی باشد، تأثیث فعل جائز است؛ مانند: «ذهبت فاطمة» و «طلع (طلع) الشمس».
۵. اگر فاعل یا نائب فاعل ضمیر بوده و به مؤنث برگردد، تأثیث فعل واجب است و فرقی بین مؤنث مجازی و حقیقی نیست؛ مانند: «فاطمة ذهبَتْ» و «الشمس طلعت» و بنابراین «الشمس طلَعَ» درست نیست.

من احکام الفاعل الرفع وقد يجر لفظه باضافة المصدر نحو: **«دفع الله الناس»**.^۱

^۱. البقرة، آية ۲۵۱.

او بمن او الباء الزائدتين نحو **(مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ)**^١ و نحو **(وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا)**^٢ و يقضى حينئذ بالرفع على محله.

رتبة الفاعل

من احكامه وجوب تأخيره عن رافعه فان وجد ما ظاهره تقدم الفاعل وجب تقدير الفاعل ضميراً مستتراً كما في نحو «زيد قائم».

أنواع العامل

العامل اما صريح كال فعل او مؤول بالصريح كال مصدر نحو **(دَفَعَ اللَّهُ النَّاسَ)**^٣ و اسم الفاعل والصفة المشبهة نحو «زيد قائم او كريم ابوه».^٤

پژوهش

عبارت زیر درباره حکمی از احکام تأثیث است، با درک آن، اطلاعات خود را درباره تأثیث فعل بنویسید:

اذا كان الفاعل مؤثثاً حقيقةً غير متصل بفعله **جاز ترك التاء واثباتها نحو: «سافر او سافرت اليوم هندا».**^٥

تمرين

جملات زیر را تركيب و آموخته های خود را برابر آنها تطبیق کنید.

١. **(فَأَخْرَجَنَا بِهِ، ثَمَرَتٌ مُخْتَلِفًا أَلَوْنَاهُهُ).**^٦
٢. **(وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرْقَةٍ).**^٧
٣. **(سَنَكُتبُ مَا قَالُوا وَقَتَلُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ بِغَيْرِ حَقٍ).**^٨

١. العائدة، آية ١٩.

٢. النساء، آية ٤٥.

٣. البقرة، آية ٢٥١.

٤. ر.ک: حاشیه الصبان، ج ١، جزء ٢، ص ٢٤ و ٢٥؛ رشید الشرنوبي، مبادى العربية، ج ٤، ص ٣٤ و ٣٥.

٥. ر.ک: مبادى العربية، ج ٤، ص ٣٥ و ٣٦.

٦. فاطر، آية ٢٧.

٧. انعام، آية ٥٩.

٨. آل عمران، آية ١٨١.

١٧

الأشياء التي تنب عن الفاعل

ان النائب عن الفاعل يكون مفعولاً و غيره و المفعول به عند المحققين مقدم في النيابة على غيره و جواباً نحو قوله تعالى: ﴿وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ و اصله «قضى الله الامر» فحذف الفاعل للعلم به و رفع المفعول به و غير الفعل بضم اوله و كسر ما قبل آخره فانقلبت الالف، ياء.

فإن لم يكن في الكلام مفعول به اقيم غيره امور منها:

ظرف زمان كقولك: «صيم رمضان»؛

او ظرف مكان كقولك: «جلس أمامك»؛

او مجرور بحرف جر كقوله تعالى: ﴿هُوَ يَوْمٌ يُسْفَخُ فِي الْصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾.^١

خاتمة: تجري جميع احكام الفاعل و الفعل المعلوم على نائب الفاعل و الفعل المجهول.^٢

پژوهش

با مراجعته های خود، درباره احکام فاعل، به طور تفصیلی آنها را بر نائب فاعل تطبيق کنید.

تمرین

عبارات زیر را ترکیب کنید و آموخته های خود را در آنها پیاده کنید:

١. ﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الدَّلَةُ أَئِنَّ مَا ثِقَفُوا لَهُ﴾.^١

١. البأ، آية ١٨٥.

٢. ر.ک: شذور الذهب، ص ١٩١ - ١٨٩؛ مبادي العربية، ج ٤، ص ٤٤.

١. ﴿فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتٍ يَوْمٍ مَعْلُومٍ﴾.
٢. ﴿وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْهُونَ﴾.
٣. ﴿وَلَتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾.

مركز تحقیقات کتابخانه ملی اسلامی

-
١. آل عمران، آية ١١٢.
 ٢. شعراء، آية ٣٨.
 ٣. سباء، آية ٥٤.
 ٤. جاثية، آية ٢٢.

۱۸

الجملة الاسمية

اقسام الخبر و احكامها
ياداً وري

هیچ گونه عاملی بر جملات اسمیة ساده، وارد نمی شود. در این گونه جملات، مسند الیه را «مبتداً» و مسند را «خبر» گویند و هر دو مرفوعند؛ مانند:

«اللهُ أَحَدٌ»؛

﴿إِنَّمَا أَلَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾

خبر در جملات اسمیه بر سه قسم است: مفرد، جمله، شبه جمله.

در صورتی که خبر «جمله» باشد، لازم است بین جمله «خبر» و مبتداً، ارتباطی وجود داشته باشد، که غالباً رابط در جمله خبر، ضمیر است؛ مانند: **﴿وَأَللَّهُ تَعْلَمُ - وَتُبَيِّنُ﴾** ۱.

در صورتی که خبر شبه جمله (ظرف و جار و مجرور) باشد، متعلق به افعال عموم، مانند «استقر» یا مشتقات آنها مانند «مستقر» است؛ مانند: **﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾** ۲.

الخبر ثلاثة اقسام مفرد و جملة و شبهها و هو الظرف و الجار و المجرور؛ فالمعنى ما للعوامل تسلط على لفظه و هو قسمان جامد و مشتق و المشتق ما دل على متصرف مصوغاً من مصدر كضارب و مضروب و حسن و أحسن و الجامد بخلافه فالجامد لا يتحمل ضميرأ نحو «هذا أسد»

۱. آل عمران، آية ۱۵۶.

۲. حمد، آية ۲۲.

والمشتقة يتحمله ان لم يرفع ظاهراً نحو «زید قائم» بخلاف ما اذا رفعه نحو «الزیدان قائم ابوهما». والجملة نحو «زید ابوه منطلق» و«زید قام ابوه» ولا بدّ لها من ضمير عائد على المبتدء يربطها وشرطه ان يكون مطابقاً للمبتدء نحو «زید قام غلامه» و الضمير هو الاصل في الربط و يعني عنه اشياء:

منها: الاشارة نحو **﴿وَلِبَاسُ الْقَوَىٰ ذَلِكَ حَيْرٌ﴾**.^۱

تحليل

به تعريف مشتق دقت کنید. در مشتق نسبتی بین یک ذات و یک حدث وجود دارد؛ مثلاً در «کریم» به فردی کرامت نسبت داده شده است. به همین جهت «کریم» محتاج ضمير است، در حالی که جامد حاوی هیچ نسبتی نیست. از این‌رو، نیازمند ضمير نیست؛ مثلاً در کلمه «کرامت» فقط معنای حدث وجود دارد و این حدث به چیزی نسبت داده نشده تا ضمير از آن حکایت کند.

پژوهش

ضمن ترکیب جملات زیر آموخته‌های خود را در آنها پیاده کنید:

۱. **﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِقَوْمِهِمْ وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾**.
۲. **﴿أُولَئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ إِمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾**.
۳. **﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْ شَدَّ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾**.

۱. اعراف، آیه ۲۶.

۲. اعراف، آیه ۲۶.

۳. يومن، آیه ۹.

۴. يومن، آیه ۴۱.

١٩

مسوّغات الابتداء بالنكرة

بادأوري

مبتدأ ييشترى معرفه است و در صورتى كه خبر دادن از نکره فائده داشته باشد، می توان مبتدأ را نکره آورد؛ مانند: «رجل کريم مات».
 لا يبتدء بنكرة الا ان عمت نحو «ما رجل في الدار» او خصت نحو «رجل صالح
 جاءني».

«فمن امثلة الخصوص ان تكون موصفة، نحو: ﴿وَلَا مَّأْمُونَةٌ حَيْزٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ﴾^١.
 و منها: ان تكون مضافة، كقوله عليه السلام: «خمس صلوات كتبهن الله على العباد».
 و منها: ان يتعلق بها معمول، كقوله عليه السلام: «امر معروف صدقة».
 و من امثلة العموم:
 آن يكون المبتدء نفسه صيغة عموم نحو ﴿كُلُّ لَهُ قَدِيرُونَ﴾^٢ و «من يقم اق
 معه» او يقع.
 في سياق النفي نحو «ما رجل في الدار».^٣

١. البقرة، آية ٢٢١.

٢. البقرة، آية ١١٦.

٣. ر.ك: ابن هشام، شذور الذهب، ص ٢٠٩ و ٢١٠، مصطفى الغلاطى، جامع الدروس.

و من مسوّغاته

ان يكون خبرها (المبتدء النكرة) ظرفاً او جاراً و مجروراً مقدماً عليها نحو (وَفَوْقَ كُلِّ
ذِي عِلْمٍ عَلِيمٍ).^١

ان تكون مفيدة للدعا بخير او شر فالاول نحو «سلام عليكم» والثاني نحو (وَيَأْتِي
كُلُّ الْمُطَفِّفِينَ بِهِ).^٢

پژوهش

آیا می توانید یک مورد برای مبتدای نکره عام و خاص، غیر از موارد بالا ذکر کنید؟

تمرین

عبارات زیر را ترکیب نموده و در مورد تعريف و تنکیر مبتدا بحث کنید.

۱. (فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ فَرَآهُمُ اللَّهُ مَرْضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ).^٣

۲. (وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ).^٤

۳. (وَمَثَلُ كَلِمَةِ حَبِيشَةِ كَشْجَرَةِ حَبِيشَةِ).^٥

مَرْكَزُ تَعْلِيَةِ تَكْوِينِ مُهَاجِرَاتِي

١. يوسف، آية ٧٦.

٢. مطففين، آية ١٢.

٣. البقرة، آية ١٠٣.

٤. الملك، آية ٢٥.

٥. ابراهيم، آية ٢٦.

أحكام المبتدء و الخبر

مرتبة المبتدء و الخبر

الاصل تقدم المبتدأ على الخبر، نحو: «الكتاب صديق أمين».

و قد يجب تقدمة في موضع:

منها ان يكون المبتدء و الخبر معرفتين او نكرتين بحيث يصلح كلّ منهما ان يكون مبتدأ نحو « أخي شريك» ففي هذا المثال و اشباهه يجب تأخير الخبر لأنّ تقديمها يوقع في لبس اذا لا توجد قرينة تعينه و تميّزه من المبتدء، فيفسد المعنى تبعاً لذلك و منها ان يكون المبتدء اسم مستحقاً لصدارة جملته كاسماء الاستفهام و الشرط نحو «من القادر»؟

ويجب تأخير المبتدأ عن الخبر في موضع:

منها: ان يكون للخبر الصدارة في جملته فلا يصح تأخيره و مثاله الصدارة اسماء

الاستفهام نحو «اين العصفور؟».^۱

تحليل

۱. علّت آن که در موارد اشتباه، حکم به تقديم مبتدأ نموده‌اند، آن است که، اصل به معنای غالب است و مخاطب با این معنای غالباً بیشتر مأнос است. بنابراین اگر قرينه‌ای بر تعیین مبتدأ وجود نداشته باشد، به طور طبیعی مخاطب به سمت آن اصل و معنای غالباً توجه پیدا می‌کند. پس اگر مقصود متکلم غیر از این باشد، مخاطب به اشتباه می‌افتد.

۱. النحو الوالى، ج ۱، ص ۲۵۸ - ۲۸۸. (با تلخيص و تصرف)

۲. از مباحث بالا فهمیده می شود که «صدارت طلبی» یک دلیل عام است و اگر در مبتدا یا خبر وجود داشته باشد، باید مقدم شود.

پژوهش

با بهره گیری از مباحثی که در ترکیب اسماء شرط باد گرفتیم، روش ترکیب ادوات استفهام را بیان کنید.

تعارین

عبارات زیر را ترکیب نموده و در مورد تقدیم مبتدا یا خبر بحث کنید:

۱. **﴿فَمَنْ رَبَّكُمَا﴾**.^۱

۲. **﴿إِنَّ اللَّهَ فَوْقَ أَيْمَانِهِمْ﴾**.^۲

۳. **﴿هَذَا لِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾**.^۳

مرکز تحقیقات کوچه خوارزمی

۱. طه، آیه ۴۹.

۲. فتح، آیه ۱۰.

۳. مریم، آیه ۳۲.

٢١

الحروف المشبهة بالفعل (١)

يادآوری

١. جملة اسمية غير ساده به جملات اسمية اى گفته می شود که در ابتدای آنها عامل وجود دارد.
 ٢. به عواملی که بر سر مبتدا و خبر وارد شده و ترکیب مبتدا و خبر را عوض می کنند، ناسخ می گویند.
 ٣. از جمله نواسخ، حروف مشبهة بالفعل است که به اسم خود نصب و به خبر خود رفع می دهند.
 ٤. هرگاه بعد از حروف مشبهة بالفعل «ما» قرار گیرد، این حروف عمل خود را از دست می دهند.
- تبصره: در مورد «ليتما» اعمال و اهمال آن جائز است.

ان

«ان» مفتوحة الهمزة مشددة النون معناها التوكيد اي توکید نسبة الخبر للمبتدء و ازالة الشك والانكار فهي بمثابة تكرار الجملة وهي مع اسمها و خبرها تؤول ب المصدر معمول لعامل تحتاج له.

يجب فتح همزة «ان» في مسائل

١. ان تقع فاعلة نحو (أولمة يَكْفِهُمْ أَنَّا أَنْزَلْنَاهُ).

٢. ان تقع ناتبة عن الفاعل نحو **«وَأُوحِيَ إِلَى نُوحَ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ»**.^١
٣. ان تقع مفعولاً لغير القول نحو **«وَلَا تَخَافُوْنَ أَنْكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ هُنَّ»**.^٢
٤. ان تقع في موضع رفع بالابتداء نحو **«وَمِنْ إِيمَانِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَشِعَةً»**.^٣
٥. ان تقع مجرورة بالحرف نحو **«هَذَا لِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ»**.^٤

تحليل

١. «آن»، مانند آن ناصبه از ادوات مصدریه است با این تفاوت که «آن» بر تأکید دلالت می‌کند. از این نکته می‌توان فهمید که چرا «آن» به خلاف «آن» بعد از فعل با عاملی که معنای یقین داشته باشد، وارد می‌شود.
٢. «آن» و دو معمولش در حکم مفرد هستند، پس در جایی واقع می‌شوند که جای مفرد باشد، نه جمله. (موارد مذکور در بالا شاهد بر این مطلب هستند).

پژوهش

آیا می‌توانید روشی برای تأویل به مصدر بردن آن و معمول‌هایش بیان کنید؟

تمرین

- «آن» و جایگاه اعرابی آن را در عبارات زیر تحلیل کنید.
١. **«وَيَشَرِّعُ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا»**.^٥
 ٢. **«أَلْفَرَ تَرَأَنَ اللَّهَ يُسْتَحْلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ»**.^٦
 ٣. «منْ عَلِمَ أَنَّ كَلَامَهُ مِنْ عَمَلِهِ قُلْ كَلَامَهُ».^٧

١. هود، آیه ٢٦.

٢. انعام، آیه ٨١.

٣. فصلت، آیه ٣٩.

٤. حج، آیه ٦.

٥. النحو الوافي، ج ١، ص ٥٧١ شذور الذهب، ص ٢٣١ و ٢٣٣.

٦. احزاب، آیه ٤٧.

٧. نور، آیه ٤١.

٨. بخشی از کلام امیر المؤمنان، نهج البلاغه، حکمت ٣٤٩.

الحروف المشبهة بالفعل (٢)

مواضع كسر همزه إن:
يجب الكسر في مسائل:

١. في ابتداء الكلام نحو «إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ».^١
٢. في أول الصلة نحو «وَإِنَّمَا أَنْتَ مُغْنِيٌّ بِمَا لَدُونَكَ».^٢
٣. في أول الجملة الوصفية، نحو «أَنْتَ أَفْضَلُ بَرِّ الْجَنَّاتِ».
٤. في أول الجملة المضاف إليها ما يختص بالجملة وهو «كَذَّا» و«حَيْثُ» نحو «جَلَستَ حَيْثُ أَنْ زِيدًا جَالَسْتَ».
٥. ان تقع محكية بالقول نحو «قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ إِنِّي أَكْتَبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا».^٣

تحليل

١. إن و معمولها يشيك جمله را تشکیل من دهنده، بنابراین در جایی واقع می شوند که محل یک جمله باشد (موارد ذکر شده در بالا شاهد بر این مطلب است).

١. کوثر، آیه ١١.

٢. قصص، آیه ٧٦.

٣. شذور الذهب، ص ٣٣١ - ٣٣٩. (باتلخیص و تصرف)

٤. مریم، آیه ٣٠.

تمرين

عبارات زير را تركيب كنيد و مواضع كسر و فتح همزة «ان» را تحليل كنيد:

١. **﴿قُلْ أَوْحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ أَسْتَمْعَ نَفْرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجِيبًا﴾^١**
٢. **﴿أَلَا يَظْنُنُ أُولَئِكَ أَهْبَمْ مَبْعُوثُونَ﴾^٢**

مركز تطوير وتنمية لغة عربية معاصرة

١. جن، آية ١.

٢. مطففين، آية ٤.

تخفيف الحروف المشبهة بالفعل (إن و أن)

«أن» المخففة

فيجوز في «أن» التخفيف و عندئذ تصلح للدخول على الجملة الاسمية و الفعلية بعد أن كانت قبل التخفيف مختصة بالجملة الاسمية.

فإن خفت و دخلت على جملة اسمية جاز ابقاء معناها و عملها و سائر احكامها التي كانت قبل التخفيف و جاز ابقاء معناها دون عملها فتصير مهملة مثل: إن جريراً شاعر، إن جريراً لشاعر، و اذا دخلت على جملة فعلية وجب الاهتمام و إن يكون الفعل بعدها ناسخا (مثل كان و ...) نحو «إن كانوا في ضرر عظيم»^١

تحليل

به مثال های بالا توجه کنید، در مواردی که إن عمل نکرده است «لام مفتوحة»‌ای بعد از آن مشاهده می کنید، این لام برای آن است که مخاطب «أن مخففة» را با دیگر انسواع آن (مثل إن شرطیه) اشتباه نگیرد. به همین جهت به آن، «لام فارقه» گویند.

أن المخففة

فيقى العمل عند الاكثر و اسمها ضمير ممحوف و خبرها الجملة نحو: ﴿وَآخِرَ دُعَوَّنَهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾؛ ﴿عِلِّمْ أَنْ سَيَكُونُ...﴾.^٢

١. النحو الوافى، ج. ١، ص. ٦١٠ و ٦١٢

٢. يونس، آية ١٠.

٣. مرسل، آية ٢٠.

لكن المخففة

إذا خففت «لكن» بطل عملها و اقتربت بالواو جوازاً تميزاً لها من «الكن» العاطفة^١، نحو: «ذهب الزائرون ولكن أبوك باق».

تعارين

عبارة زير را تركيب کنید و تركيب خود را تحليل نمایید.

١. «إن كُنا لِفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ».^٢

٢. «تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ».^٣

مركز تحقیقات و تکمیل کوچه های فارسی زبانی

١. لكن عاطفة در بحث توابع خواهد آمد.

٢. شعراء، آیه ۹۷.

٣. اسراء، آیه ٤٤.

٢٤

لا النافية للجنس

پادآوری

۱. «لا»ی نفی جنس از نواسخ بوده و عمل آن، نصب به اسم و رفع به خبر است.
۲. اسم «لا»ی نفی جنس در صورتی که مانند «الارجل» یک جزء داشته باشد، مبنی بر علامت نصب و محلًا منصوب است.
۳. خبر «لا» در صورتی که در نزد مخاطب معلوم باشد، می‌توان آن را حذف کرد؛ مانند: «الجهل يذلَّ و لا خيرٌ لِّكُوْنْ كُوْنْ حِسْدَى»
۴. شرایط عمل «لا»ی نفی جنس:
 - الف) ترتیب بین اسم و خبر حفظ شده باشد.
 - ب) معمول آن نکره باشد.

اعراب اسم «لا»

اذا اجتمعت شروط عمل «لا» النافية للجنس، نصب الاسم و رفع الخبر لكن انما يظهر نصب الاسم اذا كان مضافاً نحو «لا غلامَ رجلٌ عندنا» او شبه مضاف و هو ما بعده شيء من تمام معناه اي متمنه بأن يكون عاملاً فيما بعده عمل الفعل نحو «لا راغباً في الشرِ محمود» فان كان مفرداً اي غير مضاف ولا شبه مضاف بني.^۱

۱. ر.ک: همع الهوامع، ج ۱، ص ۱۴۵ و ۱۴۶؛ حاشیه الصبان، ج ۱، جزء ۲، ص ۷.

- تطبيقات مباحث مربوط به تركيب لانفي جنس بر امثلة
- لاحاسدين متعاونون \Leftarrow «احاسدين» اسم «لا» مبني بر «باء» (به نيابت از فتحه) محلأ منصوب، متعاونون خبر «لا» و مرفوع به «او» (به نيابت از ضمه)
 - لا قول زور نافع \Leftarrow «قول» اسم لامنصوب به فتحه و مضاف، «زور» مضاف اليه و مجرور و نافع خبر «لا» و مرفوع به ضمه.
 - لا مرتفعاً قدره مغمور \Leftarrow «مرتفعاً» اسم لامنصوب به فتحه و شبه مضاف، «قدر» فاعل «مرتفعاً» و مرفوع به ضمه و «مغمور» خبر لا و مرفوع به ضمه.

تمرين

عبارات زیر را تركيب کنيد.

١. ﴿لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾^١
٢. قال علي عليه السلام: لا قوي أقوى من قوي على نفسه فملكها.^٢

مركز تحقیقات تکمیلی زبان و ادب عربی

١. يونس، آية ٤٦

٢. غرر الحكم، ص ٨٥٨

٢٥

الفعال الناقصة (١)

يادآوری

١. جملات فعلية غير ساده جملاتی هستند که در آنها فعل بر سر مبتدا و خبر می‌آید و مبتدا را اسم خود و خبر را خبر خود قرار می‌دهند؛ مانند: «کان زید قائماً».
٢. این گونه افعال را افعال ناقصه گویند، زیرا معنای مفید جمله با (فعل + مرفوع) تمام نمی‌شود، بلکه محتاج جزء دیگری نیز هست.
٣. «کان»، «صار» و «ليس»، از افعال ناقصه‌اند.
٤. گاهی «کان» تامه استعمال می‌شود؛ یعنی معنای مفید جمله با «فعل + مرفوع» تمام می‌شود. در این صورت «کان» به معنای «وجود داشت» خواهد بود؛ مانند: «کان الله ولم يكن معه شيء».«ليس» همیشه ناقصه است.

الفعال الناقصة

وهي من التواسخ ترفع اسمها و تنصب خبرها فلا ترفع فاعلاً و لا ينصب مفعولاً مثل «کان»، «صار»، «ليس» و اخواتها و منها «أصبح»، «أضحي»، «أمسى»، «ظل» و «بات» ولكل معناه الخاص سنعرضه فيما يلي:

- أَصْبَحَ: تفيد مع معموليها إتصاف اسمها بخبرها صباحاً؛
- أَضْحَى: تفيد مع معموليها إتصاف اسمها بخبرها وقت الفصحى؛
- أَمْسَى: تفيد مع معموليها إتصاف اسمها بخبرها مساءً؛

- ظل: تفيد مع معموليها إتصاف اسمها بخبرها طول النهار؛
 - بات: تفيد مع معموليها اتصاف اسمها بخبرها طول الليل.
 وقد استعمل «أصبح»، «أضحي»، «أمسى» و «ظل» بمعنى «صار» كثيراً نحو «ظل وجهه مسوداً و هو كظيم».

و قد تستعمل هذه الأفعال تامة اي مستغنية بعرفو عنها نحو:

- **﴿فَسُبْحَنَ اللَّهُ حِينَ تُمْسُونَ وَجْهَنَ تُصْبِحُونَ﴾**^١ اي حين تدخلون في المساء و حين تدخلون في الصباح.
 - «صار الامر اليك» اي انتقل.^٢

تحليل

با مقاييسه افعال اصبح... و بات با فعل كان در می یابیم که این افعال، مانند «كان» اتصاف اسم به خبر را می رسانند و تفاوت آنها در این است که این افعال، اتصاف مذکور را در زمان خاصی مثل صبح، نزدیک ظهر، شبانگاه و... می رسانند، ولی «كان» اصل اتصاف را بیان می کند.

تمرين

مركز تحقیقات کوچک و پژوهشی رسالتی

جملات زیر را تركيب نموده و معنا کنيد.

١. **﴿أَلْفَرَأَتْ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا يَعْلَمُ فَتُضَيِّعُ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً﴾**^٣
٢. **﴿فَظَلَّتْ أَغْنَيْهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾**^٤
٣. **﴿وَفُتُحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾**^٥
٤. **﴿إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأَمْوَالُ﴾**^٦

١. الروم، آية ١٧.

٢. صار تامه، گاهی به معنای درجع، به کار می رود.

٣. حج، آية ٩٣.

٤. شعراء، آية ٤.

٥. النباء، آية ١٩.

٦. الشورى، آية ٥٣.

الافعال الناقصة (٢)

الافعال الناقصة: متصرفه و غيرمتصرفه

جميع هذه الافعال متصرف فيأتي منها المضارع والامر والمصدر والوصف الا «ليس» فاجمعوا على عدم تصرفها وتصاريف هذه الافعال من العمل والشروط لما للماضي منها كسائر الافعال ومن امثلة ذلك: «كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا»؛ الاحكام الخاصة «الكان» و «ليس»:

١. تزداد الباء في خبر «كان» جوازاً اذا تقدمها نفي نحو «ما كان الله بظلام للعبيد» و كذا في خبر «ليس» نحو «ليس الله بظلام للعبيد».
٢. «لام» مضارع «كان» يجوز حذفها و ذلك بشرط كونه مجزوماً بالسكون غير متصل بضمير نصب ولا سكون نحو «ولم أكُ بِغِيَّرْ»؛ بخلاف «لم تكونوا تعلمون»، «إن يكن» و «لم يكن الله ليغفر لهم».

تحليل

با دقت در افعال «أصبح»، «أضحي»، «أمسى»، «ظل» و «بات» در می یابیم که این افعال، دو دلالت متفاوت بر زمان دارند. دلالت اول مربوط به زمان های «صبح»، نزدیک ظهر، شبانگاه، طول روز و طول شب است و دلالت دوم، مربوط به صیغه این افعال است

١. الاسراء، آیه ٥٠.

٢. مریم، آیه ٢٠٣.

٣. ر.ک: همع الهوامع، ج ١، ص ١١٤؛ مبادی العربیہ، ج ٤، ص ٩٢ و ٩٣؛ و ابن هشام، اوضح السالک، ج ١، ص ٢٦١.

که به صورت ماضی یا غیر آن وارد شده‌اند. بنابراین، در ترجمه هر دوی این دلالت‌ها باید ملاحظه شود؛ مثلاً معنای «سَيِّبِيتُ زَيْدًا قَائِمًا» چنین است: در زید در طول شب ایستاده خواهد بود.

تمرین

۱. آیا در جمله «لَيْسَ بِي سَفَاهَة» حرف باء زانده است؟ تحلیل کنید.
 ۲. جملات زیر را ترکیب کرده، مطالب این درس را در آن تطبیق کنید.
- الف) ﴿فَوَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَّ رَبِّ شَقِيقَاهُ﴾^۱
- ب) ﴿فَمَنْ تَكُونُ إِلَّا عِبْدٌ لَّهُ وَعَبْدٌ لِّلَّادَارِ﴾^۲
- ج) ﴿فَسَيِّغْ يَحْمَدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِّنَ السَّاجِدِينَ﴾^۳

۱. مریم، آیه ۴.
۲. انعام، آیه ۱۳۵.
۳. حجر، آیه ۹۸.

افعال المقاربة

افعال المقاربة افعال ناقصة اي ناسخة ترفع المبتدء اسمها وتنصب الخبر فلا ترفع فاعلاً ولا تنصب مفعولاً ما دامت ناسخة فهي من اخوات «كان».

اعلم ان هذا الباب يشتمل على ثلاثة انواع من الفعل:

١. ما دلّ على القرب نحو «كاد» للدلالة على قرب الخبر؛
٢. ما دلّ على الرجاء نحو «عسى» للدلالة على رجاء الخبر؛
٣. ما دلّ على الشروع نحو «طقق» للدلالة على شروع الخبر.

مركز دراسات الفتاوى والبحوث

أحكام افعال المقاربة

١. ان الخبر في افعال المقاربة لابد ان يشتمل على فعل مضارع ومرفوعه ضمير في الغالب.

٢. خبرها على اقسام: ما يجب تجرده من آن و هو خبر افعال الشروع وما يقترب بها و هو خبر «عسى» قال ابن مالك «و كونه بدون ان قليل» و ما يتراجع تجرده من آن و هو كاد.

٣. هذه الافعال جامدة لاتصرف ملزمة للفظ المضى واستثنى منها كاد فسمح فيها

المضارع قال الله تعالى: **«يَكَادُ زَيْتَهَا يُضْيَقُ إِلَيْهِ»**.^١

١. النور، آية ٣٥.

٢. همع الهوامع، ج ١، ص ١٢٩ و ١٣٠؛ النحو الوافي، ج ١، ص ٥٥٧، حاشية الصبان، ج ١، ص ٢٥٨.

تحليل

همان طور که می‌دانید، «آن ناصبه» دلالت بر استقبال دارد، به همین دلیل در خبر «عسی» از «آن» استفاده می‌شود، زیرا خبر آن واقع نشده و امید وجود آن وقوع آن دارد؛ صبان در این باره می‌گوید: «لَأَنَّ الْمُتَرْجِيَّ مُسْتَقْبَلٌ فَنَاسِبَهُ أَنَّ».^۱

اما در افعال شروع که از شروع فعل صحبت می‌کنیم، از «آن» استفاده نمی‌کنیم. هم‌چنین این رابطه در مورد «کاد» نیز وجود دارد؛ از این‌رو صبان می‌گوید: «الدلالة كاد على قرب الخبر فكانه حال».

پژوهش

معنای «وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ»^۲ را تحلیل کنید.

تمرین

عبارات زیر را ترکیب کرده، آموخته‌های خود را در آنها پیاده کنید:

۱. «يَكَادُ الْبَرْقُ سَخْطَفَ أَنْصَارَهُمْ».

۲. «وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي»^۳ مرکز تحقیقات کویتی بررسی

۳. «فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ».^۴

۴. «وَطَفِيقًا سَخْنِصَفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ».^۵

۱. همان، ص ۲۶۰ و ۲۶۱.

۲. البقره، آية ۷۱.

۳. البقره، آية ۲۰.

۴. اعراف، آية ۱۵۰.

۵. مائدہ، آية ۵۲.

۶. اعراف، آية ۲۲۰.

٢٨

ادوات النفي (المتشبّهُ بليس)

يادآوری

١. «ما» و «لا» همان طور که می‌توانند مهمل باشند، می‌توانند عامل نیز باشند که در این صورت، جزء نواسخ بوده، مستدل‌الیه، اسم و مستند، خبر آنهاست؛ مانند: **﴿مَا هَذَا بَثَرًا﴾**^۱ «لاشيء باقیاً على الارض».
٢. «ما» و «لا» مانند «ليس» به اسم خود رفع و به خبر خود، نصب می‌دهند.
٣. «ما» و «لا» در صورتی عمل می‌کنند که ترتیب بین اسم و خبر آنها حفظ شود. از این رو در عبارت **«ما قائمٌ زیداً»** ما عمل نکرده است.
٤. «لا» فقط بر سر نکره عمل می‌کند، به خلاف «ما» که در معرفه نیز عمل می‌کند.

ان المتشبّهُ بليس

أعماله و اعماله سیان و لكن الذين يُعملونه يشترطون الشروط الخاصة باعمال «ما» النافية نحو «ان الذهب رخيصاً» او «ان الذهب رخيص» ففي المثال الأول تعرب «ان» حرف نفي ناسخ بمعنى «ما» وبعدها اسمها و خبرها وفي المثال الثاني «ان» حرف نفي مهملاً وبعدها مبتدء مرفوع ثم خبره المعرفة.

ثم اذا كانت عاملة وجب دخولها على جملة اسمية كالشأن في النواسخ كلها، و اما اذا

كانت مهملاً فيجوز دخولها على الاسمية والفعلية فمن امثلة المهملـة الداخلـة على الاسمية قوله تعالى: ﴿إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ﴾^۱ و من امثلة الداخلـة على الفعلـية قوله تعالى: ﴿إِنْ يَتَبَعُونَ إِلَّا أَلْظَفُ﴾^۲.

تحليل

۱. با مروری به نواسخ در جملات اسمیه درمی‌یابیم که این ادوات، هرگاه عمل خود را از دست دهنـد، دیگر اختصاصی به جملات اسمیه ندارـند و بر سر جملات فعلـیه نیز داخلـه میـشونـد.
۲. به مثال «ان الكافرون الا في غرور» دقت کنـید: «ان» معنـای نـفـی خـود رـا اـز دـست دـاده است، یعنـی دـلالـت بر نـفـی نـسبـت بـین مـسـنـد و مـسـنـد الله نـمـیـکـنـد. حال اـگـر به اـین نـکـته تـوجه کـنـیـم کـه «عمل عـامل» رـابـطـه مـحـکـمـی بـا معـنـای آـن دـارـد و هـرـگـاه عـامل معـنـای خـود رـا اـز دـست دـهد، عمل خـود رـا نـیـز اـز دـست دـهد، درمیـیـابـیـم کـه چـرا در اـین گـونـه مـثـالـهـا «ان» عمل نـمـیـکـنـد. اـین نـکـته در «ما» و «لا» مشـبـهـه بـ«ليس» نـیـز صـادـقـاست. به هـمـین جـهـت أـسـت کـه نحویـان یـکـنـی اـز شـرـایـط عمل حـرـوف مشـبـهـه بـ«ليس» رـا عـدـم اـنتـقاـض نـفـی آـن ذـکـر کـرـدهـانـد.

پژوهش

به مباحث مربوط به لـای نـفـی ~~محـکـمـی~~ و لـای مشـبـهـه «ليس» رـجـوع کـنـید، چـه شبـاهـتـی در بـین آـنـها مـیـتوـانـید بـیـابـیـد؟

تمرین

عبارات زیر را ترکـیـب کـنـید.

۱. ﴿إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ﴾^۳.
۲. ﴿إِنْ هُوَ مُسْتَوْلِيٌّ عَلَى أَحَدٍ﴾^۴.

۱. الملك، آية ۲۰.

۲. در ترکـیـب اـین مـثـال و مـثـال بـعـدـی «الـا» رـا نـادـیده بـگـیرـید. دـلـیـل اـین مـطلـب در درـس اـسـتـثـنا خـواـهـد آـمد.

۳. انعام، آية ۱۱۶.

۴. رـکـ: التـحوـلـاتـ، جـ ۱، صـ ۵۴۷.

۵. فـاطـرـ، آية ۴۱.

قیود

چکیده مباحث قیود

۱. مفعول به: فعل فاعل بر آن تعلق گرفته؛ مانند: «ضریت زیداً»

۲. مفعول فیه: زمان یا مکان حدث؛ مانند: «ضریت زیداً عندك امس»

۳. مفعول له: مصدری که علت حدث است؛ مانند: «ضریبه تادیباً»

۴. مفعول مطلق: مؤکد حدث با مبین نوع یا عدد آن است؛ مانند:

«ضریت شدیداً»

مَرْكَزُ الْعِلْمَاتِ الْعُلُومِ الْعُرُوفِيَّةِ

قید ذات هنگام حدث

حال: توضیح دهنده هیئت ذوالحال هنگام حدث؛ مانند: «جئت ضاحكاً»

ذات؛ مانند: «عشرون درهماً»

دافع ایهام: تمییز

نسبت، مانند: «انت اکثر علماء»

مجرور بحرف جر: فعل فاعل به وسیله حرف جر بر آن تعلق گرفته است؛

مانند: «مررتُ بزيدٍ».

مجرور به اضافه: اضافه، ترکیب‌هایی مانند «سلام زید»، «صلة الجمیمة» و

«خاتم قضیة» است که تعلق یک اسم به اسم دیگر را می‌رساند.

قیود

تذکر

۱. در تمامی قیودی که ارتباط با حدث دارند؛ مانند: منصوبات و مجرور به حرف جر، عامل همان لفظی است که دلالت بر حدث می‌کند؛ مانند: فعل، مصدر و ... و عامل در مضاف‌آلیه همان مضاف است.
۲. مستثنا و مفعول معه نیز جزو منصوباتند که درباره آنها در این کتاب بحث می‌شود.

٢٩

المفعولُ بِهِ (١)

يادآوری

١. مفعول بِهِ کلمه‌ای است که فعلِ فاعل به آن تعلق گرفته است.
٢. عامل مفعول بِهِ فعل متعددی است و اعراب آن نصب است.
تبصره: برای تشخیص فعل متعددی از لازم، از کتاب‌های لغت استفاده می‌کنیم.
٣. اصل، تقدیم فاعل بر مفعول است، اگرچه گاهی مفعول بر فاعل مقدم می‌شود؛
مانند: «ضرب عمرًا زیده».

العامل في المفعول بِهِ

انه الفعل او شبيه نحو (وَهَدَىٰ نَفْهَمَ إِلَىٰ صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ) ^١ و (وَقَاتَلُوكُمُ الْأَنْبِيَاءُ) ^٢ و (إِنَّ مُتَوَفِّيَكُمْ وَرَافِعُكُمْ إِلَيَّ) ^٣.

مرتبة المفعول بِهِ

١. الاصل في المفعول به التأخير عن الفعل وقد يقدم على الفعل جوازاً نحو (فَرِيقًا هَدَى) ^٤ و قد يجب تقادمه عليه وذلك في صور منها ما اذا تضمن استفهاماً نحو (من رأيت)؟

١. الانعام، آية ٨٧.

٢. النساء، آية ١٥٥.

٣. آل عمران، آية ٥٥.

٤. الأعراف، آية ٣٠.

٢. آخر المفعول به عن الفاعل وجوباً أن ليس حذر بسبب خفاء الاعراب وعدم القرينة كما في نحو «ضرب موسى عيسى» و«اكرم ابني أخي» اذ لا يعلم الفاعل عن المفعول به في هذه الحالة الأ بالرتبة، فان امن ليس لوجود قرينة جاز التقديم نحو «اضربت موسى سلمي».١

پژوهش

آیا می توانید بگویید که در مثال «من أَكْرَمْتُ؟» چرا «من» مبتدا نیست؟

تمرین

عبارت زیر را ترکیب کنید و با آموخته های خود آن را تحلیل کنید:

- ﴿وَتُرِيدُ أَنْ تُمْنَأَ عَلَى الَّذِينَ أَسْتَضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَتَجْعَلُهُمْ أَهْمَةً وَتَجْعَلُهُمْ الْوَرِثَةَ﴾.٢

مرکز تحقیقات و تدریس عربی و ادبی

١. ر.ک: همع الهوامع، ج ١، ص ١٦٥ و ١٦٦؛ حاشیه العبان، ج ١، جزء ٢، ص ٥٥ و ٥٦؛ اوضاع المالک، ج ٢، ص ١١٦.
٢. قصص، آیه ٥.

٣٠

المفعول به (٢)

اصناف الفعل

من اصناف الفعل، المتعدِّي و غير المتعدِّي، فالمتعدِّي على ثلاثة اضرب: متعدَّ الى مفعولٍ به و الى اثنين و الى ثلاثة فالاول نحو قولك «ضررت زيداً» و الثاني «اعطيت زيداً درهماً» و «علمت زيداً فاضلاً» و الثالث نحو «اعلمنت زيداً عمراً فاضلاً» و غير المتعدِّي ضرب واحد و هو ما تخصُّص بالفاعل كـ«ذهب زيداً الى المدرسة».^١

تحليل

به مثال های بالا دقت کنید، افعال دو مفعولی به دو قسم وارد شده‌اند:

اول: افعالی که دو مفعول آنها رابطه آخذ و مأخذ دارند؛ مانند: «اعطيت زيداً درهماً»؛ يعني فعل فاعل سبب شده که مفعول اول، مفعول دوم را کسب (آخذ) کند.

دوم: افعالی که دو مفعول آنها مضامون یک جمله را می‌رسانند؛ مانند: «علمت زيداً فاضلاً». در این مثال علم فاعل به «فاضل بودن زیداً»، يعني به مفاد جملة «زیداً فاضل» تعلق گرفته است. به این گونه افعال، افعال قلوب گویند.

افعال القلوب

ان افعال القلوب على اربعة انواع: الاول ما يفيد يقيناً كوجود و الثاني ما يفيد رجحانأ أي ظناً كزعم و الثالث ما يرد للامررين و الغالب كونه للبيتين و هو علم و رأى و الرابع ما يرد لهما و

١. الرمخري، المفصل في علم العربية، ص ٣٣٢. (با تصرف)

الغالب كونه للرجحان نحو «ظن» و «حسب» نحو «وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَسِيقِينَ»^١، و «لَحَسِبُوهُمْ أَجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ»^٢.

تمرين

عبارات زیر را ترکیب و مطالبی را که آموختید در آنها پیاده کنید.

١. «فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمْ اللَّهُ مَرَضًا»^٣.

٢. «رَأَيْنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ بِهِ»^٤.

٣. «إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا * وَنَرَاهُ قَرِيبًا»^٥.

مركز تعلم اللغة العربية بالجامعة الإسلامية

١. الاعراف، آية ٢٠.

٢. البقرة، آية ٢٧٣.

٣. المفصل في علم العربية، ص ٣٣٢؛ حاشية الصبان، ج ١، ص ٢١ و ٢٤.

٤. البقرة، آية ١٠.

٥. طه، آية ٥٠.

٦. معارج، آيات ٦٥ و ٦٧.

٣١

افعال القلوب

تعليق افعال القلوب:

التعليق هو ابطال العمل لفظاً لا محلاً اي منع الفعل القلبي من العمل الظاهر في لفظ المفعولين دون منعه من العمل في المحل فهو في الظاهر ليس عاماً للنصب ولكنه في التقدير عامل. و سببه امر واحد وهو وجود لفظ له الصداره يلى الفعل القلبي فيفصل بينه وبين المفعولين و يحول بينه وبين العمل الظاهر ويسمى هذا اللفظ الفاصل بالمانع. ثم اشهر الموانع هي ادوات النفي والاستفهام نحو: علّت ما على مسافر او أعلّى مسافر.

تحليل

در درس قبل یاد گرفتید که دو مفعول افعال قلوب مضمون یک جمله را می‌رساند؛ به عبارت دیگر: معنای افعال قلوب، یعنی علم یا ظن به مضمون یک جمله تعلق گرفته است. این نکته با مطالب مربوط به تعليق تأييد می‌شود، زира در تعليق یک جمله، بعد از فعل قلبي قرار گرفته و معنای فعل قلبي به مضمون آن تعلق گرفته است؛ مثلاً در عبارت «علمت ما علي مسافر»، علم به مسافر نبودن على تعلق گرفته است. شما می‌توانید حالت دیگری را تصور کنید که فعل قلبي به مضمون یک جمله تعلق گرفته و آن جانشینی مصدر مؤول است. به اين مثال توجه کنید: «علمت آن زيداً قائم». در اين عبارت، علم به «قيام زيد» تعلق گرفته است و مصدر مؤول، جانشين دو مفعول «علمت» شده است.

پژوهش

همان طور که می‌دانید، مفعول به «قال» نیز جمله است؛ آیا می‌دانید چرا وجود ادات صدارت طلب در ابتدای آن لازم نیست؟

تمرین

جملات زیر را ترکیب کرده با آموخته‌های خود آنها را تحلیل کنید:

۱. ﴿لَنَعْلَمَ أَيُّ الْجِنَّاتِ أَخْصَى﴾.
۲. ﴿وَإِنِّي لَا أُظْنَكَ بِنَفْرَعَوْنَ مَتْبُورًا﴾.
۳. ﴿تَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ تُحْسِنُونَ صُنْعَاهُ﴾.
۴. ﴿حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الْسَّيِّئَاتِ أَنَّ يَسْقُونَا﴾.

مرکز تحقیقات قرآن و حدیث

-
۱. کهف، آیه ۱۲۰.
 ۲. اسراء، آیه ۱۰۲.
 ۳. کهف، آیه ۱۰۴.
 ۴. عنکبوت، آیه ۴.

الاشتغال

الاشتغال تقديم اسم على فعل يعمل في ضمير عائد الى ذلك الاسم فشُغل عنه الفعل بالضمير نحو: الكتاب قرأته يسمى الاسم المتقدّم المشغول عنه.

اذا كان المشغول عنه منصوباً يكون مفعولاً به لفعل ممحض يفسّره الفعل الظاهر نحو:

هل الشَّمْرُ أَكَلْتُهُ ؟ والتقدير هل أكلت الشَّمْرَ أَكَلْتُهُ ؟

تمرين

عبارات زیر را ترکیب کنید.

﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ﴾.^۱

﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾.^۲

۱. الرحمن، آية ۱۰.

۲. الرحمن، آية ۷.

٣٣

المنادي

المنادي اسم يطلب إقباله بأحد أحرف النداء نحو: «يا زيد».

احرف النداء:

من هذه الاحرف «الهمزة»، «يا»، «أيا» و «هيا» فالهمزة للقريب «أيا» و «هيا» للبعيد و اعمّها «يا» فانّها تدخل على كلّ نداء و تتعين في نداء اسم «الله» تعالى و يجوز حذف الحرف نحو **(يوسف أغرض عن هنذا)**^١.

يعتبر النحاة حرف النداء مع **المنادي** جملة فعلية فالاصل في مثل «يا صالح». هو «انادي او ادعو صالح» حذف الفعل مع فاعله الضمير المستتر و ناب عنهما حرف النداء وقد تبيّن بهذا ان حقّ المنadiات كلّها ان تكون منصوباً لأنّها مفعولات»^٢.

اعراب المنادي:

ثم المنادي من حيث الاعراب على اقسام:

احدها ما يجب فيه ان **يُبنى** على ما يرفع به و هو ما اجتمع فيه امران: التعريف و الافراد و يعني به ان لا يكون مضافاً و لاشبهاً به نحو «يا الله» الثاني ما يجب نصبه و هو

١. يوسف، آية ٢٩.

٢. اوضح الممالك، ج ٤، ص ٤ - ٧. (با تلخيص)

٣. همان طور که در «نحو ۱» آموختید، می‌توان منادی را معمول حرف «يا» گرفت، زیرا «يا» نائب فعل «ادعو» شده است.

المضاف و الشبيه بالمضاد نحو «ربنا أغفر لنا»، «يا طالعاً جبلاً».١
ينادي الاسم المقربون بـ«أَلْ» بائيها أو أيتها نحو: يا أيتها المسافر، **﴿وَتَأْتِيهَا أَنَفُسُ الْمُطَمِّنَةُ﴾**.
ويستثنى من ذلك لفظ «الله» فيقال فيه «يا الله».

تمرين

١. ادات نداء را بر سر کلمات زیر در آورده و تغیرات لازم را اعمال کنید.
خير الغافرين، الا ب الجليل، ذو المن و البيان، ناسج ثواب، حليم لا يعجل.
٢. عبارات زیر را ترکیب کنید.

الف) **﴿يَنْصَحِّي السِّجْنُ أَرْبَاثُ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ﴾**.
ب) **﴿عِبَادَ اللَّهِ احذِرُوا يَوْمًا تُفْحَصُ فِي الْأَعْمَالِ...﴾**.

کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

١. اوضح المسالك، ج ٤، ص ٤ - ٧ و ١٢ - ١٦؛ النحو الرافي، ج ٢، ص ٦؛ شذور الذهب، ص ٢٨٦.
٢. يوسف، آية ٣٩.

٣٤

المندوب

و هو المُتَّفَقُّجُ عليه لِمُوتٍ أو غِيَّةٍ أو... و اداته «يا» او «وا» يقال: «يا امير الشعراه لهفي عليك» و «وا محمد».

ف «وا» مختص بالمندوب و «يا» مشترك بين النداء و المندوب . حكم المندوب حكم المنادي في الاعراب و البناء.

تعرين

مركز تحقیقات کوچک زیر نظر حسینی

عبارة زیر را ترکیب کنید.

الامام علي عليه السلام: «واعجباهما أ تكون الخلافة بالصحابة ولا تكون بالصحابة والقرابة؟^١

٣٥

المفعول المطلق

العامل في المفعول المطلق

ينصب المصدر بمصدر مثله نحو **(فَإِنْ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا)**^١ و بالوصف اي اسم فاعل نحو **(وَالصَّافَتِ صَفَا)**^٢ او اسم مفعول نحو «انت مطلوب طليبا» و بالفعل نحو **(وَمَا يَدْلُوا تَبْدِيلًا)**^٣.

النيابة عن المصدر

يشترط النحاة ان يكون المصدر من لفظ عامله و حروفه ففي مثل «سررت فرحا» لاتعد كلمة «فرحا» مصدرأً لل فعل المذكور لعدم الاشتراك اللفظي في الصيغة و ائماً هي نائبة عن المصدر الاصل و الاصل «سررت سروراً» و يعرّبون نحو «فرحا» «نائباً عن المصدر الاصل» او مفعولاً مطلقاً.

تحليل

به اين مثالها دقت كنيده:

ضربته شديداً، لانفق كل الانفاق، ضربت ذلك الضرب، ضربت ثلاثين ضربة.^٤

١. اسراء، آية ٦٣.

٢. صفات، آية ١.

٣. احزاب، آية ٢٣.

٤. همع الهوامع، ج ١، ص ١٨٦ و ١٨٧. (بالتلخيص)

٥. ر.ك: النحو الواقي، ج ٢، ص ٢٠١.

از مباحث مربوط به مفعول مطلق در می‌باییم که مفعول مطلق، حقیقتاً قیدی است که ناظر به خود حدث است و نفس حدث را تأکید کرده یا توضیح می‌دهد. بنابراین موافقت لفظی با عامل در معنای مفعول مطلق، نقش اساسی ندارد. در مثال اول، «شدیداً» خصوصیت «ضرب» و در مثال دوم، «كل الانفاق» میزان انفاق را بیان می‌کند و در مثال سوم، «ذلك» با اشاره به یک ضرب خاص، عامل خود را توضیح می‌دهد و در مثال آخر، «ثلاثين» تعداد ضرب را بیان می‌کند و همه، نائب مفعول مطلق‌اند.

از این‌جا متوجه می‌شویم که چرا در مثال «يذكرون الله قياماً» قیاماً نمی‌تواند مفعول مطلق برای یذکرون باشد.

تمرین

عبارات زیر را ترکیب و مطالبی را که آموختید بر آنها تطبیق کند.

۱. ﴿سَنَعْدِهِمْ مَرْجَنِينَ﴾.^۱

۲. ﴿نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾.^۲

۳. ﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ سَكَانُ سَعْيِهِمْ مَشْكُورَاهُ﴾.^۳

۱. توبه، آیه ۱۰۱.

۲. اسراء، آیه ۵۸.

۳. اسراء، آیه ۱۹.

٣٦

المفعول فيه

يادآوری

١. مفعول فيه يا ظرف، كلمه‌ای است که زمان يا مکان وقوع حدث را بیان می‌کند. بنابراین مفعول فيه، معنای «في» را می‌رساند؛ مانند: «جات السيارة صباحاً»، يعني «في صباح» يا «وقفت يمين الطريق»، يعني «في يمين الطريق».
٢. مفعول فيه، منصوب است و عامل آن، فعل و مانند آن است که مفعول فيه زمان يا مکان وقوعش را بیان کرده است. پس در مثال‌های بالا عامل، «جات» و «وقفت» است.
٣. همه اسماء زمان می‌توانند «مفعول فيه» واقع شوند، ولی برخی از اسماء مکان، مانند جهات شش گانه، می‌توانند مفعول فيه واقع شوند.
٤. ظروف كثير الاستعمالی که تا به حال ياد گرفته‌ايد عبارتند از: «عند، بين، لدى، حيث، اذ، اين (استفهام و شرط)، متى (استفهام و شرط)».

ما ينصب على الظرفية من اسماء المكان

الذى يصلح للظرفية من الامكنته انواع، احدها ما لا يعرف حقيقته بنفسه بل بما يضاف اليه ويسمى بالبيهم كمكان، ناحية، وراء، امام و... نحو «وَكَانَ وَرَأَهُمْ مَلِكٌ»^١ بخلاف «الدار»، «المسجد» و... فإذا أريد معنى الظرفية لا يتعدى اليها الفعل الأبواسطة في نحو: «جلست في الدار».

الثاني: ما دل على مقدار نحو ميل، فرسخ و... في مثل قولك «سرت فرسخاً» قال أبو حيyan انه شبيه بالمبهم.

اقسام الظرف

أ) ان الظرف ببنواعيه (الزمان و المكان) اذا ترك النصب على الظرفية الى حالة اخرى غير النصب على الظرفية لا يسمى ظرفاً ولا يعرب ظرفاً نحو « يومكم مبارك » وهذا يسمى بالظرف المتصرف.

ب) من الظرف ما لا يستعمل الا ظرفاً « كبدل » مثل « خذ هذا بدل ذاك » و منه الذي قد يترك الظرفية الى الجر بالحرف فقط نحو عند، قبل، بعد و... مثل « خرجت من عندك » و يسميان بالظرف غير المتصرف.^١

تعرين

طالب درس را در عبارات زیر تطبيق نموده و آنها را ترکیب کنید.

١. «**وَسَبَّحَ هُمَدٌ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ**»

٢. «**وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ**»

٣. «**أَبْنَى لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ**»

١. ر.ك، همع الواضع، ج ١، ص ١٩٩ و ٢٠٠؛ التحو الواقى، ج ٢، ص ٢٤٤.

٢. طه، آية ١٣٠.

٣. انعام، آية ٥٩.

٤. تحريرم، آية ١١.

٣٧

المفعولُ لَه

يادآوری

١. مفعولُ لَه مصدری است که بدون کمک حرف جر، علت و انگیزه وقوع حدث را بیان می‌کند؛ مانند: «وقف الجند اجلالاً للأمير».
٢. عامل مفعولُ لَه، فعل یا مانند آن است که مفعولُ لَه، علت وقوع آن را بیان کرده است.

شرایط نصب المفعولُ لَه

مركز تحقیقات تکمیلی و تحریر رسائل

يشترط في المفعول لَه:

١. كونه مصدرأً فلا يجوز جثتك السمنَ و العسلَ.
٢. كونه متحدداً مع العامل في الفاعل فلا يجوز «جثتك محبتك ايادي».
٣. كونه متحدداً مع الوقت فلا يجوز «ودعتك أمس السفرَ غداً».

أحكام المفعولُ لَه

- أ) اذا كان مستوفياً للشروط جاز نصبه مباشرة نحو «احترم القانون دفعاً للضرر» و جاز جرء بحرف من حروف الجر التي تفيد التعليل و اوضحتها: «اللام»، ثم «في» و «الباء» و «من» نحو «احترم القانون لدفع الضرر» لكنه في جميع حالات جرء لا يعرب اصطلاحاً مفعولاً له و ائماً يعرب جاراً و مجروراً متعلقاً بعامله.

ب) فان فقد شرط من تلك الشروط يجب جزء بحرف من حروف التعليل السابقة «اعجبتني الحديقة لأشجارها».^١

تحليل

همان طورکه در کتاب علم نحو گذشت، مفعول له همان انگیزه شخص برای انجام یک فعل است. انگیزه، عبارت است از نیرویی درونی که انسان را برای انجام کاری تحریک می‌کند، به همین جهت است که مرحوم رضی، مفعول له را چنین تعریف می‌کند: «هو الحامل على الفعل».^٢

با دقت در این تعریف، می‌توان شرایط سه گانه نصب مفعول له را استخراج کرد، زیرا «انگیزه» به غیر معنای مصدری تصور نمی‌شود؛ برای مثال: به انگیزه خود برای یادگیری علم نحو توجه کنید، آیا غیر از معنای مصدری است؟ هم‌چنین انگیزه انسان برای یک فعل همراه خود است. از این‌رو، فاعل مصدر (مفعول له) و فاعل فعل، متعدد است.

در مورد شرط سوم نیز مثله روشن است، زیرا تا زمانی که انگیزه وجود دارد، فعل انجام می‌شود و وقتی که انگیزه از بین برود، فاعل دست از فعل خود می‌کشد.

مذکور ترتیب تکمیلی در درس

تمرین

عبارات زیر را تحلیل و ترکیب کنید.

۱. (أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ).^٣

۲. (لَا مَسْكُمْ خَشِيَةَ الْإِنْفَاقِ).^٤

۳. (خَرَجْتُ جَهَدًا فِي سَبِيلِ وَابْتِغَاءِ مَرْضَاتِي).^٥

۴. الجلوس في المسجد انتظار الصلاة عبادة.... .

١. النحو الوافي، ج ٢، ص ٢٢٥ و ٢٢٦؛ حاشية الصبان، ج ١، جزء ٢، ص ١٢٢ و ١٢٣.

٢. شرح الكافيه، ج ١، ص ١٩٢.

٣. اسراء، آیه ٧٨.

٤. اسراء، آیه ١٠٠.

٥. مفتحة، آیه ١.

٣٨

المفعول معه

المفعول معه هو اسم منصوب بعد «واو» بمعنى «مع» ويشرط فيه ان تكون الواو نصاً في المعية بحيث لا يصح العطف بها نحو «سرتُ و الجبل» و «جاء زيدٌ و عمرًا». و يعلم «واو العطف» من «المعية» بقواعد منها:

اذا كان الاسم السابق مرفوعاً او مجروراً و الاسم بعد الواو منصوباً منطبقاً عليه تعريف المفعول معه فان نصبه يقطع بان المراد هو المعية نصاً اذ لو كان المراد العطف لوجب جر المعطوف او رفعه تبعاً للمعطوف عليه ولو لم تكن الواو نصاً على المعية لنصب ما قبلها و صحة تسلط العامل على ما بعدها كما في «ضررتُ زيداً و عمرًا» كانت للعطف اتفاقاً.

تحليل

با دقت در مطالب بالا درمی یابیم که اصل در «واو»، عطف است و کاربرد «واو» برای معیت، احتیاج به دلیل دارد. بنابراین هرجا که قرینه‌ای وجود نداشته باشد، حکم به عطف بودن «واو» می‌کنیم. به مثال «سرت و الجبل» توجه کنید: «واو» نمی‌تواند عاطفه باشد، زیرا عطف دلالت بر اشتراک معطوف و معطوف‌علیه در حکم می‌کند، پس اگر در این مثال «واو» برای عطف باشد، معنای عبارت چنین می‌شود که «الجبل» و «ت» در حکم، یعنی «سیر» مشترکند؛ یعنی جبل نیز حرکت کرده است، درحالی که این معنا غلط است و همین قرینه است که نشان می‌دهد «واو» در این مثال «واو مفعول معه» است نه عطف. اما در مثال‌هایی چون «جاء زيدٌ و عمرٌ و معاً» دلیلی بر دلالت «واو» بر معیت وجود ندارد، زیرا معیت از کلمه «معاً» فهمیده شده است نه از «واو». بنابراین «واو» برای عطف است.

تمرين

آیا در عبارات زیر «واو» دلالت بر «معیت» می‌کند؟ چرا؟ آنها را ترکیب کنید:

۱. اکلَ الوالدَ وَ الابنَاءَ.

۲. اشتُركَ سعِيدَ وَ خَلِيلَ.

۳. سارَ عَلَى وَ الطَّرِيقَ.

۴. اكْرَمْتَ زَيْدًا وَ قَوْمَهُ.

مركز تطوير المناهج والبحوث الأكاديمية

٣٩

الحال (١)

یادآوری

١. قیدی که هیئت فاعل یا مفعول یا... را هنگام وقوع فعل بیان می‌کند، حال است.
٢. اعراب حال، نصب و عامل آن، فعلی است که حال، هیئت فاعل یا... را در هنگام وقوع آن توضیح می‌دهد.
٣. غالباً ذوالحال معرفه و حال نکره است.
٤. حال می‌تواند مفرد، شبه جمله یا جمله باشد.
٥. در صورتی که حال شیخ تجمله باشد، متعلق به افعال عموم (مقدّر) است.

أحكام الحال

للحال احكام

احدها: ان تكون متقلة لاثابة و ذلك غالب لا لازم كـ « جاء زيد ضاحكاً » و تقع وصفاً ثابتاً في مسائل، منها: « وَيَوْمَ أُبَعِثُ حَيَاةً ».

الثاني: ان تكون مشتقة لاجامدة و ذلك ايضاً غالب لا لازم.

و تقع جامدة في مسائل

١. ان تدل على تشبيه نحو « كَرَّ زِيدًا اَسْدًا » اي شجاعاً؛

٢. ان تكون موصفة نحو « افتميل لها بشراً سويًا »؛

٣. ان تكون دالة على عدد نحو **﴿فَتَمْ مِيقَنْتُ رَبِّيَةَ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾**^١
 ٤. ان تكون فرعاً لصاحبها نحو **﴿وَتَنْحَتُونَ الْجِبَالَ بِيُوتَكُمْ﴾**^٢
- تبصرة: قد جاءت مصادر احوالاً كجاء زيد ركضاً اي راكضاً.
- الثالث: ان تكون نكرة لامعرفة و ذلك لازم فان وردت بلفظ المعرفة اولت بالنكرة قالوا
« جاء وحده» اي **« منفرد»**.^٣

تحليل

١. با دقت در ویژگی اول و دوم حال، یعنی منتقله بودن و مشتق بودن و همچنین با توجه به غالی بودن این ویژگی‌ها در می‌یابیم که ویژگی اصلی حال، توضیح دهنده‌گی آن است؛ یعنی هر قیدی که صلاحیت توضیح دادن ذوالحال را داشته باشد، حال است؛ خواه مشتق باشد یا جامد و خواه منتقله باشد یا ثابت.

٢. همچنین با دقت در ویژگی‌های گفته شده در می‌یابیم که قید «حین الحدث» (هنگام انجام فعل) در تعریف حال، قید غالی است، زیرا در «حال ثابت» و همچنین برخی از اقسام جامد، مانند قسم چهارم این قید، تحقق نمی‌یابد. البته باید توجه داشت که در همه اقسام حال، ارتباط عمیقی بین حال وجود و حدث وجود دارد، ولی این که حال «توضیح هنگام حدث» باشد، غالی است؛ به همین جهت در ترجمه «تنحتون الجبال بیوتاً» نمی‌گوییم: «کوه‌ها را در حالی که خانه‌هایی هستند، می‌تراسید»، بلکه چنین می‌گوییم: «کوه‌ها را به صورت خانه‌هایی می‌تراسید».

پژوهش

آیا می‌دانید که در آیه شریفه **﴿فَتَمْ مِيقَنْتُ رَبِّيَةَ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾** چرا اربعین ظرف نیست؟ تحلیل کنید؟

١. اعراف، آیه ۱۴۲.

٢. اعراف، آیه ۷۴.

٣. اوضح المسالک، ج ٢، ص ٢٥٠ - ٢٥٦.

٤. اعراف، آیه ۱۴۲.

تعزيز

عبارات ذير را تحليل و تركيب کنید:

۱. ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾.^۱

۲. ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَبَ مُفَصَّلًا﴾.^۲

۳. ﴿يَذْكُرُونَ اللَّهَ بِقِيمًا وَقُعُودًا﴾.^۳

مركز تطوير المناهج والبحوث الأكاديمية

۱. يوسف، آية ۲.

۲. انعام، آية ۱۱۴.

۳. آل عمران، آية ۱۹۱.

الحال (٢)

تعريف ذي الحال و تنكيره

لما كانت الحال خبرا في المعنى و صاحبها مخبراً عنه اشبه المبتداء فلم يجز مجيء الحال من النكرة الا بمسوغ من مسوغات الابتداء ومن المسوغات:

١. النفي و النهي و الاستفهام نحو **﴿هُوَ مَا أَهْلَكَنَا مِنْ فَرِيزَةٍ إِلَّا وَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ﴾**؛
«لَا يَضُلُّ أَحَدٌ غَافِلًا»، «هَلْ خَمْ عِيشَ باقِيَةً؟»
٢. الوصف: نحو **﴿جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِبْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ﴾**؛
٣. الاضافه: نحو **﴿وَحَشِرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبْلًا﴾**،^٤ و غيرها.

رتبة الحال:

الاصل في الحال ان تتأخر عن صاحبها وقد تقدم عليه نحو « جاء راكباً سعيد» كما ان الاصل ان تتأخر عن عاملها وقد تقدم عليه كقوله تعالى **﴿خُشِّعًا أَبْصَرُهُمْ تَخْرُجُونَ﴾**؛
و تقدم عليه وجوباً في صور منها ان يكون لها صدر الكلام نحو «كيف رجع سليم؟»

١. حجر، آية ٣.
٢. البقرة، آية ١٠١.
٣. انعام، آية ١١١.
٤. يعني مقابل و مواجه به أنها.
٥. قمر، آية ٧.

فإن اسم الاستفهام لها صدر جملتها (كيف اسم استفهام مبني على الفتح وهو في محل نصب على الحال من «سليم» أي على آية حال جاء?).^۱

پژوهش

چه شباهت‌هایی بین بحث حال با «خبر» می‌بینید؟ آنها را تحلیل کنید.

تمرین

عبارات زیر را تحلیل و ترکیب کنید:

۱. هُوَ أَرْسَلَنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا.

۲. لا يغُلُّ أمرٌ عَلَى امرئٍ مُسْتَهْلِكٍ.

مرکز تحقیقات کوچک‌ترین زندگی

۱. ر.ک: همع الهوامع، ج ۱، ص ۲۴۰؛ جامع الدروس، ج ۲، ص ۸۵ - ۸۸.
۲. نساء، آیه ۷۹.

٤١

الحال (٣)

الجملة الحالية

يشترط في الجملة الواقعة حالاً

- أ) أن تكون خبرية فلا تصح الإنشائية.
- ب) ان تكون مجردة من علامة تدل على الاستقبال كالستين و سوف.
- ج) ان تكون مشتملة على رابط يربطها الصاحبها ولو لا الرابط لكان الجملتان منفصلتين لاصلة بينهما.

الرابط في الجملة الحالية

الرابط قد يكون واوً مجردة تسمى «واو الحال» وقد يكون الضمير وحده وقد يكون الواو والضمير معاً.

پڑوہش

آیا می توانید عبارت «وَمَا لِيْ لَا أَغْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي»^۱ را ترکیب و تحلیل و ترجمہ کنید؟

تعريف

عبارات زیر را تحلیل و ترکیب کنید:

١. ﴿وَجَاءُهُمْ عِشَاءً يَنْكُونُونَ﴾.^١
٢. من مات وهو لا يعرف امامه مات ميته جاهلية.^٢
٣. عجبت لمن يقنط و معه الاستغفار.^٣

مركز البحوث في الأدب العربي واللغة

١. يوسف، آية ١٦.
٢. بحار الانوار، ج ٢٣، ص ٧٦.
٣. نهج البلاغه، حکمت ٨٧.

(تمییز ۱)

بادآوری

۱. تمییز، کلمه‌ای است که ابهام موجود در ذات کلمه یا نسبت را بطرف می‌کند؛ مانند: «هذا ذراع ارضاء» و «ازید ارجح منك عقلاء»
۲. اعراب تمییز، نصب است و عامل آن در تمییز مفرد، همان شیء مبهم (مقادیر، اعداد) و عامل تمییز نسبت، فعل یا شبه فعلی است که متضمن نسبت مبهم است. بنابراین در مثال اول از مثال‌های بالا، عامل، «ذراع» و در مثال دوم عامل، «ارجح» است.

اقسام التمییز المبین للذات

التمییز المبین للذات على اقسامٍ

- الحادي: ان يقع بعد الاعداد وهي الاحد عشر فما فوقها الى المائة: قال الله تعالى: ﴿لَئِنْ رَأَيْتُ أَحَدًا عَشَرَ كَوْكَبًا﴾^۱ ﴿وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً﴾^۲ ﴿إِنَّ هَذَا أُخْرِي لَهُ رِسْتَعْ وَتَسْعُونَ نَعْجَةً﴾^۳
- القسم الثاني: ان يقع بعد المقادير وهو على ثلاثة اقسام:
- الحادي: ما يدل على الوزن كقولك «رطل زيتاً» و الثاني ما يدل على مساحة كقولك «شبر ارضاء» و الثالث ما يدل على الكيل كقولهم «قفيز برأ».

^۱. يوسف، آية ۴.^۲. الاعراف، آية ۱۴۲۵.^۳. ص، آية ۲۳.

القسم الثالث: ان يقع بعد شبه هذه الاشياء كقول الله تعالى «مِثْقَالُ ذَرَّةٍ خَيْرًا»^۱ و كقولهم: «عَلَى النَّمَرَةِ مِثْلُهَا زِيدًا».

تحليل

همان طور که دیدید، در قسم اول تمیز ذات فقط بخشی از اعداد، یعنی بین ۱۱ تا ۹۹ ذکر شد. دلیل این مطلب آن است که بقیه اعداد از جهت پذیرش تمیز و نوع آن، به سه دسته تقسیم می شوند. این اقسام را ابن هشام چنین بیان کرده است:

احدها: ما لا يحتاج الى تميز اصلاً و هو الواحد والاثنان؛

الثاني: ما يحتاج الى تميز مجموع مجرور و هو الثلاثة والعشرة وما بينهما، كقولك: عندی ثلاثة رجال و عشر نسوه؟

الثالث: ما يحتاج الى تميز مفرد مجرور و هو المائة والآلف كقوله تعالى: «فَلَيَثْ

^۲ *فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ...).*

پژوهش

آیا در مثال‌هایی چون «الف سنة»، کلمه «سنة» تمیز است؟ چرا؟

مرکز تحقیقات فرهنگی و تاریخی اسلامی

تمرین

عبارات زیر را تحلیل و ترکیب کنید:

۱. «فَأَجْلِدُوهُمْ ثَمَنِينَ جَلْدًا».

۲. «وَكَاتَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ».^۳

۳. «فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِيعَ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً».^۴

۱. زلزلة، آیه ۷.

۲. شذور الذهب، ص ۲۷۶ - ۲۷۸ و ص ۴۶۱ - ۴۶۳.

۳. عنکبوت، آیه ۱۴.

۴. نور، آیه ۴.

۵. نمل، آیه ۴۸۰.

۶. اعراف، آیه ۱۴۲.

التمييز (٢)

اقسام التمييز المفسر ابهام النسبة

ان التمييز المفسر ابهام النسبة يكون:

١. منقولاً عن الفاعل نحو «فاض الاناء ماء» اي فاض ماء الاناء؛

او عن مفعول نحو حصدنا الارض قمحاً اي حصدنا قمح الارض؛

او عن مبتداء نحو زيد ارجح متك عقلاً اي عقل زيد ارجح من عقلك.

٢. غير منقول عن شيء نحو «كفى بالله و كيلانه» فلا يكون اصله «كفى بوكيل الله»

فائدة: يكون التمييز غير منقول اذا لم يمكن رده الى تركيب يقع فيه فاعلاً او مفعولاً به

او مبتدأ و المنقول خلاف ذلك.^١

تحليل

به مطالب بالا دقت كنيد. در تمیز نسبت، طرفین نسبت، طرفین واقعی نیستند؛ مثلاً در عبارت «فاض الاناء ماء» نسبت بین «فاض» و «ماء» است نه «فاض» و «الاناء» و در حقیقت، همین مسئله باعث ابهام در نسبت شده است. این نکته، روش مهمی در جهت تشخیص نسبت مبهم و تمیز نسبت است. آیا می توانید به کمک این نکته، به تحلیل عبارت «کفى بالموت واعظاً» پردازید؟

١. مبادی العربية، ج ٤، ص ٢٦٠.

تعربین

عبارات زیر را ترکیب و تحلیل کنید:

۱. «وَفَجَرْنَا لِلأَرْضَ عَيْوَنًا».
۲. «أَنَا أَكْثُرُ مِنْكَ مَالًا».
۳. «وَمَنْ أَخْسَنُ فَوْلًا».
۴. «وَلَلآخرة أَكْبَرُ دَرَجَتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا».

مرکز تحقیقات کیمیا و پایه های صنعتی
از اسلام

-
۱. قمر، آیه ۱۲۰.
 ۲. کهف، آیه ۳۴.
 ۳. فصلت، آیه ۳۳.
 ۴. اسراء، آیه ۲۱.
 ۵. «لام مفتوحة» در «الآخرة» لام تأکید است.

٤٤

الاستثناء (١)

تعريف الاستثناء

«ان اسلوب الاستثناء هو اسلوب اهل الحساب في عملية الطرح ولذا قال النحاة في تعريف الاستثناء الاصطلاحي: «هو اخراج ما بعد الا او احدى اخواتها من حكم ما قبله» فالمخرج يسمى «مستثنى» والمخرج منه «مستثنى منه».

فالاستثناء في « جاء القوم الا خالد» صرف لفظ المستثنا منه عن عمومه باخراج المستثنا من الحكم السابق فاذا قلت: «اجاء القوم» ظنَّ أنَّ خالداً داخلاً معهم في حكم المجيء فاذا استثنيته منهم فقد صرفت لفظ القوم عن عمومه باستثناء احد افراده و هو «خالد» من حكم المجيء الثابت للقوم.

هذا هو الاستثناء الحقيقي ويسمى الاستثناء المتصل.^١

تحليل

با دقّت در متن بالا می توان دریافت که استثنای متصل دارای دو قید اصلی است.
اول: مستثنا جزء مستثنا منه است.

دوم: مستثنا از حکم مربوط به مستثنا منه خارج شده است.
در استثنای متصل، ماقبل «الا» از جهت معنا یک جمله کامل است و از این رو، به آن

١. النحو الباقي، ج ٢، ص ٢٩٢؛ جامع الدروس، ج ٣، ص ١٢٣ و ١٢٤.

تم كفته من شود؛ خواه مثبت باشد، مانند مثال‌های مذکور و يا منفى باشد، مانند: «ما جاءني القوم الأَخالدُ».١

حكم اعراب المستثنا في الاستثناء المتصل

يجب نصب المستثنا متى كانت الجملة قبل الأَنْتَامَةِ و مثبتة نحو «جاء القوم الأَخالدُ» و يجوز نصب المستثنا و بدليته متى كانت الجملة قبل الأَنْتَامَةِ و منفية نحو «ما جاء القوم الأَخالدُ أو خالدٌ».٢

پژوهش

آیا می توانید بگویید که جمله «هل ينصر العالم الأَعْمَلُ» موجب است یا غیر موجب؟ چرا؟

تمرین

عبارات زیر را تحلیل و ترکیب کنید:

١. ﴿تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ﴾.
٢. ﴿مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾.
٣. ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ رَبُّ الْحَسْنَاتِ وَإِلَيْهِ تَرْجَعُونَ﴾.
٤. ﴿فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ سَنَةً﴾.

١. مبادی العربية، ج ٢، ص ٢٦١ و ٢٦٠. (باتلخيص و تصرف)

٢. بقره، آیه ٢٤٦.

٣. نساء، آیه ٦٤.

٤. قصص، آیه ٨٨.

٥. عنکبوت، آیه ١٤.

٤٥

الاستثناء (٢)

الاستثناء المنقطع

هو ما لم يكن المستثنى بعضاً من المستثنى منه نحو «رجع المسافرون الأدواة لهم» واعلم انه لا يكون الاستثناء المنقطع الا اذا كان للمستثنى علاقة بالمستثنى منه فيتوهم بذلك المستثنى منه دخول المستثنى معه في الحكم فتقول « جاء السادة الأخدموهم » اذا كان العادة انهم يجتمعون معهم فان لم يكن من العادة ذلك فلا يعني لهذا الاستثناء و تقول « رجع المسافرون الأدواة لهم » لان الاخبار برجوعهم يتواهم منه ان دواة لهم معهم.

مركز دراسات القرآن الكريم والتراث العربي

اعراب المستثنى في المنقطع

«ان كان المستثنى بالاً منقطعاً فليس فيه الا النصب بالاً»

تمرين

عبارات زير را تحليل و تركيب كنيد.

١. «وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ آسِجْدُوا لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْرِيزَ»^١.

٢. «فَلِئَلَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ»^٢.

١. ر.ك: جامع الدروس، ج٣، ص١٢٥، ١٢٢ و ١٣٤.

٢. بقره، آية ٣٤.

٣. شعراء، آية ٧٧.

٤٦

الاستثناء (٣)

الاستثناء المفرغ

هو ما حذف فيه المستثنى منه و الكلام غير موجب فلابد من الامرین معاً نحو «ما تكلم الا واحد» و «ما شاهدت الا واحداً» و «ما مررت الا بزيد» و سمى مفرغاً لأن ما قبل «الا» تفرغ لطلب ما بعدها و لذلك يتوقف الاعراب في هذا الاستثناء على حسب ما يقتضيه العامل الذي قبل الا كما لو كانت غير موجودة فان احتاج ما قبلها الى مرفوع رفعت ما بعدها او الى منصوب نصبه او الى مجرور جرته.

مركز دراسات الفقه والتراث العربي

تحليل

از مطالب بالا می توان در تشخیص استثنای مفرغ کمک گرفت، یعنی: اگر در عبارتی با حذف «الا» یک جمله کامل تشکیل شده و به عبارت دیگر ما بعد «الا» فاعل، مفعول به، حال،... برای ماقبل بود، استثنای مفرغ خواهد بود؛ مانند: «ما جاء الا زید \Leftarrow ماجاء زید».

تعريف

عبارات زیر را تحلیل، ترکیب و ترجمه کنید:

١. ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾.^١

١. ر.ک: مبادی العربية، ج ٤، ص ٢٨٠ و ٢٨١؛ النحو الوافي، ج ٢، ص ٢٩٤. (با تصرف)

٢. آل عمران، آية ١٤٢.

٢. ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ﴾^١
٣. ﴿هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ﴾^٢
٤. ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ﴾^٣
٥. ﴿وَلَا تُجَنِّدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هُنَّ أَحْسَنُ﴾^٤
٦. ﴿إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِغَایَتِنَا﴾^٥

١. بقرة، آية ٨٣.

٢. انعام، آية ٣٧.

٣. الرحمن، آية ٠٦٩.

٤. عنكبوت، آية ٤٦.

٥. روم، آية ٥٣.

الجار و المجرور (١)

يادآوری

١. حروف جر فقط بر سر اسم وارد می‌شوند و آن را جر می‌دهند.

٢. معانی حرف جر:

الف) باع: سبیت، تعدیه؛

ب) من: ابتدای مسافت، ابتدای زمان، تأکید؛

ج) الى: انتهاي مسافت، انتهاي مدت زمانی؛ دری

د) فی: ظرفیت؛

هـ) علی: استعلاء.

معانی حروف الجر

١. اللام

الف) للملك نحو فِيَ اللَّهِ ما في السموات فِيَ؛

ب) للاختصاص: نحو «ان له اباً»؛

ج) للتعليل: نحو «صل للقرب»؛

د) للتقوية: وهي الداخلة على مفعول عامل ضعف بالتأخير: نحو «الربهم يرهبون» او

بكونه فرعا في العمل نحو «فعال لما يريد».

٢. عن

الاصل في معنی «عن» المجاوزة الحقيقة نحو «رحلت عن الوطن» او المجازية نحو «اخذت العلم عن زید».

٣. الكاف

الاصل في معنی «الكاف» التشبيه نحو «زید كالاسد»، و تأتي ايضاً للتوکید نحو «ليس كمثله شيء اي ليس شيء مثله».

٤. حتى

حتى للامتناء كـ «الي» كقوله تعالى: ﴿سَلَمٌ هُنَّ حَتَّىٰ مَطْلَعَ الْفَجْرِ﴾.

تمرين

١. در عبارات زیر معانی حرف جر را تحلیل کنید:

الف) ﴿فَأَغْرِضْنَاهُ عَنْ مَنْ تَوَلََّ عَنْ ذِكْرِنَا﴾^١

ب) ﴿وَقَاتَنَا لَهُ لَخَفِظُونَ﴾^٢

٢. عبارت زیر را ترکیب و تحلیل کنید:

قال رسول الله ﷺ: «من قبل ولده كتب الله له حسنة».

١. نجم، آیه ٢٩٢.

٢. حجر، آیه ٩٥.

٤٨

الجار و المجرور (٢)

أقسام حروف الجر

تنقسم هذه الحروف إلى قسمين: قسم لا يجر إلا الأسماء الظاهرة نحو «حتى» و «الكاف» فلا يقال «حتاً» و قسم يجر الأسماء الظاهرة والمضمرة نحو: من، إلى، في، عن، على،باء.

و كذلك تنقسم إلى حروف أصلية وزائدة:

أ) الحرف الأصلي وهو الذي يؤدي معنى جديداً (غير التأكيد) في الجملة ويوصل بين العامل والاسم المجرور فهو بمثابة الوسيط يجعل عامله اللازم متعدياً حكماً ويعبر النهاية عن كلّ هذا تعبيراً اصطلاحياً هو «إن الجار الأصلي مع مجروره، متعلقان بالعامل» فالمراد من تعلقهما بالعامل هو ارتباطهما به لتكميل معناه الفرعى فال مجرور بالحرف الأصلي بمثابة مفعولٍ به لذلك العامل لأن المفعول به منصوب ولا يصبح تسميته مفعولاً به حقيقةً وإنما يقتصر في اعرابه على أنه «اسم مجرور بالحرف»

ب) الحرف الزائد وهو الذي لا يفيد معنى جديداً وإنما يؤكّد معنى الجملة كما يفيده تكرار الجملة ولهذا لا يحتاج إلى شيء يتعلّق به ولا يتأثّر المعنى الأصلي بحذفه نحو «وَكَفَ

بِاللَّهِ شَهِدَاهُ^١

پژوهش

با مراجعه به آموخته‌های خود، چند حرف زائد را می‌توانید بنویسید؟

تمرین

جملات زیر را ترکیب نموده و حرف جر اصلی و زائد را بنویسید و خصوصیات آنها را تحلیل کنید:

۱. ﴿وَمَا رَبِّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾.^۱

۲. ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكُم مِّنَ الظَّالِمِينَ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ مَا فِي الْأَنْفُسِ﴾.^۲

مرکز تحقیقات و تدریس زبان عربی

۱. فصلت، آیه ۴۶.

۲. ابراهیم، آیه ۱.

٤٩

الجار و المجرور (٣)

اعراب المجرور بحرف الجر الزائد

لابد من امرین في الاسم المجرور بالحرف الزائد.

١. ان يكون مجروراً في اللفظ؛

٢. ان يكون (مع ذلك) في محل رفع او نصب على حسب مقتضيات العوامل.

ففي مثل **﴿وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا﴾**، تعرّب الباء حرفاً زائداً، «الله» مجرور بها في محل رفع لأنّه فاعل اذا اصل «كفى الله» فاذا جاء تابع لهذا الاسم المجرور جاز فيه امران: إما الجر مراعاةً للفظ المتبع و إما حركة أخرى يراعي فيها محل المتبع للفظه نحو «كفى بالله القادر او القادر شهيداً» و مثل هذا يجري في سائر التوابع.

حذف المتعلق

«اذا دل المتعلق على وجود مطلق وجب حذفه للاستغناء عنه و هذا فيما اذا كان الجار و المجرور صلة او خبراً او صفة او حالاً نحو «مررت بالذى في المدينة»، «القمر في كبد السماء»، «شاهدت باخرة في متن البحر»، «جاء الامير على مركبه» فالمتعلق ممحوظ وجوهاً تقديره «كان» او «كائن» و «ما اشبه ذلك».^١

تحليل

همان طور که می دانید، متعلق حروف جر، فعل یا شبه فعلی است که با اسم ما بعد

١. لازم به ذكر است که در موارد بالا، در واقع «متعلق» خبر یا حال یا صله یا صفت است.

٢. ر.ک: النحو الواقفي، ج ٢، ص ٤١٨ و ٤١٩؛ مبادى العربية، ج ٤، ص ٢٩٧.

حرف جر ارتباط دارد. این ارتباط، هم یک ارتباط لفظی است و هم ارتباط معنوی. در مثال «ذهبت الى المدرسة»، «ذهب» فعل لازم بوده و نمی‌تواند «المدرسه» را مفعول خود قرار دهد، به همین جهت از حرف جر استفاده شده تا بین فعل «ذهب» و «المدرسه» ارتباط ایجاد کند. این یک ارتباط لفظی است.

اما علاوه بر این ارتباط، حرف جر «الى» بیان می‌کند که «المدرسه» انتهای مسیر «ذهب» است که به این ارتباط، ارتباط معنوی می‌گوییم.

شما می‌توانید از ارتباط معنوی در تشخیص متعلق حروف جر کمک بگیرید، زیرا متعلق حرف جر، فعل یا شبه فعلی است که حرف جر، ارتباط معنوی بین آن و اسم مابعد خود ایجاد کرده است. برای مثال، در عبارت «جاء الامير على المركب»، «على» معنای «استعلاء» دارد، ولی آیا می‌توان گفت «على» رابطه استعلای بین « جاء» و «المركب» را بیان می‌کند؟ با توجه به این که «أمدن» (جاء) بر روی «مركب» واقع نشده، رابطه مذکور بین « جاء» و «المركب» نیست و به همین دلیل، «على المركب» نمی‌تواند متعلق به « جاء» باشد، اما می‌تواند متعلق به «استقر» باشد؛ زیرا جایگاه استقرار «امیر» را بیان می‌کند. از این‌رو، گفته می‌شود که در مثال بالا «على المركب» متعلق به «افعال عموم» است.

پژوهش

آیا می‌دانید که متعلق جار و مجرور در کدام یک از موارد «حال، صفت، صله و خبر» حتماً باید فعل باشد؟

تمرین

عبارات زیر را تحلیل و ترکیب کنید:

۱. ﴿لِيْسَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾.^۱

۲. ﴿وَمَا أَهْلَكَنَا مِنْ فَرِيزَةٍ إِلَّا وَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ﴾.^۲

۳. ﴿مَا أَنْخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ﴾.^۳

۱. کنز العمال، خبر ۲۹۰۶۷.

۲. حجر، آیه ۴۲.

۳. مؤمنین، آیه ۹۱.

٥٠

الإضافه (١)

يادآوري

١. تركيب هایی چون «حضریر المسجد» که نوعی تعلق کلمه اول به کلمه دوم را می‌رساند، تركيب اضافی گویند.
٢. در تركيب اضافی، کلمه اول مضارف و کلمه دوم مضارف‌الیه است.
٣. مضارف‌الیه همیشه مجرور بوده، ولی مضارف به حسب مقتضای عامل، اعراب می‌گیرد؛ مانند: جاء غلام زید، رأيت غلام زید، مررت بغلام زید.
٤. اضافه از جهت نوع تعلق، سه قسم است:
 - اول: اضافه‌هایی چون «خاتم حديث» که در آن، مضارف‌الیه جنس مضارف را بیان می‌کند.
 - دوم: اضافه‌هایی چون «رحلة الصيف» که در آن مضارف‌الیه، ظرف مضارف است.
 - سوم: اضافه‌هایی چون «ثوب زید» و «يد زید» که در آن مضارف، ملك مضارف‌الیه یا اختصاص به آن دارد.
٥. بر اثر اضافه، کلمه «تنوين» و «لون عوض تنوين» را از دست می‌دهد.

الاضافة

- هي في اللغة «الامالة» و منه ضافت الشمس للغروب اي مالت و في الاصطلاح نسبة تقيدية بين اسمين توجب لثنائهما الجر و تنقسم الى قسمين: معنوية و لفظية.
- أ) الاضافة المعنوية: هي نسبة اسم الى آخر على معنى حرف الجر اللام او في او من:

نحو غلام زيد، صلاة الجمعة و خاتم فضة و هي التي تفيد تعريفاً اذا كان المضاف اليه معرفة او تخصيصاً اذا كان نكرة.

ب) الاضافة اللفظية: ان يضاف المشتق الى مفعوله في قوله في قوله «هو ضارب زيد» بمعنى ضارب زيداً او الى فاعله كقولك زيد حسن الوجه بمعنى حسن وجهه و المعنى كما هو قبل الاضافة و لانه لا تخفيفاً في اللفظ.^١

پژوهش

آیا می توانید بگویید عبارت زیر مربوط به کدام قسم از اقسام اضافه است؟ چرا؟^٢
ان کلمة معرفة لم يصح اضافتها الى المعرفة لأنها لا يستفيد منها شيئاً.^٣

تمرین

در عبارات زیر مضاف و مضاف‌الیه را تشخیص داده، نوع اضافه و فواید آن را تحلیل کند:

١. «إِنَّهُ لِقَوْلِ رَسُولِ كَرِيمٍ»^٤
٢. «وَإِنَّمَا مَنْ قَرَأَهُ إِلَّا تَحْنُّ مُهْلِكًا هُوَ قَاتِلٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^٥.
٣. «إِنَّ الدَّيَّا لِمَفْسَدَةِ الدِّينِ مُتَسْلِمَةُ الْمِيقَنِ وَإِنَّهَا لِرَأْسِ الْفَتْنِ...»^٦.

١. ر.ک: همیع المهاجم، ج ٢، ص ٤٧ - ٤٨؛ مبادی العربیہ، ج ٤، ص ٣٠١؛ المفصل فی علم العربیہ، ص ١٠٥.
 ٢. ر.ک: التحویل الوازنی، ج ٣، ص ٢٢.
 ٣. تکویر، آیه ١٩٤.
 ٤. اسراء، آیه ٥٨.
 ٥. عبدالواحد آمدی تعمیمی، خود الحكم، ص ٢٢٩.

٥١

الاضافة (٢)

تقسيم الاسم من ناحية وقوعه مضافاً و عدم وقوعه:
من الاسماء ما تمنع اضافته كالضماير و اسماء الاشارة و اسماء الموصولة و اسماء الشرط و
اسماء الاستفهام إلأى أيّاً فهي تضاف و منها ما هو صالح للاضافة والإفراد (اي عدم الاضافة)
كفلام و كتاب و حسان و نحوها.
و منها ما هو واجب الاضافة فلا ينفك عنها.

و ما يلازم الاضافة على نوعين: نوع يلازم الاضافة الى المفرد نحو: «عند، لدى،
بين، ذو، فوق، تحت، يمين، شمال، امام، خلف، قبل، بعد، مع، كل، بعض، غير، اي»
و نوع يلازم الاضافة الى الجملة نحو: «اذ»، «حيث»، تضافان الى الجمل الفعلية و
الاسمية على تأويلها بالمصدر نحو **﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا﴾**^١ و نحو «اجلس
حيث العلم موجود».

تقدير المضاف اليه

«كل، بعض، مع و اي» يجوز ان يحذف ما تضاف اليه، في اللفظ و تعرب منونة نحو **﴿فَضَلَّا
بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾**^٢ اي على بعضهم.^٣

١. الاعراف، آية ٨٦.

٢. بقرة، آية ٢٥٣.

٣. ر.ك: جامع الدروس، ج ٣، ص ٢١٤ - ٢١٩؛ مبادي العربية، ج ٢، ص ٣٠٣.

تمرين

عبارات زیر را ترکیب و تحلیل کنید: (مبحشی که آموخته اید به طور کامل تطبیق کنید)

١. ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْأَيْلَ وَالْهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾^١

٢. ﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾^٢

٣. ﴿وَلَوْ بَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

الْعَذَابِ﴾^٣

٤. ﴿إِنَا رَآدُوهُ إِلَيْكُ﴾^٤

مركز تطوير المناهج والرسائل

١. الأنبياء، آية ٣٣.

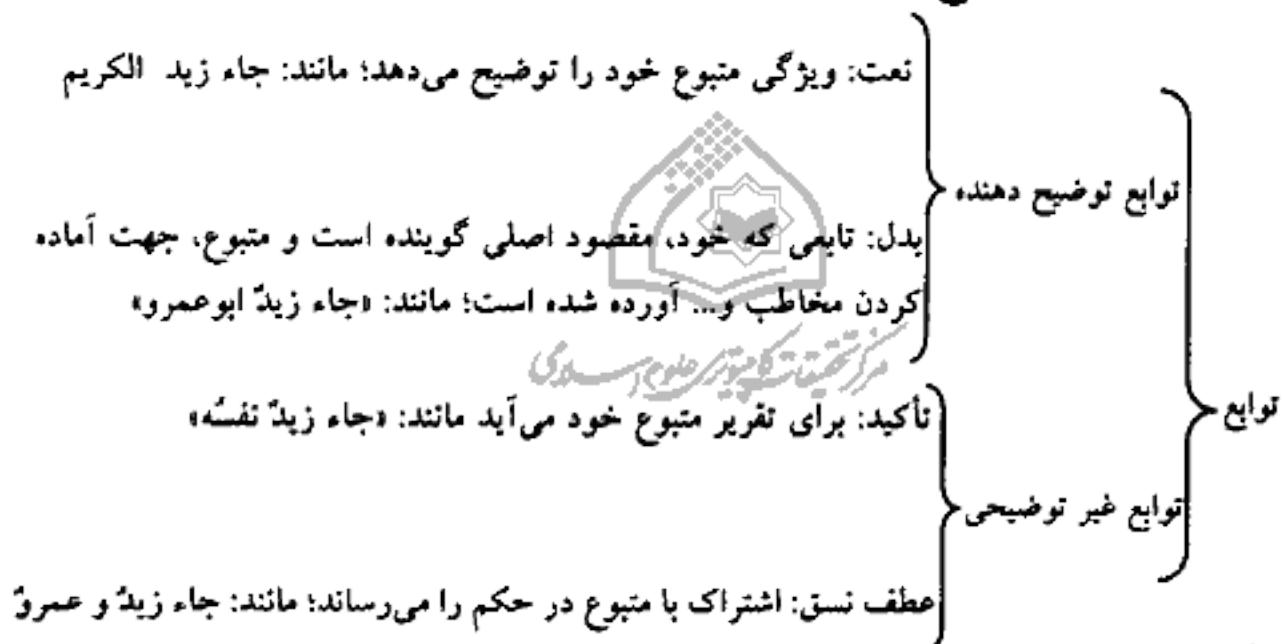
٢. يوسف، آية ٧٦.

٣. بقرة، آية ١٦٥.

٤. قصص، آية ٧.

توابع

«چکیده مباحث توابع»

تذکر

۱. توابع به کلماتی گفته می‌شود که در اعراب خود، از ماقبل تبعیت می‌کنند؛ مانند کلمه «العادل» در مثال‌های زیر:

قام على العادل - رأيت عليا العادل - مردت بعلي العادل

۲. عامل در توابع همان عامل در متبع آنهاست.

۳. توابع عبارتند از: نعمت، عطاف نسق، تأکید، بدل و عطف بیان که مورد اخیر، در این جلد بررسی می‌شود.

النعت^١

يادآوری

١. نعت باید مشتق یا جامد مؤوّل به مشتق باشد.
٢. نعت نیز مانند خبر و حال، می توانند مفرد، جمله یا شبه جمله باشد؛ مانند: « جاء
رجل على المركب»؛ « جاء رجل ابوه قاتم».
٣. جمله و شبه جمله اگر توضیح نکره باشند، صفت و اگر توضیح معرفه باشند، حال هستند.
٤. شبه جمله وقتی صفت واقع شود (مانند حاله یا خبر) متعلق به افعال عموم و
مانند آنها خواهد بود.

اقسام النعت

ينقسم النعت باعتبار معناه الى نعت حقيقي و الى نعت سببي:

- (أ) فال حقيقي هو ما يدل على معنى في نفس منعوه و علامته ان يشتمل على ضمير مستتر يعود على ذلك المنعوت نحو « جاء على العادل» و حكمه هو المطابقة للمنعوت وجوباً في التذكير والتأثيث وفي التعريف والتوكير وفي الأفراد و فروعه وفي الاعراب؛
- (ب) النعت السببي: هو الذي يدل على معنى في شيءٍ بعده له صلة و ارتباط بالمنعوت نحو « جاء زيد العادل ابوه» و علامته ان يذكر بعده اسم ظاهر مرفوع به مشتمل على ضمير يعود على

١. گاهی به جای واژه «نعت» از واژه «صفت» استفاده می شود.

المنعوت و يربط بينه وبين هذا الاسم الظاهر و حكمه انه اي النعت يطابق المنعوت في امرین معاً:

۱. الاعراب؛
۲. التعريف والتذكير.

و اما من جهة افراد النعت و تثنية و جمعه فحكمه حكم الفعل في محله نحو:
زید العادل ابوه، زید العادل ابوه، زید العادل اجداده، زید القائمة امه، زید القائمة اختاه،
زید القائمة اخواته، السماء الطالعة (او الطالع) شمسها.^۱

تحليل

همان طور که می دانید، در مثال «زید العادل ابوه»، کلمه «العادل» هر چند ویژگی «اب» است، ولی نعت «زید» است. این بدان دلیل است که «اب» از متعلقات «زید» است و مردم گاه در تعریف و توضیح یک شخص، متعلقات او را توضیح می دهند. از همینجا می توان دریافت که چرا «العادل» در تعریف و اعراب از «زید» تبعیت می کند، ولی از جهت تعداد و جنس (مذکر یا مؤنث) از منبع خود تبعیت نمی کند؟ درباره این مطلب با یکدیگر بحث کنید.

تمرین

۱. جملات زیر را ترکیب و تحلیل کنید.
رسانی

ا) **(هُوَ اللَّهُ الْخَلِقُ الْبَارِيُّ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى).**^۲

ب) **(أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرَبَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا).**^۳

۲. زیر مورد درست خط بکشید:

ا) هذه كتب تضمنت فوائد (كثيرة، كثيرة، الكثيرة).

ب) أكرم امرأتين (المؤدين، مؤدين، مؤدبها) ولذهما.

ج) هذان تلميذان (حسن، حسان، حسن) خطهما.

۱. التحو الواقي، ج ۳، صص ۴۴۱ - ۴۴۳.

۲. حشر، آیه ۲۴۲.

۳. نساء، آیه ۷۵۲.

٥٣

التأكيد

يادآوری

١. تأكيد در جایی استفاده می‌شود که مخاطب در کلام گوینده، معانی دیگری را احتمال می‌دهد؛ مثلاً احتمال می‌دهد که مقصود گوینده از عبارت «حفظ القرآن»، «بعض قرآن» باشد نه تمام آن. بنابراین، تأكيد برای از بین بردن احتمال‌های دیگر در ذهن مخاطب آورده می‌شود.
تأكيد مانند بقیة توابع در اعراب از صمیم خود تبعیت می‌کند.
٢. تأكيد بر دو قسم است: اول: تأكيد لفظی که همان تکرار لفظ سابق است؛ مانند: « جاء زید زید ». دوم: تأكيد معنوی که تأكيد به وسیله الفاظی چون «نفس»، «عين»، «كل»، «جميع» است؛ مانند: « جاء زید نفسه ».

تبصرة

الفاظ بالا همگی به ضمیر متبع اضافه می‌شوند؛ مانند مثال فوق.

الفاظ التأكيد المعنوي

للتأكيد المعنوي سبعة الفاظ

- الأول والثاني: النفس و العين و يو كد بهما لرفع المجاز عن الذات و يجب اتصالهما بضمير مطابق للمعنى و ان يكون لفظهما طبقه في الافراد و الجمع و اما في التشبيه فالاصح جمعهما على «أفضل».
- الثالث الى السابع: كل و كلنا للمعنى و كل و جميع و عامة لغيره.

ويجب اتصالهن بضمير المؤكّد فليس منه «خلق لكم ما في الأرض جميعاً» بل «جميعاً» حال.
ويؤكّد بهن لرفع احتمال تقدير «بعض» مضاد إلى متبعهن
ويجوز اذا أريد تقوية التوكيد ان تتبع كلّه باجمع و كلّها بجماعة و كلّهم باجتماعين
و كلّهن بجمع، نحو قوله تعالى: **﴿فَسَجَدَ الْمَلِئَكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾**^١

تمرين

عبارات زیر را ترکیب کرده و مطالب درس را در آن تطبیق کنید:

١. **﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾**.
٢. **﴿وَلَا يَخْرُجُنَّ وَيَرْضَىنَّ بِمَا إِتَيْنَاهُنَّ كُلُّهُنَّ﴾**.
٣. **﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُرُّ غَافِلُونَ﴾**.
٤. الدنيا كلّها جهل الا مواضع العلم.... .

مركز تحقیقات تکمیلی زبان عربی

١. الحجر، آية ٣٠.

٢. اوضع المسالك، ج ٣، ص ٢٩٨.

٣. حجر، آية ٤٣.

٤. احزاب، آية ٥١.

٥. روم، آية ٧.

٦. بخار الانوار، ج ٦٧، ص ٢٤٢.

٥٤

البدل

يادآوری

١. بدل تابعی است که خود، مقصود اصلی گوینده است و متبع، جهت آمادگی مخاطب آورده شده است؛ مانند: «ما خاف امیر المؤمنین علی عليه السلام من احد الا الله» بدل مانند بقیه توابع، در اعراب از متبع خود تبعیت می‌کند.
٢. سه قسم از اقسام بدل عبارتند از:
 - (الف) بدل کل از کل؛ مانند مثال بالا در درس دری
 - (ب) بدل جزء از کل؛ مانند: «قبل والدك يده»؛
 - (ج) بدل اشتمال؛ مانند: «اعجبتني الوردة رائحتها».

اقسام البدل

١. بدل کل من کل و یسمی بدل المطابقة نحو ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ هُمْ أَقْرَبُ إِلَيْنَا.
٢. بدل بعض من کل (او بدل جزء من کل) و ضابطه ان یکون البدل جزء حقيقة من المبدل منه نحو ﴿عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ﴾.
٣. بدل الاشتمال و هو تابع یعنی امراً ليس جزءاً اصيلاً للمتبوع بل من الامور المتصلة به

١. حمد، آیه ٦ و ٧.

٢. مانند، آیه ٧١.

نحو «اعجبني زيد علمه» و «سرق زيد ثوبه او فرسه» و نحو قوله تعالى: **﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَشْهُرِ الْحَرَامِ قَتَالٍ فِيهِ﴾^١**

تحليل

در عبارت «ووجدت في المدرس رجلين، رجلاً كريماً و رجلاً بخيلاً»، «الرجلاً كريماً» و «الرجلاً بخيلاً» تفصيل و توضيح «الرجلين» است وتعريف بدل بر أنها صادق است. به این بدل، بدل تفصيل گویند. در نظر برخى لز عالمان نحو، بدل تفصيل همان «بدل كل از كل» است، توجه کنید: «ان البدل ليس كل واحد من شقي التفصيل على حدته بل مجموعهما و هو مطابق للمبدل منه». ^٢

حكم البدل من حيث التعريف و التكير:

من جهة التعريف و التكير لا يلزم ان يوافق متبعه فيما فقد يكونان معرفتين او نكرين او مخالفتين ^٣ نحو: **﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾**.

تمرين

- عبارات زیر را تركیب و تحلیل کنید:
١. **﴿وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَرُونَ وَزِيرًا﴾.**^٤
 ٢. الامام علي عليه السلام: يهلك في رجلان: محب مفرط و باهت مفتر.^٥
 ٣. **﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾.**^٦

١. بقره، آية ٢١٧.

٢. حاشية الصبان، ج ٢، جزء ١، ص ١٢٨.

٣. النحو الواقي، ج ٣، ص ٦٧٥ (با تصرف).

٤. شورى، آية ٥٢.

٥. فرقان، آية ٣٥.

٦. نهج البلاغه، ٤٦٩.

٧. احزاب، آية ٢١٤.

٥٥

عطف البيان

هو تابع جامد أشهر من متبعه يوضح متبعه ان كان معرفة، نحو: «هذا صاحبك سعيد» و يختصه ان كان نكرة، نحو: «أو كفراً طعاماً مسلكين»^١.

و منه ما يقع بعد «اي» لتفسيرية التي تفسر بها المفردات، نحو: «رأيت ليثاً اي «اسداً» و حكمه وجوب مطابقة متبعه في اربعة من عشرة اي في الاعراب والافراد والتثنية والجمع والتدبر والتأنث والتعريف والتلکير»^٢.

تحليل

به مثال «قال امير المؤمنین» على ^{عليه السلام}: ... توجه کنید کلمه «على» بدل است یا عطف بيان؟ این سوال در واقع به سوال دیگری بر می گردد و آن این است که مقصد گوینده از آوردن کلمه «على» چه بوده است؟ آیا این کلمه به دلیل روشن تر بودن، مقصد واقعی از امیر المؤمنین را بیان می کند یا مقصد اصلی گوینده، خود همین کلمه است و کلمه امیر المؤمنین جهت آمادگی آورده شده است؟ هر دو احتمال ممکن است و تعریف بدل و عطف بیان هر دو بر کلمه «على» صادق است. بنابراین در این گونه مثال ها که تعریف بدل و عطف بیان بر آنها صادق است و غرض گوینده نیز معلوم نیست، می توان تابع را بدل یا عطف بیان گرفت.

١. ماندم، آیه ٩٥.

٢. شرح شذور الذهب، ص ٤٣٧؛ جامع الدروس، ج ٣، ص ٢٤٢.

تمرير

عبارات زیر را ترکیب کنید:

١. ﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَرَّكَةٍ زَيْتُونَةٍ﴾^١

٢. قال علي بن أبي طالب رضي الله عنه: أشد الذنب ما استهان به صاحبه.^٢

٣. ﴿إِنَّا قَاتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ﴾^٣

مركز تطوير اللغة العربية والصرف

١. نور، آية ٣٥.

٢. نهج البلاغة، حكمت ٣٤٠.

٣. نساء، آية ١٥٧.

٥٦

عطف النسق (۱)

یادآوری

۱. عطف یا معطوف تابعی است که با متبع خود در حکم مشترک است و این اشتراک، به وسیله حرف عطف بیان می‌شود؛ مانند: «جاء زید و عمرو».
۲. همان‌طور که حروف عاطفه می‌توانند یک اسم را به اسم دیگر عطف کنند، مانند «وصیکم بتعوی اللہ و نظم امر کم»، می‌توانند جمله را به جمله عطف کنند؛ مانند «قل لی عملی ولکم عملکم».
۳. برخی از حروف عطف عبارتند از:
الف) «واو» که بر مطلق اشتراک دلالت دارد؛
ب) «فاء» که دلالت بر ترتیب و تعقیب و گاه دلالت بر سببیت نیز می‌کند (معنای سببیت غالباً در عطف جمل و مشتقات است)؛
ج) «ثم» که دلالت بر ترتیب و فاصله بین معطوف و معطوف‌علیه می‌کند.

عطف النسق

۱. بالواو لمطلق الجمع و معنی کون الواو لمطلق الجمع أنها لا تقضي ترتياً ولا عكسه ولا معنة بل هي صالحة بوضعها لذلك كله فمثال استعمالها في مقام الترتيب قوله تعالى ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ﴾^۱ و مثال استعمالها في عكس الترتيب «و عيسى و

- أيوب^١ ومثال استعمالها في المصاحبة **(فَأَنْجَيْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَكِ)**؛
٢. بالفاء للترتيب والتعقب نحو **(ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ)**^٢ و كثيراً ما، تقتضي التسبب أن كان المعطوف جملة أو مشتقاً نحو **(فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ)**؛^٣
٣. بضم للترتيب والمهلة نحو **(ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ)**^٤؛
٤. بـأـمـ الـمسـبـوـقةـ بـهـمـزـةـ يـطـلـبـ بـهـاـ وـبـأـمـ التـعـيـنـ نـحـوـ **(أَنْتُمْ أَشَدُ خَلْقًا أَمِ الْسَّمَاءُ)**^٥؛
٥. بـأـوـ لـأـحـدـ الشـيـئـينـ أـوـ الـأـشـيـاءـ نـحـوـ **(لَيْتَنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ)**^٦.

تمرين

عبارات زیر را ترکیب کنید و از جهت معنای حروف عاطف تحلیل نمایید:

١. **(أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ).**^٧
٢. **(وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَى هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ).**^٨
٣. **(أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَا هُوَ فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَةً).**^٩
٤. **(أَفَرِبُكُمْ أَمْ بَعِيدُكُمْ مَا تُوعَدُونَ).**^{١٠}

مترجم: سید محمد جواد میرزا

-
١. نساء، آية ١٦٣.
 ٢. شعراء، آية ١١٩.
 ٣. عبس، آية ٢١.
 ٤. فصلن، آية ١٥٢.
 ٥. عبس، آیه ٢١ و ٢٢.
 ٦. عرب به دلیل وجود همزة استفهام، در این نوع «أَم»، مخاطب متظر جواب و پاسخ است.
 ٧. النازعات، آیه ٢٧.
 ٨. مزمون، آیه ١١٣.
 ٩. ر.ک: شذور اللہب، صص ٤٥٠ - ٤٤٨؛ لوضع المسالک، ج ٣، صص ٣٢٢ و ٣٢٣؛ متن لللیب، ج ١، ص ٢١٥.
 ١٠. بقره، آیه ٢١.
 ١١. سباء، آیه ٢٢.
 ١٢. حج، آیه ٦٣.
 ١٣. انباء، آیه ١٠٩.

٥٧

عطف النسق (٢)

حروف العطف: «لا»، «لكن»

ا. لا:

اما «لا» فيعطى بها بشرط:

أ) افراد معطوفها (فلا يكون المعطوف جملة؟)

ب) ان تسبق بايجاب اوامر نحو «هذا زيد لاعمره»، «اضرب زيداً لاعمرأ» و معناها «نفي الحكم الثابت لما قبلها عما بعدها».

٢. لكن:

اما «لكن» فعاطفة بشروط:

أ) افراد معطوفها؛

ب) ان تسبق بنفي او نهي؛

ج) ان لا تفترن بالواو نحو: «لايقوم زيد لكن عمرو»، و معناها تقرير ما قبلها و اثبات خذه لما بعدها.^٢

تحليل

در بحث حروف مشبهة بالفعل، با حرف «لكن مخففة» آشنا شديد. تفاوت این «لكن» با «لكن عاطفة» در این است که:

١. اوضاع المسالك، ج ٣، ص ٣٤٨؛ شذور الذهب، ص ٤٥١.

٢. اوضاع المسالك، ج ٣، ص ٣٤٥؛ شذور الذهب، ص ٤٥٠ و ٤٥١.

۱. «لَكُنْ مَخْفَفَه» بر سر جمله می‌آید، ولی لکن عاطفه بر سر مفرد.
۲. لازم نیست که جمله قبل «لَكُنْ مَخْفَفَه» معنای نفی یا نهی داشته باشد، ولی جمله قبل «لَكُنْ عاطفه» باید معنای نفی یا نهی داشته باشد.

تمرین

جملات زیر را ترکیب نموده و معانی حروف عطف را در آنها تحلیل کنید:

۱. ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً﴾.^۱
۲. التَّلَقُ وَضَاعَةٌ لَا وَدَاعَةٌ وَخَسْتَةٌ لَا كِبَاسَةٌ.
۳. لَا تَجَالِسُ الْأَشْرَارَ لَكُنَ الْأَخْبَارُ.

۱. فرقان، آیه ۳۵.

٥٨

عطف النسق (٣)

العطف على الضمير المتصل المرفوع

اذا كان المعطوف عليه ضميراً مرفوعاً متصلةً سواء اكان مسترداً ام بارزاً يستحسن عند العطف عليه فصله بالتوكيد اللفظي او المعنوي او بغيرهما فالفصل بالتوكيد اللفظي يتحقق بضمير منفصل مناسب نحو **﴿هَا سُكِنْتُ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾**^١ **﴿لَقَدْ كُنْثَمْتُ أَنْتُمْ وَإِبْرَاهِيمُ كُمْ﴾**^٢.

الفصل بالتوكيد المعنوي يتحقق بوجود لفظ من الفاظه بين المتعاطفين نحو «جاوزوا كلهم ومواشיהם».
ويفني عن التوكيد بنوعيه وجود فاصل آخر «اي فاصل» بين المتعاطفين كالضمير «ها»
في قوله تعالى في المؤمنين الصالحين: **﴿جَئْنَتُ عَذْنِي يَذْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ إِبْرَاهِيمَ﴾**^٣.

العطف على الضمير المجرور

ولايكثر العطف على الضمير المخفوض (المجرور) الا باعادة الخافض (الجار) حرف جر
كان او مضافاً نحو **﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلأَرْضِ﴾**^٤, **﴿نَعْبُدُ إِنْهَكَ وَإِنَّهُ إِبْرَاهِيمُ﴾**^٥ وليس بلازم.

١. بقره، آية ٣٥.

٢. انباء، آية ٥٤.

٣. رعد، آية ٢٣.

٤. فصلت، آية ١١.

٥. بقره، آية ١٣٣.

٦. ر.ك: التحرر الواقي، ج ٣، ص ٦٣١ و ٦٣٢؛ اوضح المسالك، ج ٣، ص ٣٥٢ و ٣٥٣.

تعريف

عبارات زیر را ترکیب و مباحث عطف را بر آنها تطبیق کنید:

۱. ﴿مَا أَشْرَكَنَا وَلَا إِلَهَ أُولَئِنَا﴾.

۲. ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْشَرَوْهُ إِلَيْنَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾.

۳. ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَلَكِ تَحْمِلُونَ﴾.

۴. ﴿أَللّٰهُ يُسَجِّلُكُم مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ﴾.

مركز تطوير لغة وآداب العربية

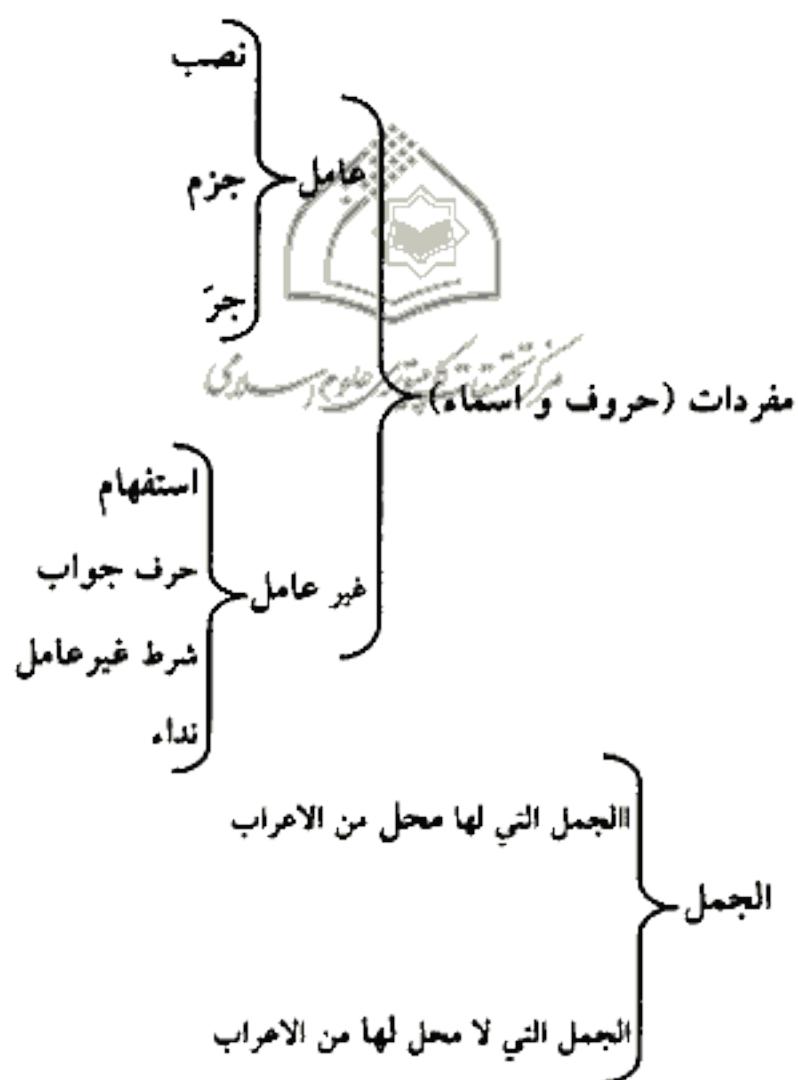
۱. انعام، آية ١٤٨.

۲. انباء، آية ٥٤.

۳. مزمون، آية ٢٢.

۴. انعام، آية ٦٤.

مفردات و جمل

حروف العامل و غيرالعامل

یادآوری

۱. حروف عامل حروفی هستند که در مابعد خود عملی مانند جزم انجام می‌دهند؛ مانند «لَمْ» در مثال «لَمْ يَضْرِبُ» و حروف غیرعامل حروفی هستند که در اعراب مابعد خود تأثیری ندارند؛ مانند: «هَلْ» در «هَلْ يَضْرِبُ؟»
۲. برخی از حروف عامل عبارتند از:
 - الف) حروف ناصب مضارع: آن، آن، کنی، اذنی
 - ب) حروف جازم مضارع: لم، لَمَّا، لام امر، لانهی، آن شرطیه؛
 - ج) حروف جاره: باء، من، ...؛
 - د) حروف نداء: مانند «يَا».
۳. برخی از حروف غیرعامل عبارتند از:
 - الف) حروف استفهام: أ، هل؛
 - ب) حروف شرط غیرعامل: لَوْ؛
 - ج) حروف جواب: نعم و لا.

أنواع الحروف

١. ما يدخل على الأسماء والأفعال وهذا لا يدخل شيئاً كـ«هل» مثاله: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ﴾^١، ﴿وَهَلْ أَنْتُكَ تَبُوا الْخَصْمِ﴾^٢ ففي المثال الأول دخولها على الاسم وفي الثاني دخولها على الفعل.
٢. ما يختص بالأسماء فيعمل فيها كلفي مثل قوله تعالى ﴿وَقِي الْسَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾^٣.
٣. ما يختص بالأفعال فيعمل فيها كلام مثل قوله تعالى ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ﴾^٤.

تحليل

١. حروف في چون «أنما» و أمثل آن، «ان مخففة» و أمثال آن، «ما» و «لا» و «ان» نافية مهممه جزء قسم اول هستند، زیرا هم بر «اسم» و هم بر فعل داخل می شوند، مانند ﴿إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ﴾^٥، ﴿إِنَّمَا يَعْمَرُ مَسَاجِدُ اللَّهِ...﴾^٦.
٢. حروف في چون «ان و اخوات آن»، أدوات نافية عامله (ما، لا، ان) را می توان جزء قسم دوم دانست، زیرا فقط بر سر اسم وارد می شوند و عمل می کنند؛ مانند: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾^٧، ﴿مَا هَذَا بَشَرًا﴾^٨.
٣. حروف ناصبه (ان، لن، کی، اذن) و حروف جازمه (لم، لما، لام امر، لانهی، ان شرطیه) جزء قسم سومند، زیرا فقط بر سر فعل وارد شده و عمل می کنند؛ مانند ﴿وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ﴾^٩، ﴿لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾^{١٠}.

-
١. انباء، آية ٨٠.
 ٢. ص، آية ٢١.
 ٣. ذاريات، آية ٢٢.
 ٤. كهف، آية ١١٠.
 ٥. توبه، آية ١٨١.
 ٦. بقره، آية ٢٢٠.
 ٧. يوسف، آية ٣١.
 ٨. بقره، آية ١٨٣.
 ٩. جمعه، آية ٣.

تبصره

با قسم سوم استئنای نیز در «نحوا» آشنا شدید. «لو» شرطیه فقط بر سر فعل وارد می‌شود، ولی عمل نمی‌کند؛ مانند: **﴿وَلَوْ رُدُوا لَعَادُوا﴾**^۱ و در آینده با موارد دیگر چون «قد» که فقط بر سر فعل می‌آید، ولی عمل نمی‌کند، آشنا خواهد شد.

پژوهش

آیا می‌دانید حروفی چون «حتی» در مثل «سرت حتی ادخل البصرة» جزء کدام قسم است.

تمرین

در عبارات زیر حروف عامل و غیرعامل را تعیین نموده با توجه به اقسام بالا تحلیل کنید:

۱. **﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنَّ أَعْطُوكُمْ مِنْهَا رَضُوا...﴾**^۲

۲. **﴿أَصَلَوْتُكَ تَأْمِرُكَ أَنْ تَرْكَ مَا يَعْبُدُ إِبَارُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾**

مرکز تحقیقات کوچه های زبان عربی

۱. انعام، آیه ۲۸۵.

۲. توبه، آیه ۵۸۳.

۳. هود، آیه ۸۷۳.

٦٠

الحروف غير العامل (١)

١. ألا:

«ألا» على وجوه منها:

الف) التبيه فتدل على تحقق ما بعدها وتدخل على الجملة الاسمية كقوله تعالى: «ألا إنهم هُم السفهاء»^١ و الجملة الفعلية نحو: «الا ينفع من اجتهد»^٢
 ب) العرض والتحضيض و معناهما طلب الشيء ولكن العرض طلب بلين والتحضيض طلب بحث و تختص «الا» هذه بالفعلية نحو: «فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ * فَقَرَبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَهُمْ»^٣، «أَلَا تُقْتَلُونَ كُلُّمَا نَكْتُلُ أَقْمَتُهُمْ»^٤،
 ت) التكثير نحو: «أَلَا تُقْتَلُونَ كُلُّمَا نَكْتُلُ أَقْمَتُهُمْ»^٥

٢. قد:

قد الحرفية مختصة بالفعل المتصرف الخبري المثبت المجرد من جازم و ناصب و حرف تنفيض (السين و سوف) ولها معان منها:

الف) تقييد الماضي من الحال، تقول قام زيد فيحمل الماضي القريب و الماضي البعيد فان قلت «قد قام» اختص بالقريب؛
 ب) التقليل نحو «قد يصدق الكذوب»؛
 ج) التحقيق نحو «قد افلح من زاكها».٥

١. بقره، آية ١٣.

٢. ذاريات، آية ٢٦ و ٢٧.

٣. توبه، آية ١٣.

٤. مفتى الاديب، ص ٣٣ - ٣٥.

٥. مفتى الليبي، ج ١، ص ٢٢٧ و ٢٢٨، ٢٢٠ و ٢٢١.

تعرب

در عبارات زیر معانی حروف را تحلیل نموده و سپس جمله را ترکیب کنید:

۱. ﴿أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾.

۲. ﴿أَلَا إِنَّ أُولَئِكَ اللَّهُ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾.

۳. ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾.

مرکز تحقیقات کیمیا و فیزیک اسلامی

۱. نور، آیه ۲۲.

۲. یونس، آیه ۲۰.

۳. مزمون، آیه ۱.

٦١

الحروف غير العامل (٢)

لولا

لولا على وجوه منها:

١. ان تدخل على جملتين (اسمية و فعلية) لربط امتناع الثانية بوجود الاولى نحو **(لَوْلَا أَنْتَرْتُ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ)**^١ و ليس المرفوع بعد لولا فاعلاً بفعل ممحض بل رفعه بالابتداء و حذف الخبر (موجود) وجوباً للعلم به؛
٢. ان تكون للتحضيض و العرض فتخص بالمضارع نحو **(لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ)**^٢ و بما في تأويل المضارع وهو الماضي لفظاً معناه الاستقبال نحو **(لَوْلَا أَخْرَجْتَنِي إِلَى أَجَلِ قَرِيبِكِ)**^٣؛
٣. ان تكون للتبيخ والتنديم فتخص بالماضي نحو **(لَوْلَا جَاءَ وَعَلَيْهِ يَازِعَةٌ شُهْدَاءٌ)**^٤؛

تحليل

١. با مقايسة مباحث مربوط به «الا» در درس قبل و «الولا» در می یاییم که این حروف، هرگاه بر طلب (عرض، تحضيض) دلالت کنند، بر سر فعلی وارد می شوند. دلیل این

١. سبا، آیة ٣١.

٢. النحل، آیه ٤٦.

٣. منافقون، آیه ١٠.

٤. نور، آیه ١٣.

٥. معنی اللبیب، ج ١، ص ٣٥٩ و ٣٦١ حاشیه الصبان، ج ١، جزء ١، ص ٢١٥؛ عبدالغنى الدقر، معجم التحو، ص ٣١٧.

مسئله روشن است، زیرا «طلب» همیشه به یک «عمل» (فعل) تعلق می‌گیرد. این مسئله در مورد توبیخ نیز صادق است.

۲. عرض و تحضیض از اقسام طلبند و ازاین‌رو همیشه به عملی در آینده تعلق می‌گیرند. به همین جهت در بالا گفته شد که «لولا» فقط بر سر مضارع یا ماضی نازل منزله مضارع وارد می‌شود. اما توبیخ مربوط به عملی در گذشته است و ازاین‌رو لولا بر سر فعلی وارد می‌شود که دلالت بر گذشته است.

پژوهش

آیا می‌دانید آیه شریفه **﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا﴾**^۱ چگونه ترکیب می‌شود؟ آن را تحلیل کنید.

تمرین

عبارات زیر را ترکیب و تحلیل کنید:

۱. **﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمٌّ لِجَاءَهُمُ الْعَذَابُ﴾**

۲. **﴿وَلَوْلَا دَفْعَ اللَّهِ النَّاسَ بِعَصْبُهُمْ يَتَعَصَّبُونَ لِفَسَادِ الْأَرْضِ﴾**

۳. **﴿لَوْلَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا الْمَلَكِ﴾**

۴. لولا علی لهلك عمر.

۱. حشر، آیه ۳۵.

۲. عنکبوت، آیه ۵۳.

۳. بقره، آیه ۲۵۱.

۴. فرقان، آیه ۲۱۲.

الحروف غير العامل (٣)

اما: هي حرف فيه معنى التوكيد دائمًا فإذا قصدت توكيده «زيداً ذاهباً» قلت «اما زيداً ذاهباً» اي لا محالة ذاهب و ترد للتفصيل غالباً نحو **﴿فَأَمَا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهِرْ﴾** وأما **السَّابِلَ فَلَا تَنْهِ﴾**.

و من احكامها لزوم الفاء الزائدة بعدها ويفصل بين الفاء واما:

١. بالمبتدأ نحو «اما محمد فمسافر»^١

٢. بالخبر نحو «اما في الدار فغير اهليم»^٢

٣. بجملة الشرط نحو **﴿فَأَمَا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ﴾** فرحة ورثكان وجئت نعيم^٣

٤. باسم منصوب بما بعد الفاء نحو **﴿فَأَمَا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهِرْ﴾**.

تحليل

با دقت در بحث بالا در می یابیم که برای ترکیب این گونه جملات، کافی است «اما» و «فاء» را حذف کنیم و سپس جمله را ترکیب نماییم.

١. در کتاب های نحو، «اما» را حرف شرط و توکید می دانند. برای توضیح این مطلب به کتاب های نحوی مراجعه کنید.

٢. ضحق، آیات ٩ و ١٠.

٣. واقعه، آیات ٨٨ و ٨٩.

٤. ضحق، آیة ٩.

تبصره

درجایی که بین «اما» و «فاء» جمله شرط واقع شود، برای ترکیب «فاء» را حذف نمی‌کنیم، زیرا جمله جواب شرط محتاج وجود «فاء» است.

تمرین

عبارات زیر را تحلیل و ترکیب نمایید:

۱. ﴿فَامَّا مَنْ تَابَ وَامَّنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَى أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾.^۱
۲. ﴿فَامَّا ثُمُودٌ فَاهْلِكُوا بِالظَّاغِيَةِ﴾.^۲
۳. ﴿وَامَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَذِّرُهُ﴾.^۳

۱. قصص، آیه ۶۷.
۲. الحاقة، آیه ۵۵.
۳. ضحى، آیه ۱۱.

٦٣

الحروف غير العامل (٤)

لا زائدة

تأتي «لا»

١. زائدة من جهة اللفظ فقط كقولهم «جئت بلازداد» ذ «لا» هنا زائدة من جهة اللفظ لوصول عمل حرف الجر الذي قبلها إلى ما بعدها، لا من جهة المعنى، لأنها تفيد النفي؛

٢. زائدة لتوكيد النفي نحو (ما ينفع زيد ولا عمرو).^١

تحليل

١. همان طور که با دقت فهمیده می شود، قسم دوم «لazāndeh» نفی جدیدی به جمله اضافه نمی کند و لذا اگر حذف شود، باز هم معنای «عدم موفقیت (نجاح) عمرو» فهمیده می شود.

٢. ضابطة قسم دوم آن است که «لا» بعد از «حرف عطف» واقع شده و جمله ماقبل آن نیز منفی است.

با مراجعة به آموخته های خود می توانید اقسام «لا» را به صورت زیر جمع بندی کنید:

١. أميل بديع يعقوب، موسوعة الصرف والنحو الاعراب، ص ٥٧٠

نوع «لا»	عمل	مثال	تركيب
مشبهة بليس	بـ اسم رفع و بـ خبر نصب من دهد	لا رجل قائمأ	لا + اسم + خبر
نفي جنس	بـ اسم خود نصب و بـ خبر رفع من دهد	لا رجل في الدار	لا + اسم + خبر
لامهمله	عمل نمی کند	لا زيد قائم ولا عمرو لا رجل قائم ولا امرأة	لا+مبتدأ + خبر
لامعطفه	عمل نمی کند	جاء زيد لا عمرو	فعل+فاعل+معطف+معطوف بـ فاعل
لا زائده	عمل نمی کند	ما قام زيد ولا عمرو	نفي+فعل+فاعل+واو معطف +لا زائدة+معطوف بـ فاعل

تعريف

عبارات زیر را تحلیل و تركیب نمایید:

١. ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ﴾.^١٢. ﴿مَا خَلَقْتُمْ وَلَا بَعْثَرْتُمْ إِلَّا كَفَنِيسٍ وَاحِدَةً﴾.^٢٣. ﴿لَئِنْ تُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾.^٣٤. غضبت من لا شيء

١. فاطر، آية ٢٢٣.

٢. لقمان، آية ٢٨٧.

٣. سباء، آية ٣١.

٦٤

المفردات (١)

كم الاستفهامية

اداة استفهام يسأل بها عن معدود ولا بد لها من تمييز بعدها يزيل ايها جنسها نحوكم

كتاباً قرأت؟

- من احكامها:

١. انها اسم استفهام لها الصداره في جملتها

٢. انها مبنية على السكون دائمًا في محل رفع او غيره على حسب موقعها من الاعراب

نحوكم رجلاً في الدار؟ كم كتاباً قرأت؟

٣. الغالب ان يكون تمييزها مفرداً منصوباً.

اعراب كم

متى يوضع محلها الاعرابي ويسهل اعرابها، ان نفترض عدم وجودها ونجعل التمييز يحل في

مكانها ونعرف موقعه الاعرابي ونجري عليها حكمه ففي مثل:

«كم يوماً صمت» نفترض ان اصل الكلام: «يوماً صمت» او «صمت يوماً» ظرف زمان فاذأنا نعرب «كم» ظرف زمان مبنية على السكون في محل نصب.

تمرین

جملات زیر را ترکیب کنید:

١. (فَقَالَ كُمْ لِيَشْتَرُ فِي الْأَرْضِ عَدَّدَ سِتِّينَ).^١
٢. كم قلماً اشتريت؟
٣. كم كتاباً قرأته؟
٤. كم ضربة ضربت؟

مركز تحقیقات و تکمیلی زبان و ادب فارسی

^١. المزمون، آية ١١٢.

٦٥

المفردات (٢)

كم الخبرية لانشاء التكثير نحو «كم صالح قد فسد»
من احكامها:

١. وجوب ان يكون مفاد «كم» الخبرية عن شيء مضى كالمثال ولا يصح ان نقول «كم صالح ميفسد» لأن التكثير والتقليل لا يكونان الا فيما عرف مقداره وهذه المعرفة لاتتحقق الا في شيء قد مضى وانتهى؟
٢. وجوب صدارتها في جملتها فلا يقال «قد فسد كم صالح».
٣. وجوب بناها على السكون في محل رفع او غيره على حسب حاجة الجملة نحو «كم رجل في الدار». «كم كتاب قرأت».
٤. وجوب الاتيان بتمييز يكون مجروراً (مفرداً او جمماً) نحو كم رجل او كم رجال.... .

تمرين

در عبارات زیر نوع «كم» را تشخیص داده، عبارت را ترجمه نمایید و آن را ترکیب کنید:

١. ﴿كَمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٌ غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾.
٢. كم اناس في نعيم عمروا
٣. كم مجلة حررت
٤. كم زيارة زرت المريض

٦٦

اذا الشرطية

من الظروف المبنية «اذا» (فهي اسم لحرف) و هي ظرف للمستقبل متضمنة معنى الشرط غالباً و تختص بالدخول على الجملة الفعلية نحو ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرٌ أَللَّهُ وَالْفَتْحُ... فَسَيَخْلُصُ مَنِ يَرِيدُكَ...﴾^١

أحكام اذا الشرطية

الف) تكون اذا خاصاً ~~بالمتيقّن والمحظون~~ خالفت ادوات الشرط فلم تجزم نحو ﴿وَإِذَا تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ إِيمَانُنَا يَنْتَهِي تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الظَّالِمِينَ كَفَرُوا أَلْمُنْكَرُ﴾^٢
 ب) تلزم اذا الاضافة الي جملة صدرها فعل سواء كان «مضارعاً» كالالية او ماضيا نحو اذا جاءك المنافقون.... و قال ابن هشام ايلاؤها الماضي اكثر من المضارع؛
 ج) اذا يليها اسم يقدر فعل قبله يفسره الفعل المذكور نحو ﴿إِذَا أَلْسَمَهُ أَنْشَقَتْ﴾^٣ اي «اذا انشقت السماء انشقت»؛
 د) العامل فيها هو الجواب لا الشرط بخلاف باقي الظروف الشرطية.^٤

١. النصر، آيات ١ و ٢.

٢. حج، آية ٧٢.

٣. انشقاق، آية ١.

٤. ر.ك: همع الهوامع، ج ١، ص ٢٠٦ و ٢٠٧؛ النحو الوافي، ج ٤، ص ٤١٢.

تعرين

جملات زير را ترجمه و تركيب کنيد:

١. «وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ»^١
٢. «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ...»^٢
٣. «فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْقُلُكِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ»^٣

مركز تطوير المناهج والبحوث الأكاديمية

١. بقره، آية ١١.

٢. مائدہ، آیہ عز

٣. عنکبوت، آیہ ٦٥

٦٧

اعراب الجمل (١)

الجمل التي لها محل من الاعراب
الجمل التي لها محل من الاعراب هي التي تحل محل مفرد لأن المفرد هو الذي يوصف
بالرفع او النصب او الجر او الجزم.

من هذه الجمل

١. الجملة الواقعية خبراً نحو «الظلم مرتعه وخيم»، «ان البنائين يكرمون الضيف».

٢. الجملة الواقعية مفعولاً به، وناتي:

أ) بعد فعل القول نحو «قل ان الحق يعلو»؛

ب) مفعولاً ثانياً في باب ظن وآخواتها نحو «ظفت زميلي يدرس»؛

ج) بعد عامل متعلق عن العمل نحو «اعلمت اياكم الفائز»؟

٣. الجملة الواقعية صفة (نعتاً) نحو «شاهدت طالباً يدرس»؛

٤. الجملة الواقعية حالاً نحو «شاهدت التلميذ يدرس»؛

٥. الجملة الواقعية مضافاً اليه نحو «جلست حيث قمت»؛

٦. الجملة التابعة لجملة لها محل من الاعراب نحو «قلت له اكتب واحظب».

تمرين

ضمن تركيب عبارات زير و ترجمة أنها، جملات داراي محل را تحليل كنيد:

١. **﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾**.^١

٢. **﴿وَلَتَعْلَمُنَّ أَئِنَا أَشَدُ عَذَابًا﴾**.^٢

١. فلق، آية ١.

٢. طه، آية ٧١.

٦٨

اعراب الجمل (٢)

الجمل التي ليس لها محل من الاعراب:

الجمل التي ليس لها محل من الاعراب هي الجمل التي لا تحل محل الكلمة مفردة و من كم لاتقع في موضع رفع او نصب او جر او جزم منها:

١. الجمل الابتدائية وهي الواقعة في افتتاح الكلام نحو «اقبل الربيع»؛

٢. الجمل الاستئافية وهي الواقعة في اثناء النطق المقطوعة عما قبلها نحو «ولَا

سخْرَنَكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا»^١ بِكَفِيرٍ مُّشَدِّدٍ

٣. الجملة الاعترافية وهي التي تتعرض بين شيئين متلازمين (كالفعل و فاعله، المبتدء و خبره و...) نحو « جاء و اقول الحق المعلم ». «استاذنا رحمة الله كان نسيطاً»؛

٤. الجملة الواقعة صلة الموصول نحو « جاء الذي فاز بالجائزة»؛

٥. الجملة التابعة لجملة لا محل لها من الاعراب نحو « انقطع المطر و تبددت الغيوم».^٢

نکاتی درباره موارد فوق

١. مقصود از «المقطوعة عما قبلها» در تعريف جملات استيفائيه، قطع در اعراب است، يعني این گونه جملات معمول ماقبل خود نیستند.

١. يونس، آية ٦٥.

٢. موسوعه الصرف والتحو و الاعراب، ص ٣٢٣.

۲. جملات معتبرضه نقشی در رساندن مقصود اصلی متکلم نداشته و فقط برای تأکید، مدح، ذم و... می‌آیند.

تمرین

ضمون ترکیب و ترجمه عبارات زیر جملات را از جهت اعراب تحلیل کنید:

۱. قال رسول الله ﷺ: يَا فاطمَةَ مِنْ صَلَبِي عَلَيْكَ غُفرَانُ اللَّهِ لَهُ وَالْحَقَّ بِي حَيْثُ كُنْتُ فِي الْجَنَّةِ.^۱
۲. قَالَ السَّجَادَةُ: مَلَكُتْ يَا الْهَيِّ امْرُهُمْ قَبْلَ أَنْ يَمْلُكُوا عِبَادَتِكَ.^۲

۱. کشف الغمة ۲، ص ۱۰۰.

۲. صحیفه کامله سجادیه، دعام ۳۷، ص ۲۴۹.

فهرست انتشارات بين المثلثي المصطفى

ردیف	قام کتاب	قام مؤلف / مترجم	زبان	نوبت / سال
۱	پدایه البندی	سید پونس استروفس	فرانسوی	
۲	پیر درگاه دوست	ابا الله بصیر بزرگی، مترجم: محمد امین والدهن	فارسی	۱۳۸۳، اول
۳	پرسن جامعه شناخت پیامبر می‌گشت مهاجران به افغانستان	محمد میس عالی	فارسی	۱۳۸۷، اول
۴	آثار و برکات نباز	رجیب علی حیدری مظفرنگری	اردو	۱۳۸۶، اول
۵	اداب اسلامی، ج ۱-	محمد عدلیب	فارسی	۱۳۸۵، سوم
۶	اداب اسلامی، ج ۲	محمد عدلیب	فارسی	۱۳۸۴، دوم
۷	اداب اسلامی، ج ۱-	محمد عدلیب	فارسی	۱۳۸۴، اول، انگلیسی
۸	اداب التلاوة	محمد فلامن	فارسی، انگلیسی	۱۳۸۸
۹	ازادی مراده انسان در کلام اسلام	طاهره روحانی، سلیمان حسینی	فارسی	۱۳۸۱، اول
۱۰	اشتاین با ادبیان پژوهی	حسین توپقی	فارسی	۱۳۸۶، دهم
۱۱	اشتاین با تاریخ و فقیری مفسران	حسین علی مهر	فارسی	۱۳۸۷، دوم
۱۲	اشتاین با تاریخ و مبانی حدیث	دکتر علی نصیری	فارسی	۱۳۸۵، اول
۱۳	اشتاین با جوامع حدیث شیعه و اهل سنت	دکتر علی نصیری	فارسی	۱۳۸۵، اول
۱۴	اشتاین با صحیفه سجادیه	محمد علی مجید نقیبی	فارسی	۱۳۸۵، اول
۱۵	اشتاین با علوم قرآن	محمد پالو سعیدی روشن	فارسی	۱۳۸۸، اول
۱۶	اشتاین با متون حدیث و نهج البلاغه	مهدی همراهی	فارسی	۱۳۸۷، بهاری
۱۷	اثبات ثقامت (زنگنه) نامه مقام معظم رهبری	محمدی محقق بشوی	اردو	۱۳۸۲، اول
۱۸	اعزش احکام (حضراء با استفتایات مقام معظم رهبری)	محمد حسین قلاح زاده	فارسی	۱۳۸۷، بهاری
۱۹	اعزش صرف	سید قاسم سبزواری، غلامعلی صفائی و محمود منکنی	فارسی	۱۳۷۹، دوم
۲۰	اعزش علوم قرآن	محمدیان سعیدی روشن	فارسی	۱۳۸۸، اول
۲۱	اعزش فارسی به فارسی (کتاب چهارم و پنجم)	مرکز اموزش زبان و معارف اسلام	فارسی	۱۳۸۴، سوم
۲۲	اعزش فارسی به فارسی (کتاب دوم و سوم)	مرکز اموزش زبان و معارف اسلام	فارسی	۱۳۸۲، سوم
۲۳	اعزش فارسی به فارسی (کتاب ششم)	مرکز اموزش زبان و معارف اسلام	فارسی	۱۳۸۳، اول
۲۴	اعزش فارسی به فارسی (اصلیت اسلامی، ج ۱-۷)	مصطفی فردی، احمدزاده هراین، جعفر مشیی	فارسی	۱۳۸۸، اول
۲۵	اعزش کلام اسلام (راهنمایی، معاویت)	محمد سعیدی مهر	فارسی	۱۳۷۸، اول
۲۶	اعزش منطق	ظریفان	فارسی	۱۳۸۱، دوم
۲۷	اعزش نماز	کتبه فرهنگی نهضت اسلام تاجیکستان	Tajik	۱۳۷۷، اول
۲۸	اعزش نماز	محمد زین الداہدین ابوعیسی	پشتو	۱۳۸۲، اول
۲۹	اعزش‌های بیداری علم اخلاق، ج ۱-	محمد فتحی خانی	فارسی	۱۳۷۹، اول
۳۰	اعزش‌های گام به گام مستقل	حسن اعتمادیان	فارسی	۱۳۸۶، اول
۳۱	تجدد پک زن مسلمان باید بداند	پیر اشرف العالم	پشتو	۱۳۸۷، اول
۳۲	ایات الاحکام تعظیت	محمد فاکر میدی	فارسی	۱۳۸۳، اول
۳۳	این تجربه منهجه فی الحدیث	یوسف محمد الشعرا	عربی	۱۳۸۸، اول
۳۴	احکام اسلامی	ایاس ناصف	Tajik	۱۳۸۸، اول
۳۵	احکام روزه	کتبه فرهنگی نهضت اسلام تاجیکستان	Tajik	۱۳۷۷، اول
۳۶	احکام زکات	کتبه فرهنگی نهضت اسلام تاجیکستان	Tajik	۱۳۷۷، اول
۳۷	احکام نکاح و طلاق	کتبه فرهنگی نهضت اسلام تاجیکستان	Tajik	۱۳۷۷، اول
۳۸	احکام و مقررات شکار و صید	علی اکبر صادقی	فارسی	۱۳۸۵، اول
۳۹	حوال شخصی شیخان القائلان	هدافه شماهی	فارسی	۱۳۸۷، اول
۴۰	اخلاقی تبلیغ در سیره رسول انبیاء	سید مرتضی حسینی	فارسی	۱۳۸۵، دوم
۴۱	ادوار الاجتیاد عند الشیعه الامامية	عبدان فرحان نتا	عربی	۱۳۸۶، اول
۴۲	سیاست ائمه اسلامی: تاریخ و حقائق	حسن محسن حیدر	عربی	۱۳۸۵، اول
۴۳	انتشار اسلام شناسی خربان	محمد حسن زمانی	فارسی	۱۳۸۸، اول
۴۴	سرار نماز	رجیعی حیدری مظفرنگری	اردو	۱۳۸۵، اول
۴۵	سراف و تبدیل، تباہی سرمایه‌ها	دکتر ناصر رفیعی محمدی	فارسی	۱۳۸۸، اول

۱۳۸۷	فارسی	محمد حبیب طاهری	سلام و دموکراسی لبرال
۱۳۸۶	فارسی	محمد سعید بهمن پور	سماهیله از آیندۀ نا حال
۱۳۸۵	انگلیسی	محمد علی شمال	اصول الفقه
۱۳۸۵	فارسی	دفتر بهرۀ روشنۀ برپایه روزنامه گرفت، ترجمه و مقررات	اصول تدوین طوابط و مقررات
۱۳۸۵	فارسی	مؤسسه معارف اسلامی	اصول دین در قرآن کریم
۱۳۸۴	فارسی	آیات‌الله مکارم شیرازی، مترجم: الفضل الدین رحیم اف	اختقاد ما
۱۳۸۴	فارسی	آیات‌الله مکارم شیرازی، مترجم: محمد نظام الدین	اختقاد ما
۱۳۸۴	فارسی	آیات‌الله مکارم شیرازی، مترجم: سید فخر خازی	اختقاد ما
۱۳۸۴	فارسی	سید رضا مژده	اعجاز قرآن
۱۳۸۴	فارسی	ربیس الحظم شاهد	اعجاز قرآن از دیدگاه مسلمان
۱۳۸۴	عربی	الدكتور السيد محمد كاظم المصطفوي	الأحوال الشخصية (الطلاق)
۱۳۸۵	عربی	السيد محمد التجفی	الاحوال الشخصية (النكاح)
۱۳۸۵	عربی	السيد شهاب الدین الحسینی	الأخلاق السياسية في المنهج الاسلامي
۱۳۸۵	عربی	علی مسن الیسری	الاخلاق والحضارة
۱۳۸۱	عربی	محمد العبادی	الامام على بن أبي طالب و ثئبۀ لفالة اهل الكوفة
۱۳۸۰	عربی	جعفر البخاری	التاريخ: مناهجه و رسالته
۱۳۸۰	عربی	سید محمد شاهدی	التشیر العیسی
۱۳۸۰	عربی	سید محمد شاهدی	التشیر والفسرون
۱۳۸۷	عربی	محمد جواد فاضل موسوی	النتهیۃ فی المجتمع الاسلامی ادله و آثار
۱۳۸۷	عربی	سید کاظم العذاری	التفایق المعنیی بین المعلم والشريعة
۱۳۸۷	عربی	العلامة محمد تقی الجعفی، مترجم: حسین الواسطی	الجیز و الاختیار
۱۳۸۷	عربی	سید کاظم العزادی	الحياة الجنسية بين الاستقامة والشذوذ
۱۳۸۳	عربی	محمد عبد العالی کاظم	الخود فی جهنم
۱۳۸۷	عربی	محمد مهدی الاصفی	الدعاء عند اهل البيت ظاهر
۱۳۸۱	عربی	خوار عبدالله	الدولة الاسلامية من التوحيد الى المدنية
۱۳۸۱	آذری	شیخ القوین طیبی، مترجم: توفیق اسداف	السلف والسلفیون
۱۳۸۲	عربی	سید لااضل موسوی جابری	المدالاة الاجتماعية في الإسلام
۱۳۸۱	عربی	سید کاظم مصطفوی	الفقه المقارن
۱۳۸۳	عربی	سید محمد باقر حکیم	الفقہ القرآن
۱۳۸۴	عربی	الدكتور السيد محمد کاظم المصطفوی	القراءعد التقیۃ (القاعدۃ لا ضرر، حجۃ البیان و ...)
۱۳۸۴	عربی	سید کاظم مصطفوی، سید عبدالهادی شریفی	القراءعد التقیۃ
۱۳۸۴	فارسی	ابوالعین امینی	الکوهای لغایت
۱۳۸۲	عربی	شائز عطیه الساعدی	المداد الحسانی
۱۳۸۳	عربی	عبدالهادی شریفی	الموجز فی تاریخ الادب العریض
۱۳۸۷	عربی	سید علی العلوی	الوجيز فی مسائل الفقه الاستدللی، ج ۱-۲
۱۳۸۸	عربی	صحیح و تعلیق: حسین شیر المکن	الهدایۃ فی النحو
۱۳۸۵	آذری	توفیق اسداف و الفضل الدین رحیم اف	الهیات تعظیم: اسلام و سیاست
۱۳۸۶	اردو	سید محمد علی موسوی	امام حسن و امام حسین خلاصه از نظر اهل سنت
۱۳۸۸	آذیگی	الیاس قاسماف	امام علی بن ابی طالب و پیروانش
۱۳۸۸	فارسی	آیات‌الله المضی ناصر مکارم شیرازی- مترجم: حاشاکری	امامت و ولایت در قرآن
۱۳۸۷	اردو	برحدالحسن اسد بن شیعیت نسائی، مترجم: سید شاهد حسین رضوی هندی	متباذات علوی
۱۳۸۷	فارسی	جعیس از مزلوان	تدبیشهای قرآنی شهید مطهری (فق)، ج ۱
۱۳۸۸	فارسی	جعیس از مزلوان	تدبیشهای قرآنی شهید مطهری (فق)، ج ۲
۱۳۸۷	انگلیسی	شهید مرتضی مطهری، مترجم: محمد اشرف شجاع	اسلام و سرنوشت
۱۳۸۴	فارسی	سید ابوالحسن بالمری	هل بیت شاعر از دیدگاه اهل سنت
۱۳۸۴	اردو	فلام محمد نظر الدین نیفیض	هل بیت شاعر سقیۃ النجاة
۱۳۸۹	اردو	محمد باقر مقدس	هل بیت شاعر کشی نجات

۹۳	پیش از المحکمة نی شرح بدایة المحکمة		
۹۴	بن است دین اسلام		
۹۵	پیازگشت به عصر دین		
۹۶	بررسی و تحلیل وجود جن و کارگردانی آن		
۹۷	پطعن قرآن لز دیدگاه شیعه و اهل سنت		
۹۸	پائیز یه سوی ساحل (زبان تصریر)		
۹۹	بله پله نا آسمان علم		
۱۰۰	تاریخ آموزش در اسلام		
۱۰۱	تاریخ اسلام		
۱۰۲	تاریخ اسلام ج ۱-۲		
۱۰۳	تاریخ الادب العربی		
۱۰۴	تاریخ شیعی در افغانستان		
۱۰۵	تاریخ حدیث		
۱۰۶	تاریخ سرگذشت حدیث		
۱۰۷	تاریخ شیعی و اعتقادانشان		
۱۰۸	تاریخ ندک		
۱۰۹	تاریخ رهنهگ و نند اسلامی		
۱۱۰	تاریخ فلسفه اسلامی		
۱۱۱	تاریخ قرآن		
۱۱۲	تحریر الاسفار للبوی صدرالدین الشیرازی، ج ۱-۳		
۱۱۳	تحلیل قصص		
۱۱۴	تحلیل بر انقلاب اسلامی ایران (روشهای پیامدها)		
۱۱۵	تصویم گیری شورایی		
۱۱۶	تعلیمات علوی		
۱۱۷	تعلیمات نوح البلاخه		
۱۱۸	تفسیر آیات ولایت		
۱۱۹	تفسیر تطبیق (بررسی تطبیقی میان تفسیر قرآن و ...)		
۱۲۰	تفسیر تطبیق آیه تطهیر از دیدگاه فعل بیت و اهل سنت		
۱۲۱	تفسیر تطبیق آیه مروتات		
۱۲۲	تفسیر سوره حجرات		
۱۲۳	تفسیر سوره فرقان		
۱۲۴	تفسیر سوره نور		
۱۲۵	تفسیر سوره پیام، الرحمن، ملک		
۱۲۶	تفسیر مقدماتی قرآن کریم		
۱۲۷	تعالیات		
۱۲۸	تعزیر کتاب ششم		
۱۲۹	تعالی های اقتاب		
۱۳۰	جغرافیای سیاسی بجهان اسلام		
۱۳۱	خطوه نور (حضرت ناظمه زمرانی)		
۱۳۲	جهوایات سخنان سیاه صحابه		
۱۳۳	جوانی و جوانی در سیره اهل بیت		
۱۳۴	جهان از اسلام روگر دائمی		
۱۳۵	سینکده، پایان تابعهای کارشناسی ارشد جامعه المصطفی (ره)		
۱۳۶	سینگونه قرآن را حفظ کنیم		
۱۳۷	چهل حدیث		
۱۳۸	چهل حدیث بهداشت		
۱۳۹	حفظ موضوعی قرآن کریم (اعتقادات، احکام و اخلاق)		
۱۴۰	ستق اهل بیت (علیهم السلام) در تفاسیر اهل سنت		

۱۲۸۵	فارسی	هرچه هدایت‌نیا	حقوق غیر ایرانیان در جمهوری اسلامی
۱۳۸۶	فارسی	مداد نوران	حقیقت محمدیه و افراد انسان از ازل تا آینه در مکتب ابن حرس
۱۳۸۵	فارسی	شامن علی حسین	حکومت دین در اندیشه امام خمینی (ره) و ابرالاعلی مودودی
۱۳۸۲	فارسی	تحسن البدری	حواری‌بصیرتی لئے ضوء رویہ التوحید الدینی التائفوں
۱۳۸۷	فارسی	عصری البانی	سیاستی‌الایمان نظر
۱۳۸۵	فارسی	حیات افه ناطقون	شدا و صفات خدا در مکتب العالمیه و مازیده
۱۳۸۳	فارسی	شیده سطه‌ی، مترجم: مهنا یوکار، ادريس ییجانی سماری انگلیس	خدمات مقابل اسلام و ایران
۱۳۸۴	فارسی	محمود ناصری، مترجم: محمد علی مرتضی	فاسان‌های بخار‌الاتولر
۱۳۸۶	روسی	محمد مهدی اشتهرادی، مترجم: محمد حسین اف	فاسان‌های قرآن به قلم روان
۱۳۸۵	فارسی	جمیع از مژدهان	در انتظار خورشید (مقالات همایش در انتظار خورشید)
۱۳۸۴	فارسی	حدیر مقطوفی و روسی	در جست وجوی حق (گفتگوی برچهار زمانها پس از رسول خداوند)
۱۳۸۲	روسی	خاطم زیثال او	در جست وجوی فرقه تابجه
۱۳۸۵	فارسی	جعطف میرزاوی، مترجم: نور‌الله‌ی توفیق سلطان واعظی‌پور	در آمدی بر بنامه‌ی آموزش عالی دین
۱۳۸۶	فارسی	سید محمد مصطفوی	در آمدی بر توری‌های حاکمیت
۱۳۸۵	فارسی	عبدالعلی محمدی	در آمدی بر ساختار اداری حکومت اسلامی
۱۳۸۸	انگلیسی	عبدالرسول...	در آمدی بر فلسسه اسلامی
۱۳۷۷	فارسی	محمد علی حاجی‌دآبادی	در آمدی بر نظام تربیتی اسلام
۱۳۸۷	فارسی	مهدی علی پور	در آمدی به تاریخ علم اصول
۱۳۸۵	فارسی	علم ریاضی گلباگانی	در آمدی به شیوه‌شناسی
۱۳۸۷	روسی	ایله‌آف جعفر سبحانی	درسات موجزة لى الاخبارات و الشرط
۱۳۸۷	فارسی	بور سید آقامی، جباری، آشوری و حکیم	درسات تاریخ حصر غیرت
۱۳۸۷	روسی	دکتر سید رضا مودب	درسات درایه‌ی الحديث
۱۳۸۸	فارسی	روحیت عابدی	درس‌نامه ووش آموزش و مهارت‌های کلاس‌های قرآن
۱۳۸۹	فارسی	دکتر علی شیروانی	درسات درایه‌ی حداید
۱۳۸۶	فارسی	شهید فلامصلی همایی	درسات مفردات قرآن معبد
۱۳۸۲	فارسی	دکتر ناصر رفیع محمدی	درسات وضیع حدیث
۱۳۸۸	چهارم	صادق الساعدی	درس‌نامه تمدیده‌ی قی اصول العقائد
۱۳۸۸	روسی	الشیخ بالاء‌الایرانی	درس‌نامه تمدیده‌ی قی الفقه الاستدلالی ج ۱
۱۳۸۸	روسی	الشیخ بالاء‌الایرانی	درس‌نامه تمدیده‌ی قی الفقه الاستدلالی، ج ۲-۲
۱۳۸۸	روسی	الشیخ بالاء‌الایرانی	درس‌نامه تمدیده‌ی قی الفقه الاستدلالی، تلیفی جلد ۲
۱۳۸۵	روسی	سید مظفر حکیم	درس‌نامه تمدیده‌ی السیرة القائدة ۲
۱۳۸۴	روسی	عبدالکریم یهیه‌ی (آل نیف)	درس‌نامه فی الاحکام الاسلامیة، ج ۲-۱
۱۳۸۲	روسی	سینیع عبدالکریم ال نیف	درس‌نامه فی الاحکام الاسلامیة، ج ۱-۲
۱۳۸۶	روسی	الشیخ معین ذینیق العاملی	درس‌نامه فی البلاقفة
۱۳۸۲	فارسی	سید عبدالهادی شریفی	درس‌نامه فی البلاقفة الفربیه
۱۳۸۳	روسی	ایله‌آف جعفر سبحانی	درس‌نامه فی التاریخ الفتنه وادواره
۱۳۸۸	فارسی	تعریف: اتور الرسائل	درس‌نامه فی التاریخ حصر النیه
۱۳۸۸	روسی	علم ریاضی گلباگانی، مترجم: اتور الرسائل	درس‌نامه فی الشیعة والشیع
۱۳۸۷	روسی	الشیخ بالاء‌الایرانی	درس‌نامه فی الفقہ الاستدلالی (قی الفقہ العیاده)، ج ۱-۲
۱۳۸۲	فارسی	السید محمد کاظم المصطفوی	درس‌نامه فی الفقہ المعاملات (البع)
۱۳۸۲	روسی	محمد علی الرضاوی الاستهانی، مترجم: قاسم البیضاوی	درس‌نامه فی السماجع والاتجاهات و التفسیریۃ للقرآن
۱۳۸۸	روسی	حسین توپی، مترجم: اتور الرسائل	درس‌نامه فی تاریخ الادیان
۱۳۸۳	روسی	سید محمد بالغ حکیم	درس‌نامه فی علم اصول
۱۳۸۷	فارسی	دکتر سید رضا مودب، مترجم: قاسم البیضاوی	درس‌نامه فی علم الدراسة
۱۳۸۳	روسی	حسین یحیان اواسه	درس‌نامه فی علوم القرآن
۱۳۸۸	روسی	حسن الرضائی	درس‌نامه فی عیادی الفقہ و معرفة ایوب
۱۳۸۶	روسی	مهدی المஹزی، مترجم: اتور الرسائل	درس‌نامه فی نصوص الحديث و نحو البلاقفة
۱۳۸۵	روسی	بنیاده‌آف جعفر سبحانی	درس‌نامه موجزة فی حلیں الفرجال والرواية

۱۸۶	دوستی در کتاب سنت	
۱۹۰	رابطه قرآن و هنر از دیدگاه شیعه و اهل سنت	
۱۹۱	روز آفرینش اهل بیت	
۱۹۲	رسالهای کوتاه در باب ضیافت الهی	
۱۹۳	روايات سهور الشیخ الکرم	
۱۹۴	روحانیت و حکومت در افغانستان	
۱۹۵	روش تدریس	
۱۹۶	روپارویی تهدید اسلام و مدرنه	
۱۹۷	روحانیت بر علم سیاست و جنبش‌های اسلامی معاصر	
۱۹۸	زنان دین گستر در تاریخ اسلام	
۱۹۹	زندگان (زبان تصویر ۲)	
۲۰۰	زمره‌ها برترین پاتوی جهان	
۲۰۱	سفرنشات پیامبر اکرم ﷺ به مشترک و زنان	
۲۰۲	سفر (زبان تصویر ۵)	
۲۰۳	ستهای اجتماعی الهی در قرآن	
۲۰۴	سنن النبی ﷺ	
۲۰۵	سوره لسان	
۲۰۶	سوره یاسین	
۲۰۷	سید رضی، فردگی و کارنامه	
۲۰۸	سیر تدوین و تطور تفسیر علمی قرآن	
۲۰۹	سیره اهل بیت	
۲۱۰	سیره پیشوایان	
۲۱۱	سیره تیپیش پیامبر اعظم ﷺ	
۲۱۲	سیره علی پیامبر ﷺ و اهل بیت ﷺ در خاتمه	
۲۱۳	سیره و راه شهیده بنت‌الهی	
۲۱۴	سیری در صحیحین	
۲۱۵	سیای جهاد و مجاہدان در قرآن (تفسیر سوره الفاطل)	
۲۱۶	شخصیت و حقوق زن در اسلام، ج ۲	
۲۱۷	شرح منظمه بر قیاسی از قصیده، فرزدق	
۲۱۸	شرح مولانا النبی	
۲۱۹	شناخت ادبیان ۱	
۲۲۰	شناخت ادبیان ۲	
۲۲۱	شناخت مذاهب اسلامی، ج ۱-۲	
۲۲۲	شیعه‌شناسی در تاریخ اسلام	
۲۲۳	صبح انتشار	
۲۲۴	صف و ستاد در سازمان	
۲۲۵	حدیل الهی	
۲۲۶	علم الدرایة المقارن	
۲۲۷	علم للدراية تطبيق	
۲۲۸	علم الکلام المعاصر	
۲۲۹	علم حدیث و دراوه	
۲۳۰	علم و عمل از دیدگاه مکتب تئکی	
۲۳۱	علوم قرآنی	
۲۳۲	علوم قرآنی	
۲۳۳	لذت‌نشانی و پاسخ به شیوه	
۲۳۴	لذت‌نشانی و پاسخ به شیوه	
۲۳۵	قرق و ملایم کلامی	
۲۳۶	قرنگ تصویری افعال	

۲۳۷	فرهنگ تصویری رازها	
۲۳۸	تفضل القرآن	
۲۳۹	سلسلة التربية في الإسلام	
۲۴۰	سلسلة أخلاق	
۲۴۱	سلسلة أخلاق	
۲۴۲	فن الأخلاق النظرية	
۲۴۳	لى رحاب العقيدة، ج ۱-۲	
۲۴۴	آيات من سيد الهداء، ج ۱	
۲۴۵	قصص كريلا	
۲۴۶	قصصي فراني	
۲۴۷	قصصي قرآن - قرآن نفس	
۲۴۸	تضاد المرأة في نظر الله الشيعي	
۲۴۹	تضاروت زن از دیدگاه فقه شیعه	
۲۵۰	قواعد الإسلام	
۲۵۱	قواعد الفقهية ۱	
۲۵۲	كتابه مجمع علماء و طلاب جاگوری	
۲۵۳	كيف تعلق القرآن	
۲۵۴	كلام تعليق (لوسيد، صفات و عمل الهر)	
۲۵۵	كلام تعليق (نبوت، ایامت و ماد)	
۲۵۶	گزیده تحف المقول	
۲۵۷	گزیده شهاب الاخبار	
۲۵۸	گزیده غرر الحكم و درر الكلم	
۲۵۹	گزیده غرر الحكم و درر الكلم	
۲۶۰	كتستان للسلف إسلام و هرب	
۲۶۱	سادوان چهارده، مقصوم	
۲۶۲	سبانی جامعه شناسی	
۲۶۳	بيان مطالعات میاسی - اجتماعی، ج ۱-۲	
۲۶۴	بيان تقدیم من الحديث	
۲۶۵	مبانی و روش‌های تفسیری	
۲۶۶	مجموعه مقالات حکومت دین	
۲۶۷	مجموعه مطالعات سپاهان افغانستان و قائزون اساس آبند، ج ۱-۲	
۲۶۸	مجموعه مقالات و می شناسی	
۲۶۹	مجموعه مقالات همایش دین و دینلاری در مصر جدید	
۲۷۰	مجموعه مقالات همایش عالمان دین افغانستان	
۲۷۱	مجموعه مقالات همایش دین و دینلاری در مصر جدید	
۲۷۲	مجموعه مقانات دین و دین داری در عصر جدید	
۲۷۳	محاضرات فی حلوم القرآن	
۲۷۴	مدرسہ توسم توحید	
۲۷۵	سائل جدید کلام و فلسفه دین	
۲۷۶	تصادر السيدة الشريفة	
۲۷۷	صحف ابر المرئین	
۲۷۸	صحیم الاعمال المتداولة و مواطن استعمالها	
۲۷۹	سرداب لبراب الفرق (تلخیص تحریر الرسالة للإمام الشیعی ۲۶)	
۲۸۰	صرفت شناسی	
۲۸۱	مجموعه آمنت اسلامی (تفسیر تعليق آیه تطهیر)	
۲۸۲	مقاصیم اخلاقی	
۲۸۳	صالح لنادی	

۲۸۲	متاهم اختنادی	
۲۸۳	متاهم اختنادی	
۲۸۴	مکه در پیش تاریخ	
۲۸۵	من لیپس الغلود	
۲۸۶	منتخب میران الحکمة، ج ۱-۴	
۲۸۷	منتخب میران الحکمة، ج ۱-۴	
۲۸۸	منتخب (الامام مهدی) از دیدگاه، قرآن و حدیث)	
۲۸۹	منتطق ترجمه قرآن	
۲۹۰	منتطق تفسیر قرآن الدرساته روشها و گرایش‌های تفسیری قرآن	
۲۹۱	منتطق تفسیر قرآن الدرساته روشها و گرایش‌های تفسیری قرآن	
۲۹۲	منتطق تفسیر قرآن	
۲۹۳	منتطق مقدماتی	
۲۹۴	موجز الادب العربي و تاریخه	
۲۹۵	مودة القریب و اهل البا	
۲۹۶	مهدویت و بجهانی سازی	
۲۹۷	میراث تفسیری اهل بیت	
۲۹۸	نمایه‌هایی اقلاقی	
۲۹۹	نحو القرآن	
۳۰۰	نظام حقوق اسلام	
۳۰۱	نظام عادل‌آمیز اسلام	
۳۰۲	نظریه المعرف بین الشریعه والقانون	
۳۰۳	تقد آراء ذہبی فی کتاب التفسیر و المعتبرون	
۳۰۴	تقد احادیث مهدویت از دیدگاه اهل ست	
۳۰۵	تفسیر جنگ‌های صلیبی در اتفاق نهضت اسلام به غرب	
۳۰۶	تفسیر حسابداری در نوسسه اقتصادی	
۳۰۷	تفسیه نقیه در طبیعت امام	
۳۰۸	نگاهی به زندگانی پیاسیر	
۳۰۹	نگره‌های محمد در پیوتد دین و فلسفه	
۳۱۰	نگین افريش	
۳۱۱	ولاء شناسی قرآن مجید	
۳۱۲	ووهای الحکمة لی شرح نهایة الحکمة	
۳۱۳	ولايت در پرتو آيات	
۳۱۴	وهماست: پیاز نگری و کارنامه عمل	
۳۱۵	وپروتاس	
۳۱۶	هرمنوتیک و تفسیر	
۳۱۷	پاس‌های وحشی (زبان تصریف ۲)	
۳۱۸	پک گام بسوی ظهور	
۳۱۹	پک گام بسوی ظهور	
۳۲۰	پویس قرآن (تفسیر سوره یوسف)	